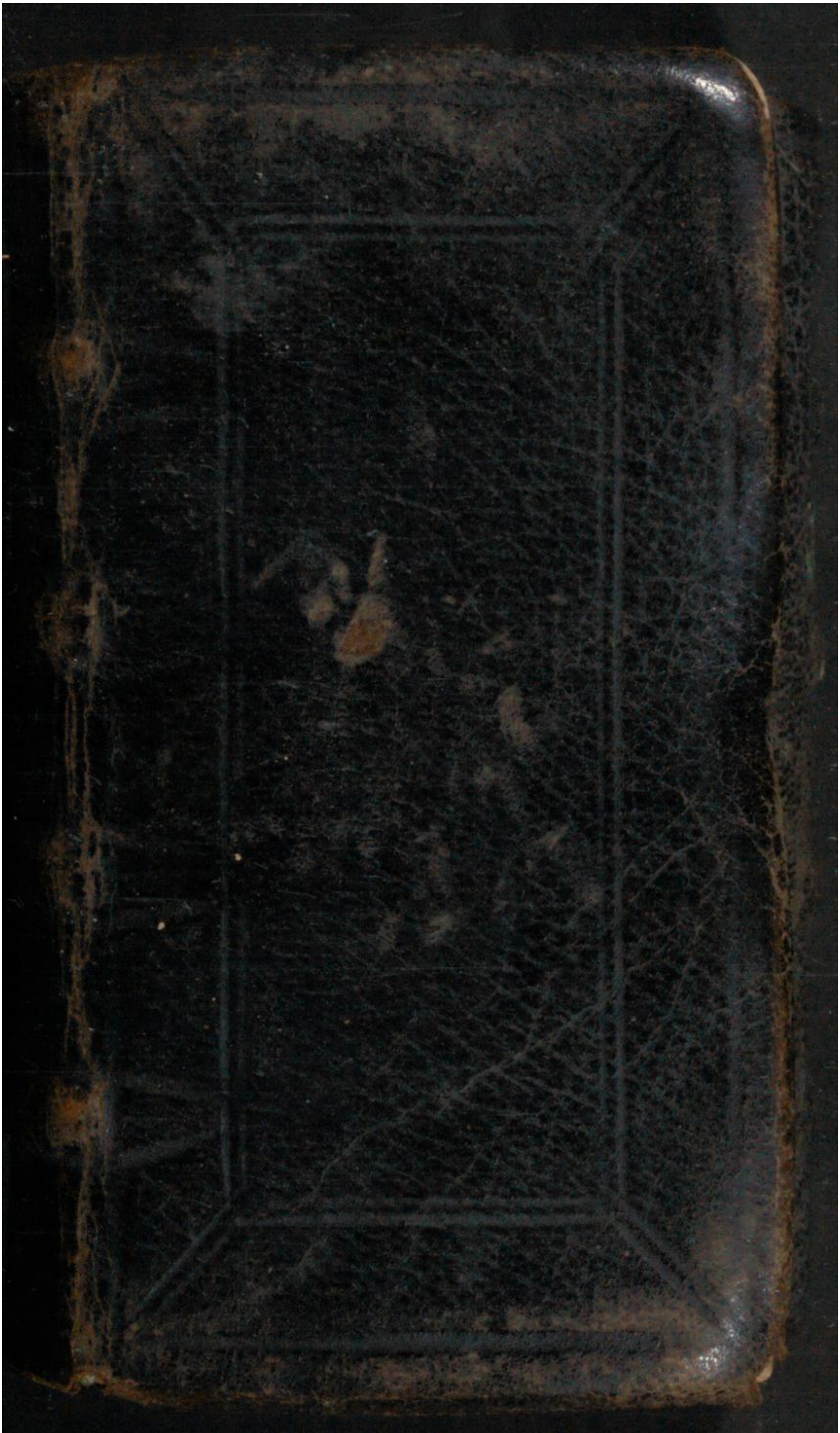
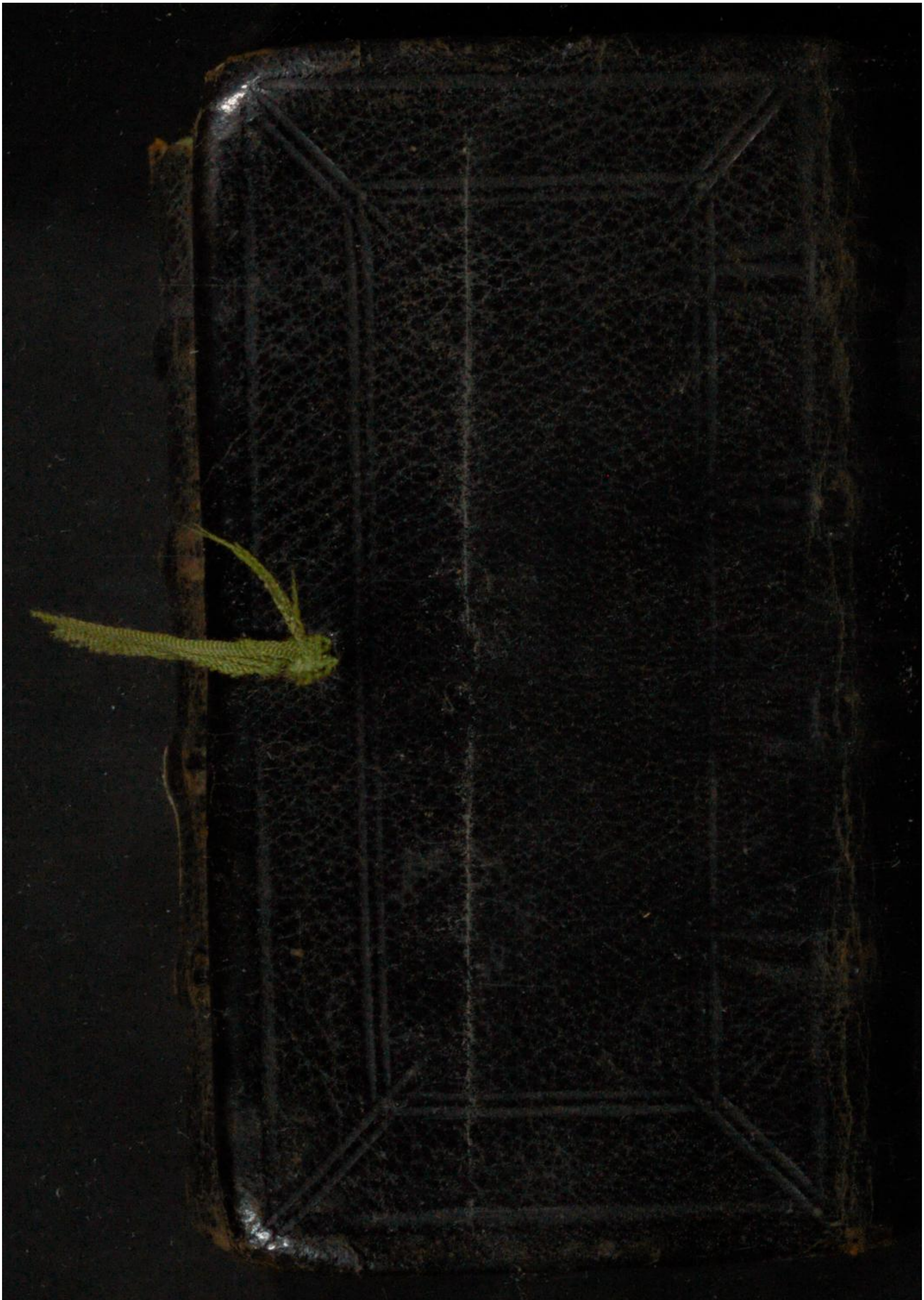

Ἡ ΚΑΙΝῊ ΔΙΑΘΉΚΗ.

Novum TESTAMENTVM,

Ex Regiis aliisque optimis editionibus cum curâ expressum.

AMSTELODAMI,

Ex Officinâ Elzevirianâ.

CIↃ IↃC LVI.

TYPOGRAPHI
Lectori.

QVum minoris formæ editionem Græcam Novi Teſtamenti codicum deſiderari cerneremus; conſultum duximus, juxta optima exemplaria, non levibus impenſis, curâ verò, quanta quidem in talibus adhiberi poteſt, exactiſſimâ, ſummâque fide, expreſſam, publico dare. Quod iis demum conſtare poterit, quibus & facultas & otium ſuppetit illam cum aliis quibuſdam proletariis atque abortivis editionibus conferendi, vel cæteroquin ad optimas quaſque revocandi. Ne quid autem turbaret, verſiculos ſeorſim ab aliis ſingulos poſuimus. Hæc monere, Lector, ex re tuâ eſſe, noſtrâque, arbitrati ſumus. Vale.

ΠΙ'ΝΑΞ

ΠΕΡΙΕ'ΧΩΝ ΤΑ'Σ Ε'Κ ΤΗ͂Σ

παλαιᾶς διαθήκης παραληφθείσας εἰς τὴν καινὴν μαρτυρίας, ἀλλ' οὐ τὰς αὐτὰς λέξεις, μόνον δὲ τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἐχούσας.

GENES.

1. 1. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας. *Heb.* 11. 3.

1. 1. Οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι. 2 *Pet.* 3. 5.

1. 27. Ἀδὰμ πρῶτος ἐπλάσθη. 1 *Tim.* 2. 13.

2. 22. Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός. 1 *Cor.* 11. 8.

3. 4. Ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ. 2 *Cor.* 11. 3.

3. 6. Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη. 1 *Tim.* 2. 14.

4. 4. Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσενήνοχε τῷ Θεῷ. *Heb.* 11. 4.

4. 8. Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου. *Matth.* 23. 35.

4. 8. Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν. 1 *Ioan.* 3. 12.

4. 8. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν. *Iudæ* 12.

5. 24. Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη. *Heb.* 11. 5.

6. 12. Ὅτε

6. 12. Ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία. 1 *Pet.* 3. 20.

6. 13. Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε. *Heb.* 11. 7.

6. 22. Ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα. 2 *Pet.* 2. 5.

7. 4. Ὥσπερ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. *Mat.* 24. 37.

9. 6. Πάντες οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται. *Matth.* 26. 52. *Apoc.* 13. 10.

12. 4. Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ. *Heb.* 11. 8.

14. 18. Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ. *Heb.* 7. 1.

16. 15. Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης. *Gal.* 4. 22.

17. 11. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς. *Act.* 7. 8. *Rom.* 4. 8.

18. 10. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα. *Heb.* 11. 11.

18. 12. Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ. 1 *Pet.* 3. 6.

19. 25. Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας. 2 *Pet.* 2. 6.

19. 25. Ὡς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα. *Iudæ* 7.

19. 26. Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. *Luc.* 17. 32.

19. 26. Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον. *Luc.* 17. 27.

21. 1. Ἀβραὰμ υἱὸν ἔσχεν ἐκ τῆς ἐλευθέρας. *Gal.* 4. 23.

22. 1. Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραάμ. *Heb.* 11. 17.

22. 9. Ἀβραὰμ ἀνενέγκας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. *Iac.* 2. 21.

22. 16. Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. *Luc.* 1. 55.

19. 12. Κἂν

19. 12. Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους. *Heb.*12.20.
19. 16. Οὐ γὰρ προσεληλύθατε. *Heb.*12.18.
24. 8. Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς. *Heb.* 9.19.
32. 6. Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε. 1*Cor.*10.7.
26. 36. Σκηνὴ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη. *Heb.* 9.2.

LEVIT.

12. 3. Ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. *Ioan.* 7.22.
12. 3. Ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ. *Luc.* 2.21.
12. 4. Ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ. *Luc.* 2.22.
12. 6. Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ. *Luc.* 2. 24.
14. 4. Προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς. *Matt.*8.4. *Marc.*1.44.
16. 14. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων. *Heb.*9.13.
16. 17. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω. *Luc.* 1.10.
19. 15. Μὴ ἐν προσωποληψίαις. *Iac.* 2.1.
19. 17. Ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου. *Matt.* 18.15. *Luc.* 17.3.
20. 10. Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι. *Ioan.*8.5.

NVMER.

8. 16. Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν. *Luc.* 2.23.
9. 18. Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην. 1*Cor.* 10.1.

11. 7. Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. *Ioan.* 6. 31.

12. 7. Ὡς δὲ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. *Heb.* 3. 2.

14. 37. Ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. *Heb.* 3. 17.

14. 36. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν. 1 *Cor.* 10. 10.

16. 1. Τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. *Iudæ* 11.

19. 3. Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα. *Heb.* 13. 11.

20. 10. Ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. 1 *Cor.* 10. 4.

21. 5. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν. 1 *Cor.* 10. 9.

21. 9. Καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. *Ioan.* 3. 14.

22. 23. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον. 2 *Pet.* 2. 16.

22. 39. Τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν. 2 *Pet.* 2 15. *Iudæ* 11.

24. 14. Διδαχὴν Βαλαὰμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλάκ. *Apoc.* 2. 14.

25. 6. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν. 1 *Cor.* 10. 8.

26. 64. Κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 1 *Cor.* 10. 5.

28. 8. Σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν. *Matt.* 12. 5.

DEVTER.

1. 16. 17. Μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε. *Iacob.* 2. 1, 9.

10. 17. Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. *Rom.* 2. 11. *Actor.* 10. 34. *Col.* 3. 25. *Eph.* 6. 9.

17. 6. Ἀθετήσας τις νόμον. *Heb.* 10. 28.

18. 1. Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; 1 *Cor.* 9. 13.

24. 1. Ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα. *Mat.* 5. 31. 19. 7. *Marc.* 10. 4.

IOSVE.

2. 1. Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη. *Iac.* 2. 25.

6. 20. Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε. *Heb.* 11. 30.

6. 20. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη. *Heb.* 11. 31.

SAMVEL. I.

21. 6. Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε ἐπείνασε. *Mat.* 12. 3. *Marc.* 2. 25. *Luc.* 6. 4.

SAMVEL. II.

7. 14. Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. *Hebr.* 1. 5.

REGVM I.

2. 10. Ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβίδ. *Act.* 2. 29. 13. 36.

10. 1. Βασίλισσα νότου. *Matt.* 12. 42. *Luc.* 11. 31.

17. 1. Ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία. *Luc.* 4. 25.

17. 1. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν. *Iac.* 5. 17.

RE-

REGUM II.

4. 29. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. *Luc.* 10. 4.

5. 13. Πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν. *Luc.* 4. 27.

PARAL. I.

23. 13. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλ' ὁ καλούμενος. *Heb.* 5. 4.

IOB.

1. 21. Οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον. 1 *Tim.* 6. 7.

5. 17. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν. *Iac.* 1. 12.

34. 19. Οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός. *Act.* 10. 34.

PSALM.

41. 10. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει. *Matt.* 26.24. *Marc.*14.21. *Luc.*22.22.

132. 5. Δαβὶδ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. *Act.* 7. 46.

PROVERB.

11. 31. Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται. 1 *Pet.*4.18.

17. 27. Ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι. *Iac.*1.19.

20. 9. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν. 1 *Ioan.* 1. 8.

24. 23. Μὴ ἐν προσωποληψίαις. *Iac.* 2. 1.

25. 6. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν. *Luc.* 14. 8.

Esai.

8. 14. Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν. *Luc.* 2. 34.

3. 10. Εὐθέως μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται. *Matth.* 24. 29. *Marc.* 13. 24.

1. 8. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. *Luc.* 1. 54.

4. 1. Μακάριαι αἱ στεῖραι. *Luc.* 23. 29.

8. 7. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. *Matt.* 25. 35.

3. 2. Περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι. *Apoc.* 19. 13.

Ierem.

2. 21. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης. *Matt.* 21. 33. *Marc.* 12. 1. *Luc.* 20. 9.

8. 6. Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι. *Rom.* 9. 20.

Ezech.

12. 21. Ποῦ ἐστιν ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; 2 *Pet.* 3. 4.

8. 7. Ἐπείνασα, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. *Matt.* 25. 35.

9. 2. Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. *Apoc.* 20. 7.

Daniel.

7. 10. Καὶ χιλιάδες χιλιάδων. *Apoc.* 5. 11.

2. 7. Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης. *Apoc.* 10. 5.

IOEL.

3.15. Ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται. *Matt.* 24.29. *Marc.* 13.24.

MICH.

2.10. Οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν. *Heb.* 13.14.

4. 7. Βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. *Luc.* 1.33.

HABBAKVK.

2.3,4. Ἔτι γὰρ μικρὸν &c. *Heb.* 10.v.37,38.

AGGÆI.

2. 6 Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω &c. *Heb*, 12, 26.

ΤΟ' ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘΑΙ'ΟΝ ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΒΙ'ΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰα-
κὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.
4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαλμών.
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ.
Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν Βασιλέα·
Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα
ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.
7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.
8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.
9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μα-
νασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰωσίαν.
11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος,
Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀζώρ.
14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιούδ.
15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ.
16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα
Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός.
17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δα-
βίδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χρι-
στοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.
18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν.
Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ
Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γα-
στρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.
19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὤν, καὶ μὴ
θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λά-
θρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδού, ἄγγε-
λος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ
υἱὸς

υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύ-
ματός ἐστιν ἁγίου.
21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἸΗΣΟΥ͂Ν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέ-
ξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἘΜ-
ΜΑΝΟΥΗΛ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· μεθ'
ἡμῶν ὁ Θεός.)
24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίη-
σεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ
παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ͂Ν.

Κεφ. β'. 2.

1 ΤΟῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως,
ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερο-
σόλυμα, λέγοντες·
2 Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλ-
θομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ
πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.
4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν
ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας·
οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν
μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν
μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάν-
τας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυ-
θμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέ-
κνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ
εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγε-
λος Κυρίου κατ᾽ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰ-
γύπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ·
τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς
Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη
ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ κατ᾽ ὄναρ, ἀνε-
χώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομέ-
νην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν
προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ΄. 3.

1 ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάν-
νης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν.
3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖ-
τε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ
μέλι ἄγριον.
5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα,
καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ
Ἰορδάνου·
6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδου-
καίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.
9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ
Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀ-
βραάμ.
10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
δρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς με-
τάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός
μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστά-
σαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρί.
12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακα-
θαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ

εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις

αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πά-
σας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.
9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω,
ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.
10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε σατανᾶ·
γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις,
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ,
ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη,
ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατ-
ῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν
ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.
14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος·
15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θα-
λάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.
16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς
μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ
θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ
λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμω-
να τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν·
(ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιή-
σω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ.
21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀ-
δελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐ-
τῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πα-
τέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰη-
σοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κη-
ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ
λαῷ.
24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συ-
ρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχο-
μένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους,
καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων
καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε΄. 5.

1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ κα-
θίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ·
2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐ-
τοὺς, λέγων·
3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐ-
τῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρα-
κληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονο-
μήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι-
καιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή-
σονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐ-
τοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιο-
σύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ
διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ'
ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προ-
φήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι
εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πό-
λις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

15 Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα,
καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νό-
μον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ
πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
οὐρα-

ρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρ-
λθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν
λαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχι-
ος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ'
ν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν
ῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ
ικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρι-
σαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.
21 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ
ονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει.
22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς
δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται
τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἔχει τι κατὰ σοῦ·
24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυ-
σιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀ-
δελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως
ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ
ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ
ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.
26 Ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν
ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
27 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ
μοιχεύσεις·
28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυ-
ναῖκα

ναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευ-
σεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδα-
λίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ
σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ
σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐῤῥέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον·

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ
αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γα-
μήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις·
Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρ-
κους σου·

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ
μεγάλου βασιλέως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύ-
νασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ ναὶ, Οὒ οὔ· τὸ
δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφ-
θαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος·

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πο-
νηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σια-
γόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χι-
τῶνά

ἵνα σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.
41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε
μετ᾽ αὐτοῦ δύο.
42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ
σοῦ δανείσασθαι, μὴ ἀποστραφῇς.
43 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·
44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, κα-
λῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχε-
σθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων
ὑμᾶς·
45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πο-
νηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ
ἀδίκους.
46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι;
47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μό-
νον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω
ποιοῦσιν;
48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ΠΡοσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ
ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ
θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε
παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπί-
σῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξα-
σθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω
ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου·
4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀπο-
δώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.
5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γω-
νίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν
φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμ-
μεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ.
7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ
οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐ-
τῶν εἰσακουσθήσονται.
8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
αὐτόν.
9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέ-
λημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σή-
μερον.
12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. ἀμήν.
14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα-

πτώ-

πτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
οὐράνιος·

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει
τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νη-
στεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μι-
σθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν,
καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων,
ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται
διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ,
ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέ-
πται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται
καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός·
ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά
σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ,
σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν·
ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε
Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν
εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέ-
φει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσ-
θεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; κα-
ταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πά-
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπι-
στοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φά-
γωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε
γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων
ἁπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
τεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ
ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζʹ. 7.

1 ΜΗ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε·
καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί

3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ κατανοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
5 Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μή-
ποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν,
καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ
εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρί-
σκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰ-
τήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει
αὐτῷ;
11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δό-
ματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐ-
τοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλα-
τεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι᾽ αὐτῆς.
14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ
ἀπά-

ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρί-
σκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν,
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβά-
των, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐ-
τούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν,
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς
ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ.
18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονη-
ροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς
ποιεῖν.
19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκ-
κόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσε-
σθε αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσε-
λεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύ-
ριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν,
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ
σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;
23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε
ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν.
24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τού-
τους, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρο-
νίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν·
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ,
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ
ἐκεί-

μένη, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέ-
τραν.
26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ
μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις
ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ,
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ
ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς με-
γάλη.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς
λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ·
29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων,
καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ,
λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθα-
ρίσαι.
3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθα-
ρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.
4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς·
ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
ένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς.
5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ,
προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν
αὐτὸν,
6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.
7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θε-
ραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύ-
ριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλ-
θῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μ
9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ
πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται
καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε
τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν κ
δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰ
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς κ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕ-
παγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθ
ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδ
τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐ-
τὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ
δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύ-
ματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθε-
ράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς, εἶπεν αὐ-
τῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φω-
λεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφα-
λὴν κλίνῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ
ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ
θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.
25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγει-
ραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολ-
λύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπι-
στοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες·
Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-
λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν
τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονι-
ζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ
λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ
σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βα-
σανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων
πολλῶν βοσκομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγον-

τες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελ-
θεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελ-
θόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Κ
ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τ
κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν το
ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόν-
τες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ
δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συν-
άντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν
ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

1 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν
ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πί-
στιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον,
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν,
εἶπεν· Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖ
καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνται
σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει;
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγ
τῷ παραλυτικῷ,) Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην,
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξα-

σαν

…ν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀν-
θρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄν-
θρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον
λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ
ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ,
καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες,
συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;
12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες.
13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἔλεον θέ-
λω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους,
ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάν-
νου, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύο-
μεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν
ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρ-
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀ-
γνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς πα-
λαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντη-
ροῦνται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων

ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·

21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβίδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ
τῇ γῇ ἐκείνῃ.
32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.
33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν
ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι
οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας
καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας,
καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν ἐν τῷ λαῷ.
36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐ-
τῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ
πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θε-
ρισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως
ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ί. 10.

Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μα-
θητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν.
2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι
ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ
Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς,
καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ-
της, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, πα-
ραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλ-
θητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρί-
ζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δω-
ρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας,
μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐρ-
γάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε,
ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε
ἕως ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε
αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰ-
ρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη
ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς
λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐ-
κείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σο-
δόμων καὶ Γομόῤῥων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν
μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώ-
σουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς.
18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνή-
σητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.
20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνα-
τον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ
γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.
22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σω-
θήσεται.
23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ
μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον,
οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.
25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ δι-
δάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ
τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ
μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;
26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκα-
λυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ
οὐ γνωσθήσεται.
27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δω-
μάτων.
28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι·
φοβή-

φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ
σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.
29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;
30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσί.
31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέ-
ρετε ὑμεῖς.
32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ
μάχαιραν.
35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ
νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.
36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ
ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει
αὐτήν.
40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ
ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.
41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προ-
φήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δί-
καιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.
42 Καὶ

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια'. 11.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ

μι-

μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων
αὐτοῦ ἐστιν.
12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως
ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ
ἁρπάζουσιν αὐτήν.
13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως
Ἰωάννου προεφήτευσαν.
14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας
ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.
15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία
ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσ-
φωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,
17 Καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρ-
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.
18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πί-
νων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ
λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ
σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.
20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς
ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετε-
νόησαν·
21 Οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν,
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
μετενόησαν.
22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.
23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψω-
θεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδό-
μοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί,
ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέ-

6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδ
7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω καὶ
θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.
8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τ
ἀνθρώπου.
9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συνα
γωγὴν αὐτῶν.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξη
ράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεστι τοῖ
σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτου
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄν
θρωπος, ὃς ἕξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτ
τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ κ
ἐγερεῖ;
12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥς
ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.
13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρα
σου, καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη
14 Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ
αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· κα
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσε
αὐτοὺς πάντας.
16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸ
αὐτὸν ποιήσωσιν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος·
18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός
μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμα
μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις
ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ
λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος
τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυ-
φλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυ-
φλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον·
Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος
οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρ-
χοντι τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ᾽
ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερι-
σθεῖσα καθ᾽ ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται.
26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ᾽ ἑ-
αυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο
αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶ-
τον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ
μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα-
σφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύμα-
τος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ᾽ ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ
τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν,

καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δέν-
δρον γινώσκεται.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ
λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος
τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θη-
σαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πονη-
ρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πο-
νηρά.
36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν
λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδικασθήσῃ.
38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμμα-
τέων καὶ φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλο-
μεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.
39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ
πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ ση-
μεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
τοῦ προφήτου·
40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας.
41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει
μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν·
ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ,
πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.
42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλ-
θεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
λομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.
43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων τόπων, ζη-
τοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει.
44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν
ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσα-
ρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.
45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ᾽
ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως
ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.
46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω, ζη-
τοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.
47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.
48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ·
Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;
49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός
μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς, καὶ ἀδελφὴ,
καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν·
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ,
ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς,
λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς.

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέ-
βησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ
ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ
τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ, εἶπον αὐ-
τῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;
11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρα-
νῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευ-
θήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι
βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ συνιοῦσι.
14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία
Ἠσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆ-
τε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ
τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνιῶσι, καὶ
ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέ-
πουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ
εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.
18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπεί-
ροντος.
19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ

συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ
σπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν
ὁδὸν σπαρείς.
20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων
αὐτόν·
21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαι-
ρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.
22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ
ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος
γίνεται.
23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφο-
ρεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ
τριάκοντα.
24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέ-
γων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ-
πῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν
αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ
σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.
26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν
ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.
27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου,
εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν
τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;
28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο
ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν
ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζι-
ζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.
30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ

θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς
θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δή-
σατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι
αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.
31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπε-
ως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·
32 Ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμά-
των· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ
γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁ-
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦ-
σα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον.
34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παρα-
βολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλά-
λει αὐτοῖς·
35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου·
ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.
36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ
Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
τοῦ ἀγροῦ.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπεί-
ρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν
σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζι-
ζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.
39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διά-
βολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν·
οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν.
40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ
κα-

κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶ-
νος τούτου.
41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα
τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ-
ρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος,
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω.
44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θη-
σαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρω-
πος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάν-
τα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.
45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·
46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀ-
πελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν.
47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παν-
τὸς γένους συναγαγούσῃ·
48 Ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ
εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος·
ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς
ἐκ μέσου τῶν δικαίων·
50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ-
ρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα
πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμμα-
τεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,

ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλ
ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τ
παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκ
αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσ
αὐτοὺς, καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, κα
αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ
μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ
Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶ
εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ
ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς,
διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδʹ. 14.

1 ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάν-
νης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδη-
σεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρῳδιάδα
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι
ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄ-
χλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχή-
σατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ
ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ·

Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ
αἰτήσηται.
8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς,
ς μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
άννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ
συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν
φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
θη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν
σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν
Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκού-
ντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν
λεων.
14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον·
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς
ρώστους αὐτῶν.
15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
θηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ
ρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα
ελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
ώματα.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχου-
ν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ
ὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.
18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.
19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ
ς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο
θύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ

κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ
μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦρ
τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφ
πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεν
κισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μα
τὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐ
εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρ
κατ᾽ ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομέν
μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦ
βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντί
ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλ
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσ

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θ
λασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντ
Ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λ
γων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύρ
εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδα

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ
πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατ
ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη.
ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κ
ριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπ
λάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς
ἐδίστασας;

32 Κ

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπα-
σεν ὁ ἄνεμος.
33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν
αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.
34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεν-
νησαρέτ.
35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐ-
κείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ
προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας·
36 Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο,
διεσώθησαν.

Κεφ. ιε΄. 15.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱερο-
σολύμων γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι, λέ-
γοντες·
2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς
παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν;
4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πα-
τέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καί· ὁ κακολογῶν πατέρα
ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.
5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ
τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ
τὴν παράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταὶ, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν
Ἡσαΐας, λέγων·
8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω
ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μά-

9 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδ
σκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.
10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν α
τοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.
11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν
θρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματο
τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπ
αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λ
γον, ἐσκανδαλίσθησαν;
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεί
ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζ
θήσεται.
14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλ
τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυν
πεσοῦνται.
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φρ
σον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύν
τοί ἐστε;
17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον ε
τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶ
ἐκβάλλεται;
18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ
καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμ
πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδ
μαρτυρίαι, βλασφημίαι.
20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀ
νίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησ
εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.
22 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκεί
νων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησ

μ

Κύριε, υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαι-
μονίζεται.
23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσ-
ελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες·
Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.
24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ
μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.
25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα·
Κύριε, βοήθει μοι.
26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λα-
βεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυνα-
ρίοις.
27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ
γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις.
Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ
ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.
30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες
μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέρους
πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰη-
σοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
31 Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κω-
φοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ
τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.
32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη
ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φά-
γωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε
ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.
33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν

ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχ
τοσοῦτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔ
τε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν
τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύ
εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθητ
αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦ
τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρί
πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδ
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς
πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

Κεφ. ιϛ'. 16.

1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδου-
καῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σ
μεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γε
μένης λέγετε, Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρωῒ, Σήμερον χειμών· πυῤῥάζει γὰρ στ
γνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον
οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν κα
ρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζ
τεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σ
μεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτ
ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέρα
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσ
έχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδ
καίων.

Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι
ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.
8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζε-
σθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;
9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρ-
τους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;
10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων,
καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;
11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν,
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδ-
δουκαίων;
12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ
τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρι-
σαίων καὶ σαδδουκαίων.
13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας
τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων·
Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου;
14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτι-
στήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα
τῶν προφητῶν.
15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μα-
κάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ
ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ
πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς·
19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐ-
ρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λε-
λυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστό
21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τ
μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱε
σόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέ
καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξ
το ἐπιτιμᾷν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι Κύριε· ο
ἔσται σοι τοῦτο.
23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀ
σω μου σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρο
τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτ
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι
25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσ
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχ
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμ
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ
δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τ
τε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστ
κότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως
ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασι
λείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησ
τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλ
κατ᾽ ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔ-
λαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμά-
αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
3 Καὶ ἰδού, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύ-
, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω-
ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν,
μίαν Ἠλίᾳ.
5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, νεφέλη φωτεινὴ
σκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδού, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης,
ουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐ-
κησα· αὐτοῦ ἀκούετε.
6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ
όσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ
εν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.
8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα
δον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους,
τείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴπη-
τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νε-
ῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
οντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι
λίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθείς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ
έγνωσαν αὐτόν· ἀλλ᾽ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠ-
λησαν. οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πά-
ειν ὑπ᾽ αὐτῶν.
13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰω-
νου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσ-
ῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅ-
σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ π-
πτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖ-
σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἀ-
πιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μ-
ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐ-
τὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθ-
ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπ-
τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησ-
κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημ-
ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπ-
στίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσ-
ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετά-
βηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀ-
δυνατήσει ὑμῖν.

21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπ-
παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσ-
ῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ,
καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δί-
δραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν

ν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι
κεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμ-
νουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ
ὸ τῶν ἀλλοτρίων;
26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
η αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.
27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευ-
ς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀνα-
ντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
τοῦ, εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐ-
ῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη'. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;
2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον,
ησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στρα-
τε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε
ς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον
το, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐ-
ρανῶν.
5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ
ῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τού-
ων, τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα
κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.
7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγ-
η γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀν-
θρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε,
κοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύ
χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦ
τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξε-
λε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονό-
φθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺ
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μι-
κρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ
ἀπολωλός.
12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ
ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχ
ἀφεὶς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς,
ζητεῖ τὸ πλανώμενον;
13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐν-
νενηκονταεννέα, τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πα-
τρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μι-
κρῶν τούτων.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μό-
νου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.
16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι
ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν
σταθῇ πᾶν ῥῆμα.
17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν

λύσητε

σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμ-
φωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος,
οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε·
Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου,
καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως
ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λό-
γον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη
αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων·
25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν
αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ
ἀποδοθῆναι.
26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέ-
γων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάν-
τα σοι ἀποδώσω.
27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεί-
νου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν
συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνά-
ρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπό-
δος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.
29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύ-
μησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.
30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐ-

τὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.
31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα,
ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν
τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος
αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν
ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·
33 Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν
σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα;
34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν
αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀ-
φειλόμενον αὐτῷ.
35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποι-
ήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα
αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. 19.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐ-
θεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι, πειρά-
ζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώ-
πῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰ-
τίαν;
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέ-
γνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς;
5 Καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρω-
πος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολ-
ληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν·
6 Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν

ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦ-
ναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;
8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς
γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.
9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλ-
λην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας,
μοιχᾶται.
10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως
ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμ-
φέρει γαμῆσαι.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν
λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.
12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μη-
τρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καί εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες
εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καί εἰσιν εὐνοῦ-
χοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.
13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς
χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ
μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν.
16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Δι-
δάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν
αἰώνιον;
17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν;
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσ-
ελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε·
Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις·
ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέ
καί· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦ
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλει
εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρ
ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλ
λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσ
ελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐσ
κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν,
πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσον
το σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πα
ρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ
πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ·
Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσα-
μέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ πα-
λιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώ-
δεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσ-
ραήλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ

ελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ
να, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατον-
πλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
σει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ
χατοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ΄. 20.

ΟΜοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
ωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα
τοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηνα-
ου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
να αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν
λους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·

4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
πελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην
ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗ-
ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε
ήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσα-
. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ-
λῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ-
λῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργά-
ς, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ
ν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν,
αβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι
λείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνά-
ριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπ

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥ
ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς
στάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσων

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑται
οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι

14 Ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε. θέλω δὲ τούτῳ
ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖ
μοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀ
θός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· κα
πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγ
ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμ
παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν
ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, κ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερε
καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θα
τῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰ
ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱ
Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα,
αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐ
Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ
ξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδα
τε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ
μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτί
μαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πί-
εσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-
σθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐ-
ωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμα-
σται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ
τῶν δύο ἀδελφῶν.
25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς,
εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατα-
κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζου-
σιν αὐτῶν.
26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ-
λῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος·
27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω
ὑμῶν δοῦλος.
28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ,
ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν
ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέ-
γοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιω-
πήσωσιν. οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέη-
σον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡ-
μῶν οἱ ὀφθαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κα'. 21.

1 ΚΑὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλ
εἰς Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τό-
τε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς,
2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώ
τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνο
δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀ
γέτέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύ
αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ
θὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βα
λεύς σου ἔρχεταί σοι πραῢς, καὶ ἐπιβεβηκὼς
ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιήσα
καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπ
καν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπε
θισαν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκο
θοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
βίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα
σείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος;
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦ
προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θ
καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζ
τας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβισ

καὶ

ϛρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς
ϛερᾶς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου,
προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
σατε σπήλαιον λῃστῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν
ρῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
υμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζον-
ν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δα-
ἠγανάκτησαν.
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;
ὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. οὐδέποτε ἀνέγνω-
Ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κα-
ίσω αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
εως εἰς Βηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπεί-
.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν
ὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μό-
καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται
ὸν αἰῶνα· Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ, ἐθαύμαζαν, λέ-
τες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-
λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆ-
οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ
τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θά-
σσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσ-
ῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον
τῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι

τοῦ λα-

τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα πο
καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς
ρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρ
ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυ
λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν·
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβ
θα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννη
προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον·
οἴδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λ
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τ
δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκ
ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕ
ρον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.
30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσ
τως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε. κα
ἀπῆλθε.
31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ π
τρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτο
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ π
ναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θε
32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ
καιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελ
ναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδ
τες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ
33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρω
τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶ
καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐ

λὴν

ὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.
4 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀ-
τειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λα-
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.
5 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ,
ὃν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβό-
αν.
6 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας
ρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
7 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ-
λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
8 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυ-
· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτεί-
μεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν
ῦ.
9 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμ-
ῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.
40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος,
ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐ-
· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς,
νες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς και-
ς αὐτῶν.
42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
δομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· πα-
Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀ-
αλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ'
ῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποι-
τι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλα-
σθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισ
τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν
γει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθη
τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

1 ΚΑὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐ
ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώ
βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι
κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθε

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων·
πατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡ
μασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα
πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς
ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους
τοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέ
ψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖ
κείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε·

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμο
ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδ
καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰ
δοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς
καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμ
ἔνδυμα γάμου·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλ

ὧ

μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.
13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δή-
σαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ
ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκ-
τοί.
15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβού-
λιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.
16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀ-
ληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.
17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι
κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;
18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶ-
πε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;
19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ
δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.
20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ
ἡ ἐπιγραφή;
21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει
αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ
τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.
22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐ-
τὸν ἀπῆλθον.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδ-
δουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν,
24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν
τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀ-
δελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί·
πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδε
αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρί
ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυν

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ
γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ
Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ
δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν,
ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρ
εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ
γνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς,
νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμω
τοὺς σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, π
ράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν
νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις
ριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν
τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις
πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ
ος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.
41 Συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτη-
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,
42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τί-
υἱός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.
43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι
ιον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·
44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ
ιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
δῶν σου.
45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς
αὐτοῦ ἐστι;
46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λό-
· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπε-
τῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟ'τε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ,
2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθι-
ν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι·
3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τη-
τε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖ-
λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.
4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστα-
α, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων·
δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.
5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ
αθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. πλατύνουσι δὲ τὰ φυ-
κτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα
ν ἱματίων αὐτῶν.
6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεί-
οις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
αῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλ-
εῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί, ῥαββί.
8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ
ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμ
ἀδελφοί ἐστε.
9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τ
εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑ
ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.
11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκον
12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσ
καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖ
ὑποκριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρ
νῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσ
χεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.
14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισα
ὑποκριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν,
προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λ
ψεσθε περισσότερον κρίμα.
15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπ
κριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξ
ρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένητ
ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.
16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃ
ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν
χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;
18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ο
δέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπά
αὐτοῦ, ὀφείλει.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μεῖζον; τὸ δ
ρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει
ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.
21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ
καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.
22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ
θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
23 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ
ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα
τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦ-
τα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνω-
πα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
25 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς
καὶ ἀκρασίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ
ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένη-
ται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.
27 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονια-
μένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔ-
σωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρ-
σίας.
28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς
ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς, καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προ-
φητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ
αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τ
νευσάντων τοὺς προφήτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πα
ρων ὑμῶν.

33 Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύ
ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑ
προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ
τῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μα
γώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε
πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον,
χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ
καίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου
ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα
τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνου
τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμέ
πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγ
τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσ
ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημο

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρ
ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ
ματι Κυρίου.

Κεφ. κδ΄. 24.

1 ΚΑὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱε
καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδ
ξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπε
πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθ
ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθήσετα

3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶ

προσ-

-σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγον-
Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ ση-
ν τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-
ς;
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
πετε μήτις ὑμᾶς πλανήσῃ.
Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανή-
ι.
Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πο-
ων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέ-
· ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.
Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ
λεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ
μοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ
κτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν-
ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ
ήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.
11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται,
πλανήσουσι πολλούς.
12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν,
γήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σω-
σεται.
14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον
σι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
ως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν
πῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω.)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ
ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθητε. ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε·

27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνά-
μεως καὶ δόξης πολλῆς.
31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλ-
πιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων
οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.
32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ
φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·
33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦ-
τα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ
αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ
μου μόνος.
37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ
ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς
τὴν κιβωτόν·
39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυ-
σμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παρα-
λαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.
41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παρα-
λαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρ
κύριος ὑμῶν ἔρχεται.
43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκο
σπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη
ρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκ
αὐτοῦ.
44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρό
μος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
ραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφ
ἐν καιρῷ;
46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθ
ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τ
ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·
49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθί
δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων·
50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
51 Καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐ
μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμ
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

1 ΤΟ'τε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐραν
δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τ
λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τ
νυμφίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέ
τε μωραί.
3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδ
ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγ-
γείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶ-
σαι, καὶ ἐκάθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ
νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέν-
νυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι·
Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν
ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς
τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι,
λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν
οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκά-
λεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ
δύο, ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ
ἀπεδήμησεν εὐθέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν,
εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τά-
λαντα.
17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν
γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύρι
τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λό
20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λ
βὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγ
Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδ
ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε
γαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν
καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρ
σου.
22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λ
βὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκα
ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀ
γαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν
καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σ
24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰλ
φὼς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄ
θρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνά
γων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·
25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τά
λαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.
26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐ
τῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζ
ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρ
πισα·
27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖ
τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τ
ἐμὸν σὺν τόκῳ.
28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότ
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.
29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ πε

ρισσευ.

ευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει,
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)
30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.
32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ
ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.
33 Καὶ στήσει, τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐ-
τοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐ-
τοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονο-
μήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου·
35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν·
ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συν-
ηγάγετέ με·
36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ
ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε
πρός με.
37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι,
λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ
ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;
38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγο-
μεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν;
39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε

ἀπ'

ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ·

42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φα-
γεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυ-
μνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέ-
γοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ δι-
ψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώ-
νιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. 26.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γί-
νεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ
σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐ-
λὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα.

4 Καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατή-
σωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος
γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου

ἔχου-

στου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ἀνακειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν,
οντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι
λοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους
έχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσα-
ις ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν·
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ
ματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.
13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ
γγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται
ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγό-
ος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς,
15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν
παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκον-
ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν
παραδῷ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέ-
ς ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;
18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς
δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει·
καιρός μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα
τῶν μαθητῶν μου.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
20 Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώ-
κα.

21 Καὶ

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέ
ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέ
αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύρι
23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας
ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με πα
δώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθ
γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ
νῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
λὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
κεῖνος.
25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς
τὸν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ·
εἶπας.
26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς
ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς
θηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ
μά μου.
27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντε
28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς και
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς
φεσιν ἁμαρτιῶν.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄ
ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμ
ρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸ
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.
30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος
ἐλαιῶν.
31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμ
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
γραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπ
σθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ·
Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐ-
δέποτε σκανδαλισθήσομαι.
34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι
ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν
σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
36 Τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χω-
ρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύ-
ξωμαι ἐκεῖ.
37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυ-
χή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε
μετ᾽ ἐμοῦ.
39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πά-
τερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο. πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ᾽
ὡς σύ.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρί-
σκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ·
Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ᾽
ἐμοῦ;
41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ
δὲ σὰρξ ἀσθενής.
42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξα-
το, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτή-

ριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω,
θήτω τὸ θέλημά σου.
43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν κα
δοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρη
νοι.
44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, πρ
ηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.
45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπα
σθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ
παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.
46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ
ραδιδούς με.
47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας
τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος π
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων
Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.
48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτ
σημεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κ
τήσατε αὐτόν.
49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, ε
Χαῖρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐ
πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χε
ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας
χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ
τάξας τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
τίον.
52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν
τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰ
λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.
53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρα
λέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλεί
δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

4 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω
γενέσθαι;
5 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄ-
ις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
ξύλων συλλαβεῖν με. καθ' ἡμέραν πρὸς ὑ-
ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ
ατήσατέ με.
6 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
φαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες,
ντες αὐτὸν, ἔφυγον.
7 Οἱ δὲ, κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον
ς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ
Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.
8 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρό-
ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως. καὶ εἰσελθὼν ἔσω,
ητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.
9 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ
έδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
ῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·
0 Καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων
οσελθόντων, οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ προσελ-
τες δύο ψευδομάρτυρες,
61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦ-
ι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκο-
μῆσαι αὐτόν.
62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
δὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦ-
;
63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
χιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ
ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς,
ὸς τοῦ Θεοῦ.
64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν
γω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

 κα-

καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμ
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμά
αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρ
ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλ
φημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέν
εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτ
ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ,
ἐστιν ὁ παίσας σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐ
καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγου
Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων,
γων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶ
αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ᾽ ὅρκου· Ὅτι
οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑ
τες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶ
καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, κ
μνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθ
ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος
Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀλέκτ
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔ
ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΠΡωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ
ῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέ-
καν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.
3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι
τεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ
ιάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
εσβυτέροις,
4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῶον.
ι δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.
5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώ-
σε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.
6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶ-
ν· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν·
εἰ τιμὴ αἵματός ἐστι.
7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐ-
ν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.
8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵ-
ατος, ἕως τῆς σήμερον.
9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ
ροφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
γύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμή-
αντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα-
έως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος·
ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ
ασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ·
ὺ λέγεις.
12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρί-
ατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκ
πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν
μα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀ
λύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμ
Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτο
Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
αββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν
τόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπ
στειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μη
σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
μερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπ
σαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν
δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτο
Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Ο
εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιή
Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐ
πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησ
Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτ

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελε
ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
πενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λ
γων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικα
τούτου. ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τ

α αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
6 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν
Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυ-
ῇ.
7 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλα-
όντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγα-
π' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.
8 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ
μύδα κοκκίνην.
9 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
αν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ
εξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐ-
ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς
Ἰουδαίων.
30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κά-
μον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
1 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν
χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
τοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
32 Ἐξερχόμενοι δέ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρη-
ον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγο-
, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος,
34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς με-
γμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.
35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ
άτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ
ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
ά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
ῆρον.
36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν
τίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥ῟ΤΟΣ ἘΣΤΙΝ

ἸΗΣΟΥ͂Σ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ Τ
ἸΟΥΔΑΙ'ΩΝ.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσα
ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
τὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν·

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν·
υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζο
μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγο

42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶ
εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν
τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν
τὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ ε
υἱός.

44 Τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθ
τες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο
πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησε
Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμ
σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα
με ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλ
γον· Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λα
βὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς κα
λάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν
ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγα
λῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Κα

51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχί-
σθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί-
σθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ
σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη.
53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνε-
φανίσθησαν πολλοῖς.
54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, τη-
ροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινό-
μενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς
θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ, ἀπὸ μα-
κρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰη-
σοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.
56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μή-
τηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
57 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος
πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσὴφ, ὃς
καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.
58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτή-
σατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέ-
λευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ.
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνη-
μείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσ-
κυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπ-
ῆλθεν.
61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τά-

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρα-

σκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φ
σαῖοι πρὸς Πιλάτον,
63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖ
ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμ
ἐγείρομαι.
64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον
τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθ
αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι
λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχ
πλάνη χείρων τῆς πρώτης.
65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κο
δίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.
66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν
φον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

1 ὈΨὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μ
σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαλ
καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον·
2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελ
γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀ
κύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπά
αὐτοῦ.
3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδ
μα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.
4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηρ
τες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυν
ξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν
ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπ
δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.
7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μ
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἰδ
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐ
ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ
καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι
μαθηταῖς αὐτοῦ.
Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθη-
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς,
ν· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν
τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.
0 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖ-
πάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου
πέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄ-
αι.
1 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κου-
ίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς
ερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
2 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων,
ούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδω-
τοῖς στρατιώταις,
3 Λέγοντες· Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐ-
υκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμω-
ων.
4 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος,
εῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποι-
μεν.
5 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν
ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος
ρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.
6 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς
Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς
ησοῦς.
17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ·
ἐδίστασαν.
18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐ-
ς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
πὶ γῆς.

19 Πο-

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάν
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ
νος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

1 ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ·
2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις·
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπ
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμ
τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβου
τοῦ.
4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρ
καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄ
ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ
δαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτ
το πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' α
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας
μήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφ
αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυ
ρός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λ
τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ
βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτί-
σθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος,
εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ
περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς
τὴν ἔρημον.
13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσα-
ράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ. καὶ ἦν
μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
14. Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πι-
στεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦ-
σαν γὰρ ἁλιεῖς·)
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω
μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠ-
κολούθησαν αὐτῷ.
19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκω-
βον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα.
20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες

τὸν

τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ
εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγω-
γὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ
ὡς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρω-
πος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζα-
ρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ,
ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων,
Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀ-
κάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ
αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζη-
πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ δι-
δαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύ-
μασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην
περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες
ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ
Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυ-
ρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν, κρατή-
σας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς
εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος,

ν πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ
δαιμονιζομένους.
3 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν
ραν.
4 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας
ίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ
ιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.
5 Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς, ἐξῆλθε·
ῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.
6 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ
ὐτοῦ.
7 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι
τες ζητοῦσί σε.
8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχο-
ς κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο
ξελήλυθα.
9 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια
λλων.
0 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακα-
ῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐ-
Ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.
1 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν
α, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, κα-
ίσθητι.
2 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ'
ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.
3 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξ-
λεν αὐτόν·
4 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς.
ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
κε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μω-
ς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
5 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ

δια-

διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δ
σθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ᾽ ἔ
ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
ταχόθεν.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΚΑὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι᾽
ερῶν. καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε
κέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐ
αὐτοῖς τὸν λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυ
φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.
4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ
τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ
ρύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ᾽ ᾧ ὁ πα
λυτικὸς κατέκειτο.
5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγ
παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμα
σου.
6 Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ
θήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν·
7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας;
δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θ
8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύμ
αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶ
αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδ
ὑμῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παρα
τικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν·
γειραι, καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπά
10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
θρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει
παραλυτικῷ)

Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρον τὸν κράββα-
τ, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββα-
ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι
ας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι οὐ-
ε οὕτως εἴδομεν.
Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν
ς.
4 Καὶ παράγων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίου
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀ-
θει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν
κίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
νέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
6 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόν-
ὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν,
ν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελω-
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;
7 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ
ν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς
ες. οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ-
ς εἰς μετάνοιαν.
8 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
ισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν
· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρι-
ων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύ-
;
9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ
τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι,
εύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμ-
, οὐ δύνανται νηστεύειν·
1.0 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'

αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί
ταῖς ἡμέραις.
21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐ
ῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἴρ
πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χ
σχίσμα γίνεται.
22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
λαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσ
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀ
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.
23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν
σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ
θηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυ
24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε
ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;
25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε
έγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε χρείαν ἔσχε,
ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
βιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσ
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι
ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;
27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον δι
ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σ
βατον·
28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κ
σαββάτου.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΚΑὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν·
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχω
χεῖρα·
2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι
ραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμέν

ἔχο

τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι,
κτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.
Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς,
λυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐ-
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου.
έτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
ἄλλη.
Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως με-
τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐ-
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν
πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ
αλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰου-
ας,
Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδου-
ας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον
ιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει,
ον πρὸς αὐτόν.
Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιά-
προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ
βωσιν αὐτόν.
10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν
ῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.
11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν
ὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε,
οντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐ-
φανερὸν ποιήσωσι.
13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκα-
ται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.
14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐ-
καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νό
καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Π
17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰω
νην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐ
ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·)
18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθο
μαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκω
τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κα
νίτην,
19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδω
κεν αὐτόν·
20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πά
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρ
φαγεῖν.
21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλ
κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.
22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμ
καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει,
ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι
μόνια.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παρα
βολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶ
σατανᾶν ἐκβάλλειν;
24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ,
οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·
25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύ
ναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·
26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν κα
μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος
ἔχει.
27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσ
ελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μ
πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ διαρπάσει.

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται
αρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασ-
ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·
Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα
ον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός
ωνίου κρίσεως.
Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.
Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
στῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.
Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζη-
σε.
Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ
ρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;
Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐ-
καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
οί μου.
Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος
φός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

Κεφ. δ'. 4.

Αἰ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θά-
λασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος
ς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, κα-
αι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν
ασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.
Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ,
εγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ
ὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφα-
αὐτό.
Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ
χειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίου δ' ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀν-
έβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρ-
πὸν οὐκ ἔδωκε.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν·
καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα,
καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑ-
κατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν πα-
ραβολήν.
11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ
τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·
12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι·
καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε
ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς
γνώσεσθε;
14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.
15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως
ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώ-
δη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐ-
θέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·
17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ
πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ δι-
ωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπει-
ρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·
19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ
ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυ-
μίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ
ἄκαρπος γίνεται.
20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέ-
χονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν
ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρ-
χεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην;
οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;
22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερω-
θῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανε-
ρὸν ἔλθῃ.
23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε.
ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ
προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν·
25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς
οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς
γῆς·
27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ
ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μηκύνηται
ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.
28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον
χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ
στάχυϊ.
29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀπο-
στέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασι-
λείαν

λείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλω-
μεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐ
τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνε
πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλά
μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς
λάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο
κούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖ
κατ᾽ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πά
τα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσ
αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρι
ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τ
δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτ
ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσ
κεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτ
ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ,
καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη με-
γάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτω;
πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον

πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνε-
μος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.
2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως
ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ·
3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις,
καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·
4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι
δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις,
καὶ τὰς πέδας συντετρῖφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴ-
σχυε δαμάσαι.
5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄ-
ρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακό-
πτων ἑαυτὸν λίθοις·
6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε,
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·
7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ
σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν
Θεόν, μή με βασανίσῃς.
8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου·)
9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ
ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολ-
λοί ἐσμεν.
10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐ-
τοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.
11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων με-
γάλη βοσκομένη.
12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαί-
μονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους,
ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ει
θον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κ
κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχί
καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ
ἤγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Κα
ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦ
δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον,
σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβ
σαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες,
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων
17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, π
κάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ᾽ αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ
αὐτῷ· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺ
ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε
ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν
Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ π
τες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλ
πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς
αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυνα
γων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει π
τοὺς πόδας αὐτοῦ·

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ο
τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπι
αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
25 (Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη
δώδεκα,
26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν,
καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλ-
θοῦσα·
27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ
ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅ-
ψωμαι, σωθήσομαι.
29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵμα-
τος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ
τῆς μάστιγος.
30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν
ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ
ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέ-
πεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς
μου ἥψατο;
32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσα-
σαν.
33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰ-
δυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν
αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ
τῆς μάστιγός σου.)
35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀ-
πέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;
36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λα-
λούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μό-
νον πίστευε. 37 Καὶ

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακο-
λουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυνα-
γώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀ-
λαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖ-
σθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ
καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅ-
παντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ
τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται
ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει
αὐτῇ· Ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον,
Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ
περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μη-
δεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρί-
δα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συν-
αγωγῇ διδάσκειν. καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξ-
επλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ
τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις
τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας,
ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμω-
νος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡ-
μᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφ-
ης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν
συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν
ῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς τὰς
ρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ
ιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξα-
αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
σίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρω-
εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ
τον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·
9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐν-
σασθαι δύο χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε
οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖ-
.
11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀ-
σωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινά-
τε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρ-
ριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον
αι Σοδόμοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
πόλει ἐκείνῃ.
12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανο-
σωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλει-
ν ἐλαίῳ πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεράπευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανε-
ν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι
ωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ
ῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ
ἔλεγον·

ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν προ-
τῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὃ
ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρ
ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκρά-
σε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
κῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τ
δελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ·
οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σ

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤ
αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην
δὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνε
ρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει,
ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡ
δης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μ
στᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς π
τοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τ
ρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης
Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βα
λεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς,
δώσω σοί.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐάν με αἰ
σῃς, δώσω σοὶ, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μ

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς
αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάν
τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς π
τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα
δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάν
τοῦ Βαπτιστοῦ.

6 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς,
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλη-
αὐτὴν ἀθετῆσαι.
7 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπε-
άτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐ-

8 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν
φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πί-
ι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κο-
ιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
9 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον
ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
μείῳ.
o Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰη-
, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποί-
ν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ
ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀ-
ον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες
λλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν.
32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ
τ' ἰδίαν.
33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· καὶ
έγνωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν
πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐ-
ς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.
34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον,
ὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρό-
τα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδά-
ειν αὐτοὺς πολλά.
35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσ-
θόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι
ημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς

τοὺ κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυ
ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς·
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀ
θόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄ
καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;
38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχ
ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Π
καὶ δύο ἰχθύας.
39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πά
συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.
40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑ
τὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.
41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε,
κατέκλασε τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη
αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθ
ἐμέρισε πᾶσι.
42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν.
43 Καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφ
πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.
44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡ
πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐ
ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ
ραν πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν
χλον.
46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν
τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
47 Καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέ
τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ
λαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς.)
περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται π

αὐτ

αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε
παρελθεῖν αὐτούς.
49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκρα-
ξαν·
50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθη-
σαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει
αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν
ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον·
52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ
ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.
53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γε-
νησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.
54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐ-
θέως ἐπιγνόντες αὐτὸν,
55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκεί-
νην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔ-
χοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.
56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ
πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀ-
σθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥ-
πτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ' 7.

ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι,
καί τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱε-
ροσολύμων·
2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς
χερσὶ (τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις) ἐσθίοντας ἄρτους, ἐ-
μέμψαντο.
3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι,
ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίου-

σι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ
ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρα-
τεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων
καὶ κλινῶν.)
5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι
καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περι-
πατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλ-
λὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;
6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι κα-
λῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑπο-
κριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεί-
λεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ.
7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες δι-
δασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.
8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ
ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ
ποιεῖτε.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρή-
σητε.
10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου· καί· Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μη-
τέρα, θανάτῳ τελευτάτω.
11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι, δῶρον) ὃ
ἐὰν ἐξ ἐμοῦ, ὠφεληθῇς.
12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ
πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει
ὑμῶν, ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον,
ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε.
15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπο-
ρευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·
ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ
κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.
16 Εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου,
ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παρα-
βολῆς.
18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνε-
τοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευό-
μενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;
19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν,
ἀλλ᾽ εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται,
καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.
20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπο-
ρευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ
διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι, φόνοι,
22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀ-
σέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερ-
ηφανία, ἀφροσύνη.
23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπο-
ρεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ με-
θόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λα-
θεῖν.
25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ
θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα
προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ

γεύς,) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβ
ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρ
χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λαβ
ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐ
ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.
29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕ
γε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός
30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρ
δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβ
μένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου
Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαί
ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.
32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον·
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρ
33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄ
κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦ
αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.
34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε
λέγει αὐτῷ Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, διανοίχθητι.
35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκο
καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλά
ὀρθῶς.
36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπ
σιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλ
περισσότερον ἐκήρυσσον.
37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγο
τες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς πο
ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κα

Κεφ. η΄. 8.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου
ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσ-
λεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει
τοῖς·
2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέ-
τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φά-
σι.
3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐ-
, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μα-
θεν ἥκουσι.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
θεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων
ἐρημίας;
5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ
εἶπον· Ἑπτά.
6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
ς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔ-
ασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθ-
ῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.
7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας,
πε παραθεῖναι καὶ αὐτά.
8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισ-
εύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.
9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ
πέλυσεν αὐτούς.
10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν
αθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συ-
ητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ᾽ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
ρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέ-
γ· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν
έγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ ση-
μεῖον.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν ε
πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μ
ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρ
βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζ
Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγο
Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί
λογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε,
συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρ
ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ
ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς π
τακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμά
ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλ
πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρ
τε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρου
αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐ
ἅψηται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλ
ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πτύσας εἰς
ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπ
ρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀ
θρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψα
καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαν
τας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
ων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴ-
πῃ τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.
27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ
ῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς·
α με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτι-
ήν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφ-
ῶν.
29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
γετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐ-
· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγω-
περὶ αὐτοῦ.
31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμ-
ατέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
αστῆναι.
32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσ-
λαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν
ὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς
ὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπί-
ω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
ὰ τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς
αθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω
ου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
ταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
γους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμ
τωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσ
αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μ
ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ΄. 9.

1 ΚΑὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ
γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλε
τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰ
σοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰ
άννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη
κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσ
αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λ
καὶ λίαν ὡς χιὼν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δ
ναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωσεῖ· κ
ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησ
Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμ
σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, κ
Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφο
βοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς
καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτ
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐ

δένα

ι εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.
Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, δι-
ιλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶ-
, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀ-
ῇ.
10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς, συ-
ντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ὅτι λέ-
τν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν
ῶτον;
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν
ὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέ-
ρπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πά-
, καὶ ἐξουδενωθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε,
ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγρα-
ι ἐπ' αὐτόν.
14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν ὄ-
ον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ Γραμματεῖς συζη-
τας αὐτοῖς.
15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξ-
αμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.
16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς Γραμματεῖς· Τί συ-
εῖτε πρὸς αὐτούς;
17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Δι-
σκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα
εῦμα ἄλαλον·
18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐ-
ν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ
ραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκ-
ίλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὦ γενεὰ
πιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε
νέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ
αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ
πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πό
χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶ
Παιδιόθεν.
22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε
εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν. ἀλλ' εἴ τι δύ-
σαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνα
πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παι
μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε· βοήθει μου
ἀπιστίᾳ.
25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλ
ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέ
αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ
ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσ
θῃς εἰς αὐτόν.
26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτ
ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολ
λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς,
γειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.
28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μ
θηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι
μεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδ
νὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ ν
στείᾳ.
30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύον
διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.
31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλ
γεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδ

εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ
πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;
34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέ-
χθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων·
35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάν-
των ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος.
36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν
αὐτοῖς·
37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ
δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.
38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων·
Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκ-
βάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ
ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.
39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐ-
δεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με·
40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστιν·
41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν
πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ
περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου,
κοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζ
εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖ
τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ,
πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπ
ψον αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζ
χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ
οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ
ἔκβαλε αὐτόν. καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον ε
ελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ
ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέεννα
πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ
πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα
σία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄνα
γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτ
ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι΄. 10.

1 Κἀκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰ
δαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμ
πορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθ
πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρ
τησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσα
πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμ
ἐνετείλατο Μωσῆς;

Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀπο-
ίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
ς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν
λὴν ταύτην·
Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποί-
αὐτοὺς ὁ Θεός.
Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πα-
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται
ς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκ-
τι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ·
Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ
ιζέτω.
10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.
11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν
ναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ'
τήν.
12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.
13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται
τῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέ-
ιν.
14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐ-
ς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κω-
τε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
οῦ.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
σιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
τήν.
16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς
ῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά.
17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσ-

δραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα
τόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζ
αἰώνιον κληρονομήσω;
18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγει
γαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς·
φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρή
Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴ
τέρα.
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσ
λε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός
21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπη
αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπα
ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἕ
θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι
ρας τὸν σταυρόν.
22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆ
λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει
μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήμ
ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσο
24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς
γοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λ
αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποι
τας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θ
εἰσελθεῖν;
25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρ
μαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰ
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγο
πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Π
ρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ᾽ οὐ παρὰ τῷ Θε
πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς
ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέ-
κνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου,
30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν
τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς,
καὶ μητέρας καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν,
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ
ἔσχατοι, πρῶτοι.
32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, ἀναβαίνοντες εἰς Ἱε-
ροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐ-
θαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ πα-
ραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέ-
γειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιε-
ρεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσι·
34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν
αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐ-
τόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκα-
λε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.
36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με
ὑμῖν;
37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δε-
ξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν
τῇ δόξῃ σου.
38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί

αἰτεῖσθε.

αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-
σθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω,
πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βα-
πτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐω-
νύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανα-
κτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς
λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν
ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐ-
τῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ-
λῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑ-
μῶν·

44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος,
ἔσται πάντων δοῦλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομέ-
νου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν,
ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰη-
σοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ·
ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέη-
σόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι·

καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρ-
σει, ἔγειραι· φωνεῖ σε.
50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς
ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί
θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ·
Ῥαββονὶ, ἵνα ἀναβλέψω.
52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκο-
λούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθ-
φαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώ-
μην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπορευ-
όμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ'
ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο;
εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐ-
θέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε.
4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμέ-
νον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου· καὶ λύου-
σιν αὐτόν.
5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς·
Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰη-
σοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβα-
λον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.
8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν
ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ
ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκ
ζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμ
ἐν ὀνόματι Κυρίου.
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν
ματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαν
τοῖς ὑψίστοις.
11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰη
καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πά
ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθα
μετὰ τῶν δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν
Βηθανίας, ἐπείνασε.
13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλ
ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν
αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν και
σύκων.
14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ
Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φά
καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελ
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς π
λοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρ
πέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν π
λούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε.
16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος
τοῦ ἱεροῦ.
17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγ
πται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθή-
σεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε α
τὸν σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχ
ρεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσι· ἐφοβοῦ
γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ
διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Κ

9 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς
εως.
0 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συ-
ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
1 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ·
βὶ, ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, ἐξήρανται.
2 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔ-
ε πίστιν Θεοῦ·
3 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ
εύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.
4 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσ-
όμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ
αι ὑμῖν.
25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε
ι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑ-
ν.
26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν
τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ
τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐ-
οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσ-
τεροι·
28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδω-
ἵνα ταῦτα ποιῇς;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς·
περωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρί-
τέ μοι; καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ιῶ·
30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ
θρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν
εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ;
32 Ἀλλ᾽ ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφο-
βοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι
ὄντως προφήτης ἦν.
33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ·
Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει
αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

1 ΚΑὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν·
Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ
περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ
ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς,
καὶ ἀπεδήμησε.
2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρ-
ποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.
3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέ-
στειλαν κενόν.
4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦ-
λον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ
ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.
5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέ-
κτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς
δὲ ἀποκτείνοντες.
6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπ-
έστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι
ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶ-
πον πρὸς ἑαυτούς·
7 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀπο-
κτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξ-
έβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐ-
λεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις.
10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐ-
γενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυ-
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθη-
σαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν πα-
ραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φα-
ρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύ-
σωσι λόγῳ.
14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδά-
σκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ
δῶμεν;
15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνά-
ριον, ἵνα ἴδω.
16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Καίσαρος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ,
τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.
18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵ-
τινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν, λέγοντες·
19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι
ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖ-

κα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμ
ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σ
μα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ
θανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρί
ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆ
σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τ
αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυνα

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ
Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γρα
μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε
μοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι
τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται,
ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβρ
ὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώ
των· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν Γραμματέων,
κούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς α
τοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία
πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρ
τη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύρι
ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι·

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλ
τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ

ὅλ

ας τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.
αὕτη πρώτη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντο-
λὴ οὐκ ἔστι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεύς· Καλῶς,
διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι
Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν πλη-
σίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυ-
τωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπ-
εκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδά-
σκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς,
ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι
τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πό-
θεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐ-
τοῦ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων
ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ

προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψ
περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ
ζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλ
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβα
πολλά.

42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε
πτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
τοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χ
αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν
λόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
βαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅ
εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγʹ. 13.

1 ΚΑὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέ
αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλ
ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλ
πεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ
φεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶ
κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδία
Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ ση
μεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατ
λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν

7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πο
λέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω
τὸ τέλος.

Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βα-
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τό-
πους· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.
Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυ-
τούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς
συναγωγάς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βα-
σιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐ-

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυ-
χθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον.
11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες,
μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶ-
τε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θά-
νατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέ-
κνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.
13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σω-
θήσεται.
14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ὅπου
οὐ δεῖ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω
εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ.
16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς
τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.
17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλα-
ζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψ
οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκ
Θεός, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.
20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡ
οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκ
οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ,
Χριστός· ἤ· Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε·
22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψ
προφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα,
τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδοὺ, προείρηκα
μῖν πάντα.
24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ
θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ
νη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·
25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτ
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθή
26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
μενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δ
27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσ
ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.
28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολ
ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ
φύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέ
ἐστίν·
29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε
μενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ
νεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται·
λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρ

οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ
υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ
οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.
34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξου-
σίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.
35 Γρηγορεῖτε οὖν· (οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύ-
ριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀ-
λεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ·)
36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύ-
δοντας·
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέ-
ρας· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτεί-
νωσιν.
2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυ-
βος ἔσται τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ
ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυ-
τελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατ-
έχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς,
καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέ-
γονεν;
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακο-
σίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ
ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν. τί αὐτῇ
κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ·

7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυ
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐ
πάντοτε ἔχετε.

8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυ
μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ
γέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησ
τη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶ
δεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα πα
αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐ
γείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτ
εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων
τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φ
τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτ
λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀ
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βα
ζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκ
ότῃ· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ
τάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐσ
μένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθο
τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· κ
τοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν
δεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντ

εἶ

ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ
καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύ-
βλιον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέ-
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι'
οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρ-
τον εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶ-
πε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.
23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας
ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνό-
μενον.
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω
ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν.
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι
γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορ-
πισθήσεται τὰ πρόβατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑ-
μᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω
σοι,

σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· Ἐάν μ
συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡ
τως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα
σημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσα
ὧδε ἕως προσεύξωμαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκω
καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσ
καὶ ἀδημονεῖν.
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψ
μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε.
35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς
καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ
αὐτοῦ ἡ ὥρα·
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυ-
νατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ
ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.
37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδο
τας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις;
ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰ
έλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
μον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐ-
τὸν λόγον εἰπών.
40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθ-
εύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρ-
ημένοι) καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Κα
εύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν
ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με
ἤγγικε.
43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγί-
νεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα. καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν
Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.
44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον
αὐτοῖς, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρα-
τήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς·
45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέ-
γει· Ῥαββὶ, ῥαββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν· καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος
τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με;
49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ' ἵνα πλη-
ρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ,
περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν
αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυ-
γεν ἀπ' αὐτῶν.
53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιε-
ρέα. καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν
αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν
συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμε-
νος πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριο
τουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατ
αὐτόν· καὶ οὐχ εὕρισκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτ
ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρου
αὐτοῦ, λέγοντες· Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λ
τος·
58 Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χ
ποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχ
ποίητον οἰκοδομήσω.
59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτ
60 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον,
ρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐ
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο.
λιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ·
εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;
62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. καὶ ὄψεσ
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυ
μεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τοὺς χιτῶ
αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;
64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φα
νεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔ
χον θανάτου.
65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ
ρικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζ
αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. καὶ
ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.
66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτ
ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως·
67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐ
βλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρ
Ἰησοῦ ἦσθα.
68

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ
ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ
προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρ-
ξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι οὗτος ἐξ αὐ-
τῶν ἐστιν.
70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πά-
λιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ
αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.
71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν·
Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνε-
μνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνή-
σῃ με τρεῖς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε΄. 15.

1 ΚΑὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποι-
ήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων
καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δή-
σαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν
τῷ Πιλάτῳ.
2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολ-
λά.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου κα-
ταμαρτυροῦσιν.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε
θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.
6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσ-
μιον, ὅνπερ ᾐτοῦντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν
στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φ
πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰ
σθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέ
Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαί

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδε
κεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς.)

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον
μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν
πεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
σιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐ

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί
κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξ
Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββ
καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα στ
ρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω
αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
σπεῖραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περι-
τιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χα
βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμ
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσ-
εκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν α
τὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμ

τα τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσω-
σιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα
Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀ-
λεξάνδρου καὶ Ῥούφου,) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος.
23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶ-
νον. ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.
24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί
ἄρῃ.
25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγε-
γραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα
ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.
29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐ-
τὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·
Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν·
30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον·
Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ κατα-
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
μεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο
ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰ
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωῒ Ἐλωῒ, λαμμᾶ
βαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεό
ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες
γον· Ἴδου, Ἠλίαν φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὀ
περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων
φετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτό
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην,
πνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐν
τίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπ
Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θε
ροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μήτ
καὶ Σαλώμη·
41 Αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκο
θουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ
συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρα
σκευὴ, ὅ ἐστι προσάββατον)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας,
σχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμ
νος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλ
πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθν
κε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώ
τησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατ
τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐ-
τὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ
προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.
47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία
Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ
Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀ-
λείψωσιν αὐτόν.
2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει
ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύ-
λισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νε-
ανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλη-
μένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.
6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰη-
σοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρ-
θη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐ-
δενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη
πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκ-
βεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ'
αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθε
ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπα-
τοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις
ἀγρόν.

13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖ
ποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕν
ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτ
σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
γερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸ
μον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσ
κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσε
δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα πα
κολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκ
λοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίω
οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπι
σουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐ
ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξ
τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν παν
χοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαι
τος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

Ὁ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. Ι.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν
ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληρο-
φορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτό-
πται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοί, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν
πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε
Θεόφιλε·
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν.
5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς
Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ
ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέ-
ρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώ-
μασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλι-
σάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ
τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυ-
μιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευ-
χόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ
δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φό
ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ
βοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου
ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ κα
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
14 Καὶ ἔσται χαρά σοί καὶ ἀγαλλίασις
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ
νον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου π
σθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρ
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτ
πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι κ
δίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρο
σει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκ
ασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κ
τὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτ
καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτ
Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θ
καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελ
σασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ἰδού, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενο
λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀ
ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρ
θήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρία
καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖ
καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ
καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν
Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν
μῆνας πέντε, λέγουσα·
25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡ-
μέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀν-
θρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγ-
γελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλι-
λαίας ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ
ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
παρθένου, Μαριάμ.
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν,
εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.
29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ,
Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.
31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθή-
σεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον
Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς
αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.
34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς
ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ·
Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ
ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου,
αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτ
ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ
ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυ
γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν
αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις τ
ταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς
πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου,
ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ
ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁ
ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπ
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτ
τοῦ Κυρίου μου πρός με;
44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασ
σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρί
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχ
μου τὸν Κύριον·
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τ
Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆ
δούλης αὐτοῦ· Ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί μ
πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅ-
γιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν·
51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διε-
σκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε
ταπεινούς·
53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλου-
τοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς·
54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
σθῆναι ἐλέους,
55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡ-
μῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,) εἰς τὸν
αἰῶνα.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆ-
νας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τε-
κεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐ-
τῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ'
αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον πε-
ριτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν·
Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν
ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέ-
λοι καλεῖσθαι αὐτόν.
63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων·
Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν
πάντες.

64 Ἀνε-

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.
65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περι-
οικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας
διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·
68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ,
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ
οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων
τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χει-
ρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·
73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πα-
τέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν·
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυ-
σθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,
75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
76 Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου κλη-
θήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοι-
μάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπε-
σκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·

79 Ἐπι-

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.
80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύ-
ματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως
αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δό-
γμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογρά-
φεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμο-
νεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκα-
στος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ
πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν
Δαβὶδ ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐ-
τὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ,)
5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνη-
στευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθη-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον,
καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν
τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κα-
ταλύματι.
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀ-
γραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς
ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ
δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη-
σαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖ-
σθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγά-
λην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς
Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὑρήσετε
φος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ
θος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, κ
γόντων·
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρ
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ᾽ αὐτῶ
τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμ
εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλ
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύρ
ἐγνώρισεν ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν
Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενο
τῇ φάτνῃ.
17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματ
τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν
τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ
ματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ
20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντε
αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδ
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ πε
τεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐ
Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλ
φθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθα
ρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον α
τὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅ

ν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ
θήσεται·)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν
ῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς
ιστερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ
μα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος
ὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσ-
ήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ
νεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ
η τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν·
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν,
ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ
ὐτοῦ·
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας
ὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ
ὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
ου,
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
αῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν
αοῦ σου Ἰσραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμά-
ζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε
πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος
κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·
35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομ-
φαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρ-
διῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φαν
ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμ
πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ
παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα
σάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις
δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀν
μολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ π
τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νό
Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν
λιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραται
πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ
ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτ
εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβά
των αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτ

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν
ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖ
Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ α
τοῦ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶ
ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν το
συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν
Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐ
τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκα
λων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπ
τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ
πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποί-
ησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώ-
μενοι ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με;
οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς.
51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Να-
ζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ,
καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τι-
βερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου
Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας
Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρ-
χοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας,
καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο
ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ
Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ.
5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν
ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκο-
λιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτή
Θεοῦ.

7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλ
πτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶ
ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετ
καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρ
μεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύνα
Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
βραάμ.

9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶ
δρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέ
Τί οὖν ποιήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχ
χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ
βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι·
πον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομ
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον
τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι
γοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς
τούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσ
καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογ
μένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ
Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς,
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέ
Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται
ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμ
τα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτ
ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί.

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακα-
θαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς
τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγε-
λίζετο τὸν λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος
ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίπ-
που τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίη-
σε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέ-
κλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν
λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου,
ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν·
22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σω-
ματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φω-
νὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκον-
τα ἀρχόμενος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ
Ἡλὶ,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ
Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ
Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεῒ, τοῦ
Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησᾶ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ
Σαλαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλ-
μωδὰμ, τοῦ Ἢρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ
Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ,

30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ, τ
νὰν, τοῦ Ἐλιακείμ,

31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν, τοῦ Ματ
τοῦ Ναθὰν, τοῦ Δαβὶδ,

32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ Βοὸζ, τοῦ
μὼν, τοῦ Ναασσὼν,

33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρ
Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα,

34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ
Θάρα, τοῦ Ναχὼρ,

35 Τοῦ Σαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλὲκ
Ἑβὲρ, τοῦ Σαλὰ,

36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ Σὴμ
Νῶε, τοῦ Λάμεχ,

37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Ἰα
τοῦ Μαλελεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,

38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θ

Κεφ. δʹ. 4.

1 Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέσ
ψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πν
ματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμεν
ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέρ
ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον
πείνασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ
Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγω
Γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄν
θρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρ
ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τ
οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου·

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσ

τὴν

ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω,
δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται
πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕ-
παγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Προσ-
κυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη-
σεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
κάτω·
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
τελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε.
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅ-
τι εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου.
13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διά-
βολος, ἀπέστη ἀπ᾿ αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε
καθ᾿ ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμ-
μένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τό-
πον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔ
με· εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ μ
σασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κη
αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλ
ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει·
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπη
ρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγω
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σ
ρον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶ
μῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμα
ζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευ
μένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐ
τός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ
τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευ
σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπ
ναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ
προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ
ραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραήλ,
ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ,
ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠ
λίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γ
ναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου
προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκα
θαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συν
αγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς
εως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους,
ὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρη-
σαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπο-
ετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς
λιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάβ-
σι.
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων
ῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φω-
μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Να-
αρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ· ὁ
γιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φι-
ώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ
αιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν
βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνε-
λάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗ-
τος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀ-
καθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάν-
τα τόπον τῆς περιχώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμω-
νος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτη-
σαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ
πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. παραχρῆμα δὲ ἀνα-
στᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι
ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς
αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπι
ἐθεράπευσεν αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
ζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔ
σαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.
42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορ
εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν,
ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ
ρεύεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέρ
πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν
Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.
44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
Γαλιλαίας.

Κεφ. ε΄. 5.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑς
παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνη
οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυναν
δίκτυα.
3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμω
νος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγε
ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου το
ὄχλους.
4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμω
να· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τ
δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐ
πιστάτα, δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐ
λάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον

6 Καὶ

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων
πλῆθος πολύ. διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐ-
τῶν.
7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ
ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς·
καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα,
ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.
8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γό-
νασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ
ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε·
9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλα-
βον·
10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς
Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε
πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν
ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.
11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν,
ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰ-
δὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδε-
ήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι.
13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰ-
πών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα
ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰ-
πεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ
προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς
προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ
συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι
ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ
προσευχόμενος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς
ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ
Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ·
καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.
18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄν-
θρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν
αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα,
διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινι-
δίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.
20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ·
Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος
ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐ-
τῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογί-
ζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνται
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περι-
πάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε
τῷ παραλελυμένῳ,) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας
τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν,
ἄρας ἐφ᾽ ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξα-
ζον

ν τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅ-
εἴδομεν παράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τε-
λώνην ὀνόματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευῒς αὐτῷ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολύς,
καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες·
Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ
πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθη-
ταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦν-
ται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι
καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τοὺς
υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι,
ποιῆσαι νηστεύειν;
35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι
οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμά-
τιον παλαιόν· εἰ δὲ μή γε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ
τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ
καινοῦ.

37 Καὶ

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
λαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
σκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
λοῦνται·

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλη
καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιόν, εὐθέως θ
νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ἘΓένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ δι
πορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψ
χοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς·
ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησο
Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβίδ, ὁπό
ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄ
τους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε
τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόν
τοὺς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖ
αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦ
ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦ
ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα
εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶ-
πε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔ-
γειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτή-
ὑμᾶς τι· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆ-
ι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέ-
ι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε
ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ
οίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελά-
ουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξ-
λθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν δια-
υκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς
αθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ᾽ αὐτῶν δώ-
δεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·
14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φί-
ιππον καὶ Βαρθολομαῖον·
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλ-
φαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν·
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς
καὶ ἐγένετο προδότης.)
17 Καὶ καταβὰς μετ᾽ αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου
πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος,
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων
αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
θάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ·
ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάν-
τας.

20 Καὶ

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ᾽ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
α ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
απῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.
33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας
ᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω-
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπο-
βεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω-
ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
α.
35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ
γαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπί-
ντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε
οὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχα-
ίστους καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πα-
ὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.
37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ κα-
αδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύε-
ε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.
38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον κα-
όν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυ-
νόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ
μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύνα-
ται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς
βόθυνον πεσοῦνται;
40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον
αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδά-
σκαλος αὐτοῦ.
41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ
ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;
42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου·
Ἀδελ-

Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν
φθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμ
δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε δια-
ψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ
ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν κα
σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν κα
καλόν.

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρπ
νώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκ
δὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
σαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν·
πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς
δίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύ-
ματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε Κύριε, Κύριε· κ
ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων
τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν
ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι
κίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔθηκε θε
λιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης
προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐ
ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χω
θεμελίου· ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμός. καὶ εὐθέ
ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκεί
μέγα.

K

Κεφ. ζ΄. 7.

ΕΠεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερ-
ναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔ-
χων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.
3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν
αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐ-
τοῦ.
4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρ-
εκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·
5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγω-
γὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ
αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμ-
ψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων
αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα
ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς·
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν·
ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ·
Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐ-
τόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶ-
πε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν
οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πό-

λιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ
ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μ
αὐτοῦ· καὶ αὕτη χήρα. καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκ
ἦν σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχ
σθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ
βαστάζοντες ἔστησαν,) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέ
ἐγέρθητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο
λεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξ
τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγή
ται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
τοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ
Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ α
περὶ πάντων τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος
τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης,
19 Ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ
ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδ
εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμ
πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλ
προσδοκῶμεν;
21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλ
ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν·
τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖ
Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε κ
ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ πε

πατοῦσ

πατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι,
νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.
23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλι-
σθῇ ἐν ἐμοί.
24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρ-
ξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί
ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον
ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδού, οἱ ἐν
ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς
βασιλείοις εἰσίν.
26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην;
ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδού, ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατα-
σκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ
δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων
αὐτοῦ ἐστι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδι-
καίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν βουλὴν
τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες
ὑπ᾽ αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ κα-
θημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν·
Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσα-
μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε

ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαι
μόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ
νων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ ο
πότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκ
αὐτῆς πάντων.

36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων
φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν
φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμ
τωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ
φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου·

38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσ
κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τ
δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασ
καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μ
ρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτ
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτη
ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐ
τοῦ· ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτό
Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι· Διδ
σκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι.
εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεν
τήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέ
ροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐ
τὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμ
βάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπε
αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι
ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου
εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς
εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πό-
δας.
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη
δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρ-
τίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ
ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρ-
τίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν
ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. 8.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώ-
δευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώ-
δεκα σὺν αὐτῷ.
2 Καὶ γυναῖκές τινες αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι
ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ
καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ
ἐξεληλύθει,
3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου,
καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν
αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, κα
λιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν,
βολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατέφαγεν αὐτό·

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν
ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν,
καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό·

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγα-
θὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ-
γοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυ-
στήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν πα-
ραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀ-
κούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος
ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες·
εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσι.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ
χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχου-
σιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πει-
ρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδο-
νῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τε-
λεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν
καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κα-
τέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν
σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυ-
χνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπω-
σι τὸ φῶς.
17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται·
οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν
ἔλθῃ.
18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ,
δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν,
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ
διὰ τὸν ὄχλον.
20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ
σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέ-
λοντες.
21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μή-
τηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.
22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς
ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης.
καὶ ἀνήχθησαν.
23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέ-
βη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην. καὶ συνεπληροῦν-
το, καὶ ἐκινδύνευον.
24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγον-
τες· Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.
25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν;
Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπι-
τάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γα
ρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπ
τησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε
μόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδι
σκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσ
έπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐ
καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαι
μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθά
τῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χ
νοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι
πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμ
ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμό
πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐ
τοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκο
μένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπι
τρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρε
ψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ
που, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλ
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον
ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλι
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ'
οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σω-

ῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβή-
αν.
6 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς
θη ὁ δαιμονισθείς.
7 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,
φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς
λοῖον, ὑπέστρεψεν.
8 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ
μόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ
οῦς, λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα
ίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν
ιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπ-
ξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσ-
κῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ
τὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν
ρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελ-
ῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
ώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπά-
ειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
ώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον
βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι·
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέ-
ου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις
οῦ αἵματος αὐτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου;
ρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ'
υτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀπο-
λίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψατό μου τι
γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέ
ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν
τοῦ αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τ
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θύγατερ,
στις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.)
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις π
ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνη
θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐ
λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσ
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφ
εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς καὶ τὴν
τέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτ
Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ
θεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀ
θανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κ
τήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ π
ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀ
στη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φ
γεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ π
ρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΣΥγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητ
αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσ
ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασι-
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν
μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον,
ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·
Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένε-
καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμε-
ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν
ὧν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ'
ὺς.
Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας,
γγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.
Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα
αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι
ὸ τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ,
προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.
9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπε-
φάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοι-
τα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαν-
αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς,
ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως
καλουμένης Βηθσαϊδά.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
αὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βα-
ιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θερα-
είας, ἰᾶτο.
12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόν-
τες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄ-
χλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ
τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτι-
σμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖ
φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν π
πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορ
τες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν
βρώματα·

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλ
πε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακ
αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω· καὶ ἀνέκλιναν
τας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν
τούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη
παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντ
ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων
νοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσ
μενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθ
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγ
οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν. ἄλλοι δὲ Ἠλίαν. ἄλλοι δὲ, ὅτι
φήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λ
τε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε·
Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε
δενὶ εἰπεῖν τοῦτο·

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
λὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐ-
θῆναι.

Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπί-
ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀρά-
ν σταυρὸν αὐτοῦ καθ᾽ ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεί-
οι.
4 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν·
5 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν
ον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;
6 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς
ς, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται,
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν
ν ἀγγέλων.
7 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε
κότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴ-
ι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
8 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡ-
ι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάν-
καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύ-
θαι.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ
ος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς
ῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵ-
ες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·
31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐ-
ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβα-
ένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δό-
ν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐ-
.
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
᾽ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπι-
άτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσω-
μεν

μὲν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοι, καὶ Μωσεῖ μ
μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νε-
λη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ
ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγ
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκ

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑ
Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ
ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν
ωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατε
των αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄ
πολύς.

38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε
γων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον
υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι.

39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν
ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετ
καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐ

40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκ
λωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ
ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι
ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧ
υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν
τὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμ
δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰα
τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ
τοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγα
ότητι τοῦ Θεοῦ. πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
σιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μα
τὰς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους
ους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι
εῖρας ἀνθρώπων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρα-
λυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐ-
καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ,
ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρ-
αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐ-
παρ' ἑαυτῷ·
48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο
παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ἂν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσ-
αι μέγας.
49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπι-
τα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλ-
τα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι
ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κω-
ετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.
51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέ-
ς τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον
τοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.
52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου
τοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σα-
αρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.
53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον
οῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.
54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ
ωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ κα-
αβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ
Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στρα-

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ
Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·
56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε
ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπ
θησαν εἰς ἑτέραν κώμην.
57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τ
εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπ
ἀπέρχῃ, Κύριε.
58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώ
φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατα
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν
φαλὴν κλίνῃ.
59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι.
εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρ
θάψαι τὸν πατέρα μου.
60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς
ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγ
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι,
ριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι
εἰς τὸν οἶκόν μου.
62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς
βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπ
εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλεία
Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑ
ρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐ
ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλι
τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.
2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμ
πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ
ρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς
θερισμὸν αὐτοῦ.

Υ'πάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρ-
ν μέσῳ λύκων.
Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μη-
ποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπά-
τε.
Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέ-
· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπανα-
πεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε,
μᾶς ἀνακάμψει.
7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ
ντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ
θοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς
ίαν.
8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέ-
νται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν·
9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ
γετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
οῦ.
10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέ-
νται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐ-
ς, εἴπατε·
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς
όλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦ-
ο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
ου Θεοῦ.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ
κείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά·
τι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
καθήμεναι μετενόησαν.
14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται
ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε·

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέ-
γραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;
27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο
ποίει, καὶ ζήσῃ.
29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;
30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός
τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ
λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ
πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ
τυγχάνοντα.
31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.
32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν
τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.
33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ'
αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.
34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα
αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.
35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν
δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς,
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι.
36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον
γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐ-
τοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει
ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ
τὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις
ματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
τῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μα
ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰ
ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πο
διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλ
ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακο
εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μ
θα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πο
Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.

42 Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέ
το, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς.

Κεφ. ια΄. 11.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ
προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τ
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξο
μᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδ
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέ
τε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγ
σθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
νηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν
καθ᾽ ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ
αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰ
ενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμ
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φ

λι

καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ
αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·
Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός
καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·
Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι
ους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ
δία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύνα-
ἀναστὰς δοῦναί σοι.
8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς,
τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐ-
γερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται
ιν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑ-
κει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρ-
, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθύν, μὴ
τὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσει ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ
ορπίον;
13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε
αθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ
ᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει Πνεῦμα ἅγιον
ῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.
14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν
ωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλά-
ησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρ-
οντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ
ζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν δια-

μερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον
πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν διεμερ
πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέ
ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ
κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
μόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία
Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλ
σῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχ
αὐτοῦ·

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼ
κήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ᾽ ᾗ
ποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι· καὶ
συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων τόπων, ζ
ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέ
εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ
κοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑ
ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθ
τα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθ
που ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐ
ράσα τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν α
τῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, κ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ

κούοντ

τες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο
ειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπι-
, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
εῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς
υΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ
ᾷ ταύτῃ.
31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει
τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
ούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦ-
τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σο-
ῶντος ὧδε.
32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει
τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν·
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ,
εῖον Ἰωνᾶ ὧδε.
33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὴν τί-
ησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
α οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.
34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.
ταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶ-
μά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶ-
μά σου σκοτεινόν.
35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον
τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν
ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρι-
σαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ
ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ
πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ

οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πι[...]
καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπ[...]
καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, [...]
ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην[...]
ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι [...]
δεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν[...]
λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπ[...]
Θεοῦ. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέ[...]

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀγα[...]
τε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγ[...]
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισ[...]
ὑποκριταὶ, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδη[...]
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ [...]
δασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγε[...]
τῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζ[...]

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ[...]
φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα[...]
αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τ[...]
φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημε[...]
τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτει[...]
αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τ[...]
ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπ[...]
κτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν [...]
μνημεῖα.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀπ[...]
στελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐ[...]
τῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προ-
φητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος
Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν
κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς
εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρ-
ξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐν-
έχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτόν, καὶ ζητοῦντες θη-
ρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ἘΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ
ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσ-
έχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ
ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ
φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν
τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆ-
τε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα
μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβή-
θητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβα-
λεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φο-
βήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσα
δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
πιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
σαι ἠρίθμηνται. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν
θίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ
ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων
Θεοῦ·

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀν
πων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀν
που, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦ
βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς σ
αγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
εριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν
τῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκ
λε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμ
κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με
τέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ
λάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περι
σσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόν
αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγ
Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα·

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί π
ήσω; ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς
θήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω
πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ
θὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε,
εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ
τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοί-
σας, τίνι ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς
ν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ
το ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν,
φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶ-
α, τοῦ ἐνδύματος.
24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρου-
ν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀπο-
ήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑ-
εῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσ-
εῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν
οιπῶν μεριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ
οπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν
πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄν-
τα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς
ὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπι-
στοι;
29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί
πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.
30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου
ἐπι-

ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζε
των.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θ
ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι
κησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλεί

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ
ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντι
παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν το
οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς
φθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ
ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμ
καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδε
μένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ
γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέω
νοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼ
κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας. ἀμὴν λέγω ὑμ
ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρ
θὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ,
ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάρ
οἱ εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδ
σπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ
δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμ
τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάν
τας;

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πι-
κονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύ-
ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν και-
σιτομέτριον;
Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ
ος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
4 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπ-
στιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
5 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρ-
αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρ-
αι τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας,
ιν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·
6 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ροσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχο-
μήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπί-
θήσει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ
ίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας
ὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν,
ρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
τηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, πε-
σότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέ-
ω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς
υνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι
τῇ γῇ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερι-
μόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ
ι διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο
ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς
ἐπὶ

ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ
μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ
φη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε
νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως
τε· Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε·
καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ
οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον
οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ᾿ ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δί-
καιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου
ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι
ἀπ᾿ αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν,
καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ
κτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως
τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγʹ. 13.

1 ΠΑρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
αγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων
τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
κεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα
πεπόνθασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ᾿ ἐὰν μὴ μετανοῆτε
πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ᾿ οὓς ἔπεσεν
πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας
ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐ

Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε,
-τες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν, Συκῆν
-τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ
-ε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.
Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἰδού, τρία
-έρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ
-ευρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν
-αργεῖ;
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες
-τὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐ-
-, καὶ βάλω κοπρίαν·
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ
-λον ἐκκόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν
τοῖς σάββασι.
11 Καὶ ἰδού, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθε-
-ας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ
δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ
-πεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παρα-
-ῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγα-
-κτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς,
-εγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργά-
-εσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε,
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν·
-ποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει
-βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγα-
-ὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν,
-ὴν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ
ἔδει

ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ
σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχ
το πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄ
ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινο
ὑπ᾽ αὐτοῦ.
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλε
Θεοῦ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃ λαβ
θρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε
ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
νοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βα
λείαν τοῦ Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ
κρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμ
ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας
δάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλ
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ, Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ
ζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύ
ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν
οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ
κλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρ
τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖ
ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐ
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώ
σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν
δίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς
θεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάτ
ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
κὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ
βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι,
καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐν-
τεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε
τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια,
καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ
τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ
ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτεί-
νουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-
σταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-
συνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυ-
τῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελή-
σατε;
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν
ἥξῃ ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τι-
νος τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρού-
μενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπι
προσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸ
μικοὺς καὶ φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι
βάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν
έλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε
ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται
εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ
του;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐ
ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους
λὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξε
λέγων πρὸς αὐτοὺς,

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμ
κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήπο
μότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας,
Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχ
ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀν
εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κ
σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτε
τε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακ
σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπειν
ται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτὸν·
ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φί
μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς
δὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σ
καλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

Ι

3 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀ-
ήρους, χωλοὺς, τυφλούς.
4 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταπο-
οῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀ-
άσει τῶν δικαίων.
15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦ-
εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν
βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε
πνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.
17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ
πνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη
ιμά ἐστι πάντα.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάν-
. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ
ω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν, ἐρωτῶ
, ἔχε με παρῃτημένον.
19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα
ντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε,
ε με παρῃτημένον.
20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ
ὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.
21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
πήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς
οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε τα-
έως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς
τωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσ-
γαγε ὧδε.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπ-
ταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.
23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελ-
θε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσ-
ελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν

ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δεί-
πνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ
στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πα-
τέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυ-
ναῖκα καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελ-
φάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, οὐ δύναταί μου
μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μα-
θητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆ-
σαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπά-
νην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ
μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρ-
ξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο
οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν
ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶ-
τον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν
ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ᾽
αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσ-
βείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι
μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ,
ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κο-
πρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιε'. 15.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι
καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ.
Καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέ-
χεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην,
λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρό-
βατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει
τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ
τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ
χαίρων;
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φί-
λους καὶ τοὺς γείτονας; λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ
μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρα-
νῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενη-
κονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι με-
τανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν
ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ
σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου
εὕρῃ;
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ
τὰς γείτονας; λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς·
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί·
Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.
Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν
πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρ-
ξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς
ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι
τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι.

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου,
καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου·

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ.
Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπε-
σεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆ-
ναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξ-
ενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε
αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας·

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσα-
τε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε·
ολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραί-
δ·

Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ·
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφω-
ὶ χορῶν·
5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων
θάνετο τί εἴη ταῦτα.
7 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει·
υσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγι-
τα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
8 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν
ὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.
9 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ, Ἰδοὺ,
αῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου
ῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα
τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.
30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν
ν μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον
σιτευτόν.
31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ'
ῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν·
32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀ-
λφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολω-
ὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ἄν-
θρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον·
οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπ-
χοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο
κούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου.
γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω,

ὅτι ὁ Κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ
σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ
οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν
ωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ
σον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Κ
πεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθ
ταχέως γράψον πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον
λεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Κ
γει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον
ήκοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τ
κίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ
τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας. ἵνα ὅταν ἐκλί
δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πισ
καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδ
ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ
νεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγ
τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δου-
λεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπ
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ
νασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖ
φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐ

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦν-
ωτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώ-
ὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς
ὐτὴν βιάζεται.
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
λθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.
18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην
ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.
9 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύ-
το πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ'
ραν λαμπρῶς.
20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς
λητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος.
21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψι-
ων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου.
ὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη
οῦ.
22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπε-
θῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ
ραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐ-
η.
23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ
κρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.
24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ
έησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ
κρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ
τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ.
25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι
ἀπέ-

ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, κ
ζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακα
ται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν
μῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέ
διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται
δὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα
ψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμα
ρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰ
τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα
τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀ
ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, με
νοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν π
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀ
στῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν
μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ
χεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκει
περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν
λασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν
των.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ
σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετ
νοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σ
καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σε, λέγω
Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες
πίστιν.
Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκ-
κον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύ-
τῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα,
ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐ-
θέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;
Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνή-
σω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω
καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίη-
σε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα
τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ἀ-
χρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποι-
ήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σα-
μαρείας καὶ Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπ-
ήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν
πόρρωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ
ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπι-
δείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρε-
ψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.
16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πό-
δας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σα-
μαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
ξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ
σου σέσωκέ σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων
τε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐ
καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
παρατηρήσεως·
21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ·
γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσον
ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.
23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ
μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.
24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ
ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν,
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ
θρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζον
ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέρ
Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευ
ᾠκοδόμουν·
29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμω
ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσ
ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.

3 Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύ-

ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τ
ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κρι
ἀδικίας λέγει·
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησ
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡ
καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐ
τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα
σει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότ
ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντα
λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν π
εύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος
λώνης.
11 Ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
τα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅ
εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες,
δικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκ
πάντα ὅσα κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθ
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι·
ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς
θητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
τὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυ
ὑψωθήσεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη,
αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμη
σαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ,

Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ
ύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία
εοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
ιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
ήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων·
άσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
ηρονομήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγα-
; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ
εύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
μα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην
νεότητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ·
τι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ
άδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ
ῦρο, ἀκολούθει μοι.
23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένε-
· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενό-
μενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχον-
τες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυ-
μαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται
ωθῆναι;
27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις,
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν
πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖ
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θ
30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα
καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε
αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα
τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τ
φητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.
32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ
παιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσετ
33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.
34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ
ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐ
σκον τὰ λεγόμενα.
35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰ
ριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν π
αιτῶν.
36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυν
νετο τί εἴη τοῦτο.
37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Να
ραῖος παρέρχεται.
38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐ
σόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ
σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν·
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν
χθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώ
τησεν αὐτὸν,
41 Λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶ
Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ
σου σέσωκέ σε.
Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει
δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδω-
ἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ΄. 19.

Αἰ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος
χαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν
σιος.
Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠ-
ατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συ-
ωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε
ρχεσθαι.
Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ
οῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακ-
ε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴ-
σου δεῖ με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν
ρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγον-
· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κα-
λῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύ-
ν· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε,
δωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντη-
, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον
τηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς
ς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς

εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶ
σαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπ
εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλ
ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκ
τοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πρ
τεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, κ
ἔστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντε
θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτ
βόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι
τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵ
τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύ
μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε·
ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐ
δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύρ
μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω
τε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰ
μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐ
εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπε

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ
πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρ
μι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπε

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μ
τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ
ἔπραξα αὐτό;

Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐ-
ὐ μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.
Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς·
Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθή-
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσε-
π' αὐτοῦ.
Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θε-
ντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧ-
αὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν,
αίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.
9 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ
νίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν,
ειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ο Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην·
εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον,
οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαν-
αὐτὸν ἀγάγετε.
1 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε;
τως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν

2 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον κα-
εἶπεν αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύ-
ι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;
34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρ-
ψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβί-
σαν τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμά-
α αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβά-
τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος
τῶν

τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ με-
γάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βα-
σιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δό-
ξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶ-
πον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκρά-
ξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῇ,
42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σύ, καί γε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐ-
κρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦ-
σιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί
σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί,
καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν
οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλ-
λειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,
46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν
αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς
γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

I

Κεφ. κ΄. 20.

1 Αἰ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, δι-
δάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
ελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
μματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,
Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν
ίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι
ξουσίαν ταύτην;
Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρω-
ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·
Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ
ώπων;
Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγον-
Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διὰ τί
κ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ
ς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν
άννην προφήτην εἶναι.
7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβο-
ν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶ-
, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε
όνους ἱκανούς.
10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωρ-
ς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος
σιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξα-
έστειλαν κενόν.
11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ
ὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέ-
ειλαν κενόν.
12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ
ῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τ
ήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως
ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελο
το πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κλ
μος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμ
νηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπ
νος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ
τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς
τους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαν
εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί
τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμ
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
νίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλα
σθήσεται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτό

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμμα
τεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ
ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰ
πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκα
τους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα
λάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸ
ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Δι
σκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκ
καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθεία
ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργί
εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκό-
ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καί-
σ.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ
σαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
, Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήμα-
ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ
κρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.
7 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων,
ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι,) ἐπηρώτησαν
ν,
8 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν
· Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυ-
κα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ
λφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρ-
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
9 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος,
λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ
ἀπέθανεν ἄτεκνος.
31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. ὡσαύτως δὲ
οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέ-
νον.
32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται
νή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ
τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται.
35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου
χεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦ-
ν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·
36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγ-
ελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστά-
σεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μω
σῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κ
τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ,
Θεὸν Ἰακώβ.
38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώ
πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμμα
εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐτ
δέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν
στὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλ
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δε
μου,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
ποδῶν σου;
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
λόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων
πασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν
δείπνοις.
47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν,
προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψον
περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. 21.

1 ἈΝαβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δ
ρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσί
2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσ
ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Κ

Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα
χὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·
Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐ-
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ
ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν
ε.
Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις
οῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·
Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν
ὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ κατα-
ισεται.
Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες· Διδά-
λε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅ-
μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;
Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅ-
γώ εἰμι. καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε
σω αὐτῶν.
9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστα-
ς, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶ-
· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.
10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος
ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·
11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ
λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ-
ῦ μεγάλα ἔσται.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ'
ᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδι-
ντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους
ὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
υ.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.
14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προ-
ελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ᾗ οὐ
δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντ
ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀ-
δελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσ
ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀ
ληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατο-
πέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικ
ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰ
ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· κα
ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι,
πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς
λαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ
νάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ
τῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰ
μαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερ
σαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πλ
ρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ κ
ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορί
ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου κ
προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό-
μενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε
καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ
ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν
συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·
30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ᾽
ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινό-
μενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λό-
γοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶ-
σιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερί-
μναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐπιστῇ
ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι,
ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ
μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων·
τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος
τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ΄. 22.

Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη
Πάσχα·

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματ
τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπι
καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
δώδεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦ
καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ
τοῖς.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀρ
ριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν
παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει
εσθαι τὸ πάσχα.
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼ
Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φ
γωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμ
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων
μῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
ράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐ
εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται·
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λ
γει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
που τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρ
μένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐ
τοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώ
δεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθ
μησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ
παθεῖν·

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω
ὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
οῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστή-
εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυ-
.
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεν-
ατος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ
ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε·
δωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου,
πὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
μνησιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δει-
σαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ δια-
η ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνό-
μενον.
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με
' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ
σμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ
ραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς,
, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσ-
ιν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς
τῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
ριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐερ-
ται καλοῦνται.
26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν,
έσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ δια-
ονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ δια-
κονῶν;

κονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μ
ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ
ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέ
μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν.

30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζη
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρ
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων,
ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι
σῖτον.

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλ
ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τ
δελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτο
εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθ

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φω
σοι σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ
εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑ
ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή
νος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων
λάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχ
πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μ
χαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγρα
μένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμ
ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧ
δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μα
ταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς·
εύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ᾽ αὐτῶν ὡσεὶ λί-
βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ
ήριον τοῦτο ἀπ᾽ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐνισχύων
όν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον
σηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμ-
αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν
ὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμέ-
ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀνα-
ντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πει-
σμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ
όμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο
τῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήμα-
τι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον
τῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ
ρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως
του. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐ-
όν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους
ἐπ᾽ αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσ-
βυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων;

53 Καθ᾽

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν
ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλ
τη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰ
γον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ
ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς
συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος
μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις κα
νον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε
Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι
οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν,
Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄν
πε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄ
τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα
γεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτ
φώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ
τρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυ
ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ
ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε
κρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν,
παιζον αὐτῷ, δέροντες·

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον
τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγον
Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον
εἰς αὐτόν.
Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέ-
ριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνή-
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,
Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι,
ἢ ἀπολύσητε.
Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμε-
νος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.
1 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυ-
ρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγα-
γον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦ-
τον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα
Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν
βασιλέα εἶναι.
Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων·
Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώ-
πῳ τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν
λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμε-
νος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώ-
τησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου
ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ α
Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη
ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖ
αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς
τὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γ
ματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺ
στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼ
τὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
λάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος
Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων·
ὑπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς
ερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ
ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν
ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρο
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε
αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ
πεπραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ
τὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες·
ρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην

όλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν.
Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέ-
ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν.
Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον,
ρωσον αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κα-
ποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν
· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτού-
αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ
ν καὶ τῶν ἀρχιερέων.
24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτη-
αὐτῶν.
25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φό-
βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν
σοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι
ωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ,
θηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ
οῦ.
27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ
γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐ-
.
28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ'
, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ῶν·
29 Ὅτι ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μα-
ριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ
στοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.
30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε
ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.
31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν,
τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺ
τῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν κα
λούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺ
κούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶ

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτ
γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
τια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτή
δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλ
ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστ
Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, π
ερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ·

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
δαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ'
γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβ
κοῖς· ΟΥ῟ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ὁ ΒΑ
ΛΕΥ῀Σ ΤΩ῀Ν ἸΟΥΔΑΙ῀ΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβ
σφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σ
σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐ
λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ α
κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπ
ξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπο
πραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύρ
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σ
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότ

ἐγέ

το ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ κα-
πέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.
Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
ερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐ-
σε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος
ος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι
τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα,
τοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.
49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μα-
θεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ
τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς
άρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ
ῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας
εως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐ-
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσα-
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σιν-
ι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ
δέπω οὐδεὶς κείμενος.
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, καὶ σάββατον
φωσκε.
55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτι-
ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐ-
άσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα
μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν
ολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέ
ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμ
ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.
2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον
μνημείου·
3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα
ρίου Ἰησοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰ
τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐτ
ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις·
5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλι
τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτὰ
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. μνήσθη
ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρα
θῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ
ρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπ
γειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι
λοιποῖς.
10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰ
να καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ
αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆ
τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.
12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ
μεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμε
μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων
γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμε
νοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν

ξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμ-

Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάν-
τῶν συμβεβηκότων τούτων.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζη-
καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐ-

Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ
γνῶναι αὐτόν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς
βάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ
θρωποί;
8 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας,
πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερου-
λὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς
ραις ταύταις;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐ-
Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
φήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ
οῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·
20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτόν·
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλ-
ων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τού-
ις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ
ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξ-
έστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέ-
γουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγου-
σιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνη-

μεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀ
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶ
ἐλάλησαν οἱ προφῆται·

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ
των τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πα
ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορ
το· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πο
σθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες·
νον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί, καὶ
κλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι α
μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλα
ἐπεδίδου αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί,
ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο
αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρ
ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψ
εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς
δεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντω
καὶ ὤφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ
ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησ

ἔσ

ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδό-
κουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ,
καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου·
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι
πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεω-
ρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ
θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος,
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλά-
λησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ
Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι
τὰς γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ
οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ με-
τάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη,
ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν
τῇ πό-

τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύ-
ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθ-
καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανό-
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν,
ἔστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλη-
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰ-
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. I.

1 ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος
πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θε-
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς
ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς
ἀνθρώπων·
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ
τία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος πα-
Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυ-
σῃ περὶ τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι'
τοῦ.
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα
πον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ
ο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρ-
ν.
Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξ-
τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ
αὐτοῦ·
Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος
ὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ᾽ ἐκ Θεοῦ
ήθησαν.
14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν
ῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δό-
ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς,) πλήρης χάριτος
ἀληθείας.
15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε,
ων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
ος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες
βομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χά-
ς καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς
ς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγή-
ατο.
19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου,
τε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱε-
ς καὶ Λευΐτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ
ίς εἶ;
20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμο-
όγησεν· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.
21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ
σύ;

σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ
ἀπεκρίθη· Οὔ.
22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπο
δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις π
αὐτοῦ;
23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν
ἴας ὁ προφήτης.
24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν
σαίων·
25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ
οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Η
οὔτε ὁ προφήτης;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων
βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν
μεῖς οὐκ οἴδατε·
27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς
προσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα
σω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.
28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν
Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.
29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰ
ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς
Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω
ἔρχεται ἀνήρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρ
τός μου ἦν.
31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερ
θῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδα
τι βαπτίζων.
32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ο
τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περισ
ρὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.
33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας
βα

ειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ᾽ ὃν
τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ᾽ αὐ-
ός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός
ὸς τοῦ Θεοῦ.
Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ
μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέ-
δε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.
Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦν-
καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐ-
ολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς·
Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ
ἑρμηνευόμενον, διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;
Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον
ον ποῦ μένει· καὶ παρ᾽ αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν
ην. ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.
Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,
τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκο-
σάντων αὐτῷ.
2 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον
ωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ
μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός.
3 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμ-
ψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων
ς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται
ος.
4 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν
Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει
ῷ· Ἀκολούθει μοι.
45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς
εως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.
46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ
λέγει

λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰω
ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ
ρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ
πος· Ἔρχου καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχ
πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθ
ραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με
σκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ
τὸ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σ
εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει
Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλ
Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅ
πόν σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πισ
μείζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τ
γέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίν
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

1 ΚΑὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγέν
Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ
Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γυ
οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι
λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι
καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ
τὰς δύο ἢ τρεῖς.
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας
ος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρε-
ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.
Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ
γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ
νοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ
φίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,
ο Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον
λὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν
σω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.
1 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
ς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν
ν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
.
2 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐ-
ὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μα-
αὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
3 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ
η εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας
πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς
θημένους.
15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάν-
ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς
ας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς
πέζας ἀνέστρεψε·
16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν·
ρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
τρός μου οἶκον ἐμπορίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γε-
γραμ-

γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ
με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦ-
τα ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύ-
σατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ
αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ
ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος
αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ ἐπί-
στευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν
τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐ-
τοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νι-
κόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰου-
δαίων·
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ'
αὐτοῦ.

Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν
λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ
αται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύ-
ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύ-
εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσ-
καὶ γεννηθῆναι;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύμα-
οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι·
ὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά

Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννη-
θῆναι ἄνωθεν.
Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φω-
αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ᾽ οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται
ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος
Πνεύματος.
Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς
ται ταῦτα γενέσθαι;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ
δάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώ-
ς;
1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λα-
εν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρ-
αν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.
2 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πι-
τε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πι-
σετε;
3 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν
ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφι
ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ
15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόλη-
ται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.
16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς
στεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
αἰώνιον.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐ
τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σ
κόσμος δι' αὐτοῦ.
18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ
πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκε
ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς
θεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθ
μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρ
τῶν τὰ ἔργα.
20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχ
ἔργα αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν
ἐστιν εἰργασμένα.
22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μα
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέ
μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.
23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν
τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ
γίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.
24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυ
κὴν ὁ Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν
άννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ·

Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ·
-ι, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ με-
-ρτύρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχον-
-ται πρὸς αὐτόν.
Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται
-θρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον
-κ τοῦ οὐρανοῦ.
Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον·
-ἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος
-μπροσθεν ἐκείνου.
Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ
-ς τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ
-διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χα-
-μὴ πεπλήρωται.
Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν·
-κ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
-τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.
Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ
-ρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.
Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν
-Θεὸς ἀληθής ἐστιν.
4 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ
-λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ
-μα.
5 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δέδω-
-εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
6 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ
-πειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
-θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

1 ὩΣ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φα-
ρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς
-εῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σ
ρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας
μένην Σιχὰρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν
Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰησ
κοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτ
τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντ
ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.
8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν
πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.
9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Π
Ἰουδαῖος ὢν παρ᾽ ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γ
κὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰ
Σαμαρείταις.
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ
τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι
μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν
ὕδωρ ζῶν.
11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντ
ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις
δωρ τὸ ζῶν;
12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακ
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Π
πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν
14 Ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕ

αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλ-
ς εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι
ὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθά-
ἀεῖν.

Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, φώνησον τὸ
σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω
. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι
οὐκ ἔχω.

Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ
ς ἀνήρ. τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.

Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι
ήτης εἶ σύ.

o Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσ-
ησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

1 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν
ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε
ροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

2 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς
σκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
αίων ἐστίν.

3 Ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀ-
ινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ
ύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους
εῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας
τὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας
ται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος,
γγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λα-
νσοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ α
ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδε
τοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, τί λαλεῖς μετ' αὐ
28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώπ
29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μο
τα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός
30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντ
αὐτόν.
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν ο
θηταὶ, λέγοντες· Ῥαββὶ, φάγε.
32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχ
γεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους
τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμα
ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ
ώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.
35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνος
καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπ
τε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰ
ρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.
36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ
άγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπ
ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.
37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸ
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων
38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑ
κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς
κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευ
εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυ
κὸς, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐ
ησα.

, Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται,
ν αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
μέρας.
Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον

Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν
λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου,
στός.
3 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν,
ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προ-
ης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.
5 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαν-
αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐ-
ησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ
ον εἰς τὴν ἑορτήν.
46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ
αλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ
τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.
47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰου-
ας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν,
ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν
· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.
48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ
μεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κα-
βηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ.
αὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐ-
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.
51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι
υτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες·
Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ
ψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς
ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπί
στευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποί
Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γ
λαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

1 ΜΕτὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, κ
έβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προ
τικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ
θεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν
ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχ
νων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν
κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶ
ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγί
ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀ
ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γ
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλ
ὑγιὴς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρ
πον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλ
με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄ
λος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειραι, ἆρον τὸν κρά
βατόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος·

καὶ

κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ
σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμέ-
νῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράβ-
βατον.
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ,
ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πε-
ριπάτει.
Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρω-
πος ὁ εἰπών σοι· Ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περι-
πάτει;
Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξ-
ένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν
τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μη-
κέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς
Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν
σαββάτῳ.
17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πα-
τήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.
18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν
ποιῶν τῷ Θεῷ.
19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν
ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποι-
οῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς
ὁμοίως ποιεῖ.
20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δεί-
κνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων

δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητ
21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς
οποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.
22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλ
κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·
23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τ
σι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ
τέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν
μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με
ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλ
ταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.
25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται
καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τ
Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.
26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτ
τως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·
27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν π
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.
28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥ
ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φ
αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή
τες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξ
τες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.
30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ
καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαί
ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.
31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρ
ρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.
32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ,
οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτ
περὶ ἐμοῦ.

Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ
μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ
ων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι
ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
5 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ
ννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τε-
ώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρ-
εῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.
7 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρ-
κε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώ-
, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε.
8 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν
ν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ
εύετε.
9 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε
αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
ρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν
τε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·
42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός
, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ
ματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν πα-
ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ
μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν
ὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μω-
ς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετ
μοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστ
πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. ϛʹ. 6.

1 ΜΕτὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέρ
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβερ
2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς
ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
νούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ
θητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν
δαίων.
5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, κ
ασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐ
λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομ
τους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;
6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτ
ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακο
δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκ
αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.
8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
δρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
9 Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄ
κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν
τοσούτους;
10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθ
πους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ
πῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ π
τακισχίλιοι.
11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρι
σας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθη

…ακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον
…ε.
Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς
Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσμα-
…α, μή τι ἀπόληται.
Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κο-
…κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθί-
…ὰ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.
Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε ση-
…ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
…ήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ
…ζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα,
…ώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθη-
…τοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέ-
…τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. καὶ σκοτία ἤδη
…γει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.
8 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος,
…είρετο.
9 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ
…ήκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς
…άσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβή-
…σαν.
20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φο-
…σθε.
21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον·
…εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
…ῆγον.
22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς
…λάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
…ἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ
…τοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ Ἰη-

ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαρι-
στήσαντος τοῦ Κυρίου·

24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς
τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν
Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶ-
πον αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότε ὧδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε ση-
μεῖα, ἀλλ᾽ ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορ-
τάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυ-
μένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον
γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν ἵνα ἐρ-
γαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦ-
τό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπ-
έστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον,
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον
τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς
ἄρτον τοῦτον.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ
ων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.
Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ
ετε.
Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ, πρὸς ἐμὲ
καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω

Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα
τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
αντός με.
Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ
ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
να πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς
, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ
άτῃ ἡμέρᾳ.
Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐ-
.
Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς
ὴρ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μη-
; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
έβηκα;
3 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
4 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀνα-
ω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
5 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ
ται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς οὖν ὁ ἀκού-
σας

σας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται
με.
46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς ἑώρακεν,
ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.
47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων
ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα
ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.
50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ταβαίνων, ἵνα τὶς ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ
θάνῃ.
51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ
νοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου
σεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
σω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ
κόσμου ζωῆς.
52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰου
λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σ
φαγεῖν;
53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμ
γω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υ
ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς.
54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων
τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
τὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις,
αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.
56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατὴρ, κ
ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖ
ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάν-
να, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσε-
ται εἰς τὸν αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν
Καπερναούμ.
60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν;
61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι
περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο
ὑμᾶς σκανδαλίζει;
62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀνα-
βαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠ-
φελεῖ οὐδέν. τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦ-
μά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.
64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν.
ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύ-
οντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.
65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐ-
δεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με ἐὰν μὴ ᾖ δεδομέ-
νον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.
66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιε-
πάτουν.
67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;
68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε,
πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις·
69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς

τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷ
βολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκ
την· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι,
ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ΄. 7.

1 ΚΑὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τ
λιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
πατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖ

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκ
πηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτ
τάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδ
ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα
ποιεῖς·

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ
τὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρ
σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰ
τόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ
οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάν
ἐστιν ἕτοιμος.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐ
μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ
αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ
ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην,
ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ
λιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότ
αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ'
ἐν κρυπτῷ.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ
Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς
οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι δὲ
Οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
Οὐδεὶς μέντοι παῤῥησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐ-
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰη-
εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.
Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς
γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ
διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.
Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν,
εται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν
ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν,
ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
9 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐ-
ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀπο-
ναι;
0 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· Δαιμόνιον
εις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν
ον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περι-
τομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ
πατέρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄν-
θρωπον.
23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν
σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ
λᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαβ-
άτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δι
κρίσιν κρίνατε.

25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶ
οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲ
λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχον
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ
στὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰ
καὶ λέγων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰ
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀλη
πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ
κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπ
λεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ
αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐ
καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλ
να σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύ
τος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φα
σαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσ
αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικ
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πε
ψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου ε
ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ
μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτ
μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσ
καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τ

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ
ὺ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ
θε ἐλθεῖν;
Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορ-
στήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις δι-
χέσθω πρός με, καὶ πινέτω.
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γρα-
ταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος
ος.
(Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ
ον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω
ν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδο-
η.)
Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν
ν, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφή-

1 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. ἄλλοι
λεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς
ται;
2 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος
ὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβίδ,
ιστὸς ἔρχεται;
43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐ-

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν·
οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.
45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί
γάγετε αὐτόν;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε
ως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρω-
ς.
47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι·
ὶ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν
τὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων;
49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν
ἐπικατάρατοί εἰσι.
50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ
νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·
51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπο
μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τ
52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι
της ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον α

Κεφ. η'. 8.

1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαι
2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς
ρὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
σας ἐδίδασκεν αὐτούς.
3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι
πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμέ
καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,
4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ
κατειλήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη·
5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετεί
τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγει
6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν, ἵ
χωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω
ψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνα
ψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμ
πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.
8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς
γῆν.
9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσ
ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθεῖς, ἀρξάμ

τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατ-
ελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑ-
στῶσα.
10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεα-
σάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυ-
νὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε
κατέκρινεν;
11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐ-
τῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω. πορεύου,
καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.
12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων·
Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ
μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς
τῆς ζωῆς.
13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σε-
αυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.
14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ-
τυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπ-
άγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ
ὑπάγω.
15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρί-
νω οὐδένα.
16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀλη-
θής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμ-
ψας με πατήρ.
17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται,
ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.
18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν
πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔ-
δειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰ
τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· κ
ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτ

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐ
ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμ
ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑ
δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκ
ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμ
δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτ
ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτ
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν
ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι
εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶ
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμ

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρί
ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκ
παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς
γεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰ
καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδα
με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. οὐκ
φῆκέ με μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐ
ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσα
εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκ
τας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τ

λόγ

τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ.
Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια
ερώσει ὑμᾶς.
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ
, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ
ς· Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν
ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦ-
τῆς ἁμαρτίας.
Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν
ε· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως
θεροι ἔσεσθε.
Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζη-
έ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ
εῖν.
8 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λα-
καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ
, ποιεῖτε.
9 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ
ν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ
α τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐ-
εῖτε ἄν.
40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον
ὃ ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ
Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.
41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
ον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμε-
ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.
42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πα-
ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ
λθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα,
' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.
43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκε-
τε;

τε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐ
44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ,
ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν
νος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν
ληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐ
ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλ
ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ
ετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτία
ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μ
47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θ
κούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θ
ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμ
της εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;
49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον
χω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτι
ζετέ με.
50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν
τῶν καὶ κρίνων.
51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λό
ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶ
52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκα
μεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε
οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον
τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβρ
ὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθα
τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;
54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω
μαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μ
δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐσ

Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐ-
τόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅ-
μοιος ὑμῶν, ψεύστης. ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ τηρῶ.
Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα
ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.
Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντή-
κοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι.
Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν.
Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν
διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν οὕτως.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς.
Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε
οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ
θεοῦ ἐν αὐτῷ.
Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός
με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύνα-
ται ἐργάζεσθαι.
5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κό-
σμου.
6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε
πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπε-
σταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε
βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τ
τερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν
θήμενος καὶ προσαιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
τι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅ
εἰμι.
10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν
ὀφθαλμοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρω
λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ
μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς
κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Ἀπελ
καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λ
Οὐκ οἶδα.
13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους
ποτε τυφλόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησ
Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισ
πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν
θηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην,
βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές· Ο
ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββα
τον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθ
πος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν;
χίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέ
περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ
πεν· ὅτι προφήτης ἐστίν.
18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ α
ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

9 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν
μῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη;
ἄρτι βλέπει;
Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ
Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι
ς ἐγεννήθη·
Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡ-
ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ
ει.
Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο
δαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι,
ν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνά-
γένηται.
Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλι-
χει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς
λὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ·
οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός

Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁ-
ωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν,
βλέπω.
Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι;
νοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;
7 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ
ούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς
τε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;
8 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ
ητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μα-
θηταί.
9 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ
εός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.
0 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν
γὰρ

γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ
πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.
31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸ
οὐκ ἀκούει· ἀλλ᾽ ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημ
αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.
32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ
φθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.
33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδ
ποιεῖν οὐδέν.
34 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν
τίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις
Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸ
καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις
υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε· Τίς ἐστι
ριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας
τὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσε
νησεν αὐτῷ.
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς
κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλ
σι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦ
ὄντες μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμε
φλοί ἐσμεν;
41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦ
ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλ
μεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι΄. 10.

1 ΑΜὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμ
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,
ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ κ
στής·

ἐστιν εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν
προβάτων.
3 ούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα
ς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ
ομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.
αὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμ-
ν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀ-
εῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
λλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύ-
ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν
.

ν αὐτὴν τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐ-
ς

Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβά-

Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ
ταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ,
σεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν
.

Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ
καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ
σὸν ἔχωσιν.
Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ
ς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβά-

Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰ-
πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον,
ίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος
ζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.
13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ
λει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ
τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, κἀγὼ
σκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι
τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστι
αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν·
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία
εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι
θημι τὴν ψυχήν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτὴν.
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ᾿ ἐμοῦ· ἀ
τίθημι αὐτὴν ἀπ᾿ ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω
αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν
ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πα
19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰ
διὰ τοὺς λόγους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμό
καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα
δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται
ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱε
λύμοις, καὶ χειμὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ
στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι,
γον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις
εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑ
οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόμ
πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
26 Ἀλλ᾿ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε
προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει,
γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·
Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ
πόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις
κ τῆς χειρός μου.
Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάν-
· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς
ρός μου.
Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.
Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι,
θάσωσιν αὐτόν.
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ
δειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐ-
γον λιθάζετέ με;
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ
φημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σε-
Θεόν.
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γε-
μένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοί

Εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ
γένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·
Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν
ον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶ-
υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;
Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πι-
τέ μοι·
3 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς
ς πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν
ὁ πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
9 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
o Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς

 τὸν

τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βα
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ
Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν·
δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦ

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτ

Κεφ. ια΄. 11.

1 ΗΝ δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθ
ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς
φῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον
ρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξ
τῆς ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς
λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσ
οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ
ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀ
φὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔ
ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς·
μεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββὶ
ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑ
γεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα
ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμ
οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου
πει.

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκό
πτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐ

Λα

ος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πο-
ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κε-
ται, σωθήσεται.
Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου

Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ·
ος ἀπέθανε·
Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, (ἵνα πιστεύσητε,)
ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυ-
τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα
άνωμεν μετ' αὐτοῦ.
Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσα-
μέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
(Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων,
ὸ σταδίων δεκαπέντε.)
Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν
τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυ-
σωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
o Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
έζετο.
1 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύ-
εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·
2 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν
ν, δώσει σοι ὁ Θεός.
3 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελ-
σου.
4 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται
τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστα-
καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ,
σεται·

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ
ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπί
ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κ
ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφ
Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰπ
Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ,
χεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώ
ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐ
Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς
οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν
ρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθ
αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημ
ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰη
ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
γουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέ
μου ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν,
τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας,
βριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτ

34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέ
σιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφ
αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἠδύνα
οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆ
ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑα

ἔεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ
ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐ-
ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε,
ει· τεταρταῖος γάρ ἐστι.
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι
ιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
Ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κεί-
ς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ
Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.
Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις·
διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πι-
σιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
Καὶ ταῦτα εἰπών, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύ-
Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς
ς καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σου-
ῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύ-
αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
5 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες
τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ
ς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
6 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φα-
ρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.
7 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι
ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.
8 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύ-
σι εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
σιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.
9 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴ-
οὐδέν·
50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν

ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ
ρεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσε
μελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθ

52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀ
καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συ
γῃ εἰς ἕν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνε
σαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παῤῥησίᾳ περιεπα
τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς
ραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένη
λιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτ

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίω
ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς
πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον με
λήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖ
οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστι
νύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχ
θεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος
θνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ,
Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν σ
νακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν
νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδ
Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς
αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς
μύρου.

4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας
Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδι-
δόναι.
5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακο-
σίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν
ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσ-
σόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.
8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων
ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ'
ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λά-
ζαρον ἀποκτείνωσιν·
11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰου-
δαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν
ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερο-
σόλυμα,
13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλ-
θον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ'
αὐτό, καθώς ἐστι γεγραμμένον·
15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδού, ὁ βασιλεύς
σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.
16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸ πρότερον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνή-
σθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ
ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ᾽
ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤ
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχ
ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημε
19 Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑ
Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κό
ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀν
νόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ·
21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ
Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν
γοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.
22 Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδ
καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ
σοῦ.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέ
Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
που.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κό
τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μ
μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.
25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει
τήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσ
τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεί
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσ
καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πα
27. Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται. καὶ τί εἴπ
Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ
τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν ο
φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δ
ξάσω.

Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε
ὼ γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ
ηκεν.
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ
ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρ-
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.
Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλ-
πρὸς ἐμαυτόν.
(Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
λεν ἀποθνήσκειν.)
4 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσα-
κ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
5 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν
ον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως
ῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλά-
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπ-
.
6 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς,
οὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
7 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος
ροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·
8 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρω-
ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν,
βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πά-
εἶπεν Ἡσαΐας·
40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ
πώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι
ς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
φῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τ
ξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πο
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρ
οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γέν
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθ
μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύ
ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντ
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμ
τά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ με
47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων
πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθ
κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τ
ματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃ
λησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡ
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα·
πέμψας με πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδω
εἴπω καὶ τί λαλήσω.
50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰ
ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ
τὴρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 ΠΡὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦ
ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ
κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς
τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.
2 Καὶ δείπνου γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδ
βληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰ
ριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)
3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν α

ὁ

ρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε,
ς τὸν Θεὸν ὑπάγει·
ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμά-
λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.
Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ
ῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.
Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει
ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;
Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ
σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.
Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας
ς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν
ψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.
Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς
ς μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κε-
λήν.
10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ
αν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθα-
λος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάν-

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο
εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.
12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλα-
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐ-
ς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλος καὶ
ύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.
14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύ-
ος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλ-
λων νίπτειν τοὺς πόδας.
15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς
ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.
16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων

μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μ
πέμψαντος αὐτόν.
17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί
ποιῆτε αὐτά.
18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ
ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρω
τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ
ναν αὐτοῦ.
19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι
ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμ
ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ
βάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.
21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ
ματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμ
γω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μα
ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.
23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν
ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·
24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθ
τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.
25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος
Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ
βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας
ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτ
27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐ
νον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὃ
εῖς, ποίησον τάχιον.
28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων
τί εἶπεν αὐτῷ·
29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομ
εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγό

χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτω-
τι δῷ.
Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως
ν· ἦν δὲ νύξ.
Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν
θη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη
ῷ.
3 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς
ει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐ-

Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητή-
ε, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅ-
άγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ
έγω ἄρτι.
Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀ-
τε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μα-
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ
γεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπ-
ὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ
υθήσεις μοι.
7 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύ-
μαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ
σω.
8 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν
ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με
ς.

Κεφ. ιδʹ. 14.

1 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε
εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰ-
σιν·

σιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
σαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖ
πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶ
ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦ

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ
οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδα
ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδ
6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδ
ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τέρα, εἰ μὴ δι᾽ ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μ
κειτε ἄν· καὶ ἀπ᾽ ἄρτι γινώσκετε αὐτόν,
ράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε,
ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρό
ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με; Φίλιππε,
ρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λ
Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μ
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργ
τὰ πιστεύετέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύ
ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει
μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα
μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ

Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ

Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
τε.
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παρά-
δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
ται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει
ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.
Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς

Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεω-
μεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς
θε.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι
ν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν

Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς,
ός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγα-
σεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω
ν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
2 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας· (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης·)
ιε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σε-
ν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις
τᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀ-
ήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ
ὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιήσομεν.
4 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ·
λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμ-
ψαντός με πατρός.
5 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ᾽ ὑμῖν μένων·
26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ὃ πέμ-

ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖ
μᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς π
εἶπον ὑμῖν.
27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσι
δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ κ
μηδὲ δειλιάτω.
28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑ
καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐ
ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα
ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι.
29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι
ὅταν γένηται, πιστεύσητε.
30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν·
γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχ
31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
τέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ
ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιε'. 15.

1 ΕΓώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ
τήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.
2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν
αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει
ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.
3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγ
λελάληκα ὑμῖν.
4 Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθ
κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς
μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.
5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήμ
ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει κα
πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐ
6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξ

κλα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ,
ῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.
ἀν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν
μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσε-
ιν.
ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρ-
λὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.
καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπη-
ᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε
ῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πα-
τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.
Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
ν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε
ους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.
Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα
ὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.
Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ
ομαι ὑμῖν.
Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος
δε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα
ς, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου,
ρισα ὑμῖν.
6 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξ-
έμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπ-
ε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ·
, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
δῷ ὑμῖν.
7 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
λους.
8 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι
πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.
19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον

ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐ
λεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο
μᾶς ὁ κόσμος.
20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπ
Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτ
ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μ
σαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.
21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑ
τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντ
22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς
τίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι
ἁμαρτίας αὐτῶν.
23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μι
24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νυ
ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν π
μου.
25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γ
μένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν
ρεάν.
26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος,
πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ Πνεῦμ
ληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκ
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.
27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ'
μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκ
λισθῆτε.
2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλ
χεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξ
τρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.
3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔ
σαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

λὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλ-
θῃ, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον
ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ'
ἤμην.
ῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;
λ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη
ρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.
λ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμ-
ει ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω,
κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
ῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.
αὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ
ας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.
Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς

Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέ-
ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·
Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
κέκριται.
Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύ-
βαστάζειν ἄρτι.
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς
ίας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀ-
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λή-
, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ
εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ
μ

Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μι-
καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πα-

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ π
λήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρ
θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν Μικρὸν, καὶ ὄψ
καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;
18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει;
κρὸν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.
19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτ
τᾶν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μ
λήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ
πάλιν Μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύ
θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται
δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς
γενήσεται.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅ
θεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδ
ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρ
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετ
λιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ
δία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑ
23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτ
οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα
τήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει
24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀ
τί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ
ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαι
λήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρ
αγγελῶ ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόμα
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσ
πατέρα περὶ ὑμῶν·

Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς
φιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ
ἐξῆλθον.
Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς
μον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύο-
ὸς τὸν πατέρα.
Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν
σίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέ-

Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ
ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύο-
ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύε-

Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα
θῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον
. καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρή-
χητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρ-
τε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζʹ. 17.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πά-
λήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ
ου δοξάσῃ σε·
Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρ-
, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς
ὴν αἰώνιον.
Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκω-
σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας
σοῦν Χριστόν.
Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτε-
ωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω·

5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ
τῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶ
σοί.

6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν
οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν,
αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασ
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δ
μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν·
8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δ
αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀλη
παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ
ἔστειλας.
9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ
ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σ
10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σ
καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.
11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ
τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι.
ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δ
κάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.
12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκ
ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ
τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα
ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν
πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.
14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου,
κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ
σμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσ
ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ
κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἀγ

γίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ὁ λόγος
λήθειά ἐστι.
καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀ-
έστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.
Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν,
ὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.
Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ
τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς

Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν
κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν·
όσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέ-
αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐ-

Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι
ωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
ύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, κα-
με ἠγάπησας.
4 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου
ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ᾽ ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι
δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγά-
ἐς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.
5 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω,
δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπ-
λας.
6 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ
ρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐ-
ῇ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη᾽. 18.

[Λαύτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέ-
ν, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐ
τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν
τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα
τὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζ
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκ
Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγώ εἰμι
ἦλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζ
Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι
εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγ

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ο
δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδέν

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν
κυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δ
καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ
μα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλ
μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον
δωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ
ρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ
σαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν
τον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρ
ρεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς
δαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
τοῦ λαοῦ.

Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ
μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνω-
ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
τοῦ ἀρχιερέως.
Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω.
ν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ
ῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν

Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέ-
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τού-
γει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.
Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀν-
ιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερ-
ντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ
μαινόμενος.
Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ
θητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παῤῥη-
λάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ
αῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα

1 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκο-
, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ
ἐγώ.
2 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρε-
παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών·
ως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;
3 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλά-
σα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς,
με δέρεις;
4 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον
ς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.
25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινό-
μενος.

μένος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
τῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπ
εἰμί.
26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέ
γενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον·
σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.
28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊ
τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ
ἦλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσ
ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.
29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτ
εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ
που τούτου;
30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ
οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν
31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λ
αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κ
αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν
ἔστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.
32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσ
33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πα
Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐ
Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτ
τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;
35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ
δαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
έδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;
36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ

ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ
λεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς
πεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς
ὸ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλή-
εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ.
ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλή-
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
ους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν
ω ἐν αὐτῷ.
Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο-
ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
έα τῶν Ἰουδαίων;
Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες·
τον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραβ-
ηστής.

Κεφ. ιθ΄. 19.

Ὅτε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐμαστίγωσε.
Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀ-
ῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον
ροῦν περιέβαλον αὐτόν,
Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
ίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα.
Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ
αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶ-
ε ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάν-
στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει
ῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον,
ρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐ-
τὸν

τὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρ
αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμ
μον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλ
θανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸ
μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πά
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦ
κρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ
λεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι
ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξ
οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον
θεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζο
μαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι
τόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰ
τον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος
ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσ

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λ
ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βή
τος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊ
Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ
ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασι
ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον, ἆρον, σταύρ
σον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βα
λέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρ
ρεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα στα
ρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Κ

Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν
λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβρα-
Γολγοθᾶ.
Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλ-
, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰη-

Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθη-
τοῦ σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥ͂Σ
ΑΖΩΡΑΙ͂ΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ
ἸΟΥΔΑΙ͂ΩΝ.
Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν
ων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου
ρώθη ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβρα-
ληνιστί, Ῥωμαϊστί.
Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν
ίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·
ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰου-
ν.
Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέ-
α.
Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰη-
ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσ-
α μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος,) καὶ τὸν χι-
· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄῤῥαφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑ-
ὸς δι' ὅλου.
4 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐ-
ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. ἵνα ἡ
ἡ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ
τιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου
λον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποί-
ν.
25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ
τηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία
Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ
θητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μη
τοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.
27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μή
Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
τὴς εἰς τὰ ἴδια.
28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάν
τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει·
29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ
σαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περι
προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.
30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπ
τέλεσται. καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέ
πνεῦμα.
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ
ροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρ
ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαβ
ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτ
σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.
32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν
του κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συ
ρωθέντος αὐτῷ.
33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον
ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη
34 Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτ
πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα
δωρ.
35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ
θινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδ
ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.
36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πλ
θῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.
37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψ
εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ
κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν
ος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς
νυκτὸς τὸ πρῶτον,) φέρων μίγμα
καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν·
ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδη-
τὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς
τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.
Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος,
κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς

Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰου-
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν

Κεφ. κ΄. 20.

δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μα-
δαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι οὔσης,
μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ
μείου·
Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέ-
καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰη-
καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ
ίου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς,
ρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶ-
ος εἰς τὸ μνημεῖον.
Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια·
τοι εἰσῆλθεν.
Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ,
καὶ

καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ
νια κείμενα,
7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλ
οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς
λιγμένον εἰς ἕνα τόπον.
8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μα
ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε
στευσεν·
9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν,
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς
θηταί.
11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖο
ουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς
μεῖον·
12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖ
εζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα π
ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γυ
κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν κύρ
καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς
σω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔ
ὁ Ἰησοῦς ἐστι.
15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλ
τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρ
λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν
μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας· κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στρ
σα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται,
σκαλε.
17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου
γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀνα

πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν
Θεὸν ὑμῶν.
Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλ-
τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ
εἶπεν αὐτῇ.
Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ
σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου
οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν
ων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ-
καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μα-
ἰδόντες τὸν Κύριον.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη
καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμ-
ὑμᾶς.
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐ-
Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.
Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται
ς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.
Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγό-
Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν
οῦς.
Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑω-
μεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν
ω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων,
λω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ
πιστεύσω.
6 Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ
ηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ᾽ αὐτῶν· ἔρχεται ὁ
οῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ
ον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.
7 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυ-

λόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φ
χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου·
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπε
Ὁ Κυριός μου καὶ ὁ Θεός μου.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακ
Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδ
πιστεύσαντες.
30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐ
ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ
γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητ
ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵ
στεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα΄. 21.

1 ΜΕτὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν π
Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσ
Τιβεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως·
2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θω
λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπ
νᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω
εύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς συ
Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς,
ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησ
τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθητα
Ἰησοῦς ἐστι.
5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία,
προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ο
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δ
μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβ
οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ
θους τῶν ἰχθύων.

λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ
τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέ-
ούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διε-
ο, (ἦν γὰρ γυμνὸς,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
σαν.
οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,
σαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πη-
ακοσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰ-

ς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν
κιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον,
τον.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν
ων ὧν ἐπιάσατε νῦν.
Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δί-
ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν
κοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ
ν.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστή-
Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξε-
αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός

Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρ-
καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
ταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.
5 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέ-
ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον
ν; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι
ῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
6 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰω-
ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ
ς ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ
βατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰω
λεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε
τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτ
ριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φ
Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώ
ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου,
σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανά
ξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ
λούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τ
θητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα
ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐ
εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησο
ριε, οὗτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν
μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκο
μοι.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδ
ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· κ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρ

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν
τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀ
ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίη
Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἓν, οὐδὲ
οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βι
Ἀμήν.

ΠΡΑ'ΞΕΙΣ ΤΩ͂Ν Α'ΓΙ'ΩΝ Α'ΠΟΣΤΟ'ΛΩΝ.

Κεφ. α΄. I.

Ο'Ν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην
περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστό-
[ιοις] διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελή-

Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ πα-
[θεῖν] αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
[τεσσ]αράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ
[περὶ τῆ]ς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς
[ἀπὸ] Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περι-
[μένει]ν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ

Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς
[δὲ βα]πτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς
[ταύ]τας ἡμέρας.
Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν,
[λέγο]ντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθι-
[στάν]εις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι
[χρό]νους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξ-
[ουσί]ᾳ.
8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου
[Πνε]ύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες
[ἔν] τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σα-
[μα]ρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρ-
θη,

θη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀ-
μῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐ-
πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρει-
σαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ·
11 Οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑ-
ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ
φθεὶς ἀφ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται
πον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐ-
12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
ρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺ-
σαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.
13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ
ῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος
κωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιπ-
Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος
κωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ
Ἰακώβου.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες
μοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει
γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς
ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος
μάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·)
16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν
φὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ
διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου
δηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·
17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ
ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.
18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ
μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλά-
σε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐ-

Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦ-
ουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο
ᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμά, τουτέστι,
αἵματος.
Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθή-
παυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοι-
αὐτῇ. Καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
ς.
Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν
χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς
ος Ἰησοῦς,
Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰω-
ως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρ-
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα
ν.
3 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον
αβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν.
4 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε καρ-
νῶστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο
ὃν ἐξελέξω,
5 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ
στολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς
πον τὸν ἴδιον.
6 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ
ρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν
δεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς
Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν
τὸ αὐτό.
2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ
ομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν
ον οὗ ἦσαν καθήμενοι.
3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι

 γλῶσ-

γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα
αὐτῶν.
4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύμα
γίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαι
θὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι
5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντ
δαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθν
ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλ
πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστ
ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον,
τες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί ε
λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;
8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ
διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;
9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ
οικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τ
Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,
10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυ
καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπι
δημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσ
τοι,
11 Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλ
αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα
Θεοῦ.
12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν,
λος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι
εἶναι;
13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γ
κους μεμεστωμένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα,
ῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐ
Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσα
ἅπ

, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε
ματά μου.
Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι
σιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·
Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφή-
ήλ·
Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει
) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν
· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυ-
ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄ-
, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐν-
θήσονται.
Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας
τῆς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύμα-
ου, καὶ προφητεύσουσι.
Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
εῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀ-
α καπνοῦ.
Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος,
σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέ-
ρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄ-
Κυρίου, σωθήσεται.
2 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους
· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ
ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ
σι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς
σῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,
3 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει
θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων
προσπήξαντες ἀνείλετε.
4 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ
άτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐ-
τὸν ὑπ' αὐτοῦ·

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρ
τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ
μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ
λιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μ
τασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχ
εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια
ράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρ
με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ π
σίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβί
καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα
ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτ
κῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφ
αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθ
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως
Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς
οὐδὲ ἡ σάρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ
τες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες.
33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τήν τ
αγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ
πατρός, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε κ
κούετε.
34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς·
δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κ
ἐκ δεξιῶν μου,
35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
ποδῶν σου.
36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος

ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποί-
τον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.
Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ,
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους·
ήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε,
βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
ριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέ-
ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν
καλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο,
παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς
ᾶς ταύτης.
Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λό-
γον, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ
ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.
Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν
όλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου
προσευχαῖς.
Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολ-
τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγί-

4 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό,
εἶχον ἅπαντα κοινά·
5 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπί-
πρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἄν
χρείαν εἶχε.
6 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμο-
θυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρ-
τον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφ-
ελότητι καρδίας,
47 Αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
ὅλον

ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σω
μένους καθ᾽ ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γʹ. 3.

1 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέ
νον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προ
τὴν ἐννάτην.
2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ᾽
πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραί
αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευο
εἰς τὸ ἱερόν.
3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας
ιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβ
4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν
άννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι
αὐτῶν λαβεῖν.
6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ
άρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀ
ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ
πάτει.
7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤ
παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις
σφυρά.
8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει· καὶ
ῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ
λόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.
9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦ
καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·
10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ
τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡ
πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ
στάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.
11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν

ωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ
ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος,
μβοι.

Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν·
Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ
ί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ
ηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐ-
τοῦ, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε
κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου
ειν.

Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ
σθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν.

Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε,
Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές

Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον,
ωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
πίστις ἡ δι᾽ αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκλη-
ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν
ξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος
ων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐ-
ρωσεν οὕτω.

Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ
ειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλ-
καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυ-

Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν
ν Χριστὸν,

1 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων
ατασάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς

διὰ

διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφη
αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας
Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ
ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐ
σεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμ

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ
τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σ
καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκα
γγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ
θήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας
λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί
εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τ
δα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦ
μᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πο
ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΛΑλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέ
αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ
οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐ
λαὸν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀν
σιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔ
εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤ

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίσ
καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλι
πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆ
αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γρ
ματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·

Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰω-
καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους
ατικοῦ.
Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθά-
Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐ-
ατε τοῦτο ὑμεῖς;
Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου
πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύ-
τοῦ Ἰσραήλ,
Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐ-
ᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσω-

Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ
ιλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Να-
ου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγει-
νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑ-
γιής.
Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ᾽ ὑ-
τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφα-
γωνίας·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε
ομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον
ρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παῤῥησίαν καὶ
νου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀ-
ματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγί-
όν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν·
Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς
α τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντει-

5 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου
θεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους,
6 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις
ις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι᾽ αὐ-
τῶν,

τὸν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φ
καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι·
17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμη
τὸν λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρ
18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλα
τοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδ
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκρι
πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώ
Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρί
20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομ
ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.
21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσα
τοὺς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωντ
τοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τ
ἐπὶ τῷ γεγονότι·
22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκο
ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο
σεως.
23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδ
ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς
πρεσβύτεροι εἶπον.
24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦρα
νὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θα
σαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός
πών· Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμε
σαν κενά;
26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
χοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρ
κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν

πα-

ά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ
ος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραήλ,
Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου
ρισε γενέσθαι.
Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπει-
τῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας
λαλεῖν τὸν λόγον σου,
Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴα-
ὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνό-
ος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.
Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος
σαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες
ματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ
σίας.
Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρ-
ὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅ-
α κοινά.
33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρ-
ον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰη-
άρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.
34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς·
γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πω-
ντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων·
35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστό-
διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν
ν.
36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ
ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς
ακλήσεως,) λευίτης, Κύπριος τῷ γένει,
37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε
χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστό-
ν.

Κεφ. ε΄. 5.

1 ἈΝὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, συ
φείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτή
2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνει
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, π
πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.
3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλή
Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ
μα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς
ρίου;
4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν
τῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρ
τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις
τῷ Θεῷ.
5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους,
ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ π
τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλ
τὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.
7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα
γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν·
8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπ
εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε
τοσούτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν·
συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυ
ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου,
θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.
10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν. εἰσελθόντες δὲ οἱ νεαν
εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθ
πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ᾽ ὅλην
ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτ

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο
ῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν
υμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.
13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι
ῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.
14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ
ῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·)
15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀ-
εῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα
μένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐ-

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ
ων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ
μένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες
απεύοντο ἅπαντες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν
ῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,) ἐπλή-
σαν ζήλου·
18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
στόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.
19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς
ας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς, εἶπε·
20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ
τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύ-

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ
ν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχ-
ὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέ-
ον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι
τούς.
22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ
ρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ
πήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήρ
ιον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, κα
φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀ
τες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.
24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε
καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, δ
περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλ
τοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε
φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδάσ
τες τὸν λαόν.
26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖ
ηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας. (ἐφοβοῦν
τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.)
27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ
δρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,
28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλ
ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ
ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς δ
ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷ
ἀνθρώπου τούτου.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόσ
εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀ
ποις.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρ
σοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαν
ξύλου.
31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα
σε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσ
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥ
των τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδω
Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.
33 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλ
ἀνελεῖν αὐτούς·

34 Ἀναςὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρι-
σαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος,
τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι
τοὺς ἀποςόλους ποιῆσαι·
35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖ-
ται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τού-
τοις, τί μέλλετε πράσσειν.
36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέςη Θευ-
δᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη
ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη,
καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ
ἐγένοντο εἰς οὐδέν.
37 Μετὰ τοῦτον ἀνέςη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος,
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέςησε λαὸν
ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάν-
τες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.
38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόςητε ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ
ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, κατα-
λυθήσεται·
39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐςιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι
αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.
40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι
τοὺς ἀποςόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·
42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶ-
κον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
Ἰησοῦν τὸν Χριςόν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων
τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλ-

λωιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθε-
ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι
τῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆ-
τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς
ταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν
πέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας
μῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις Πνεύμα-
ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς
ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακο-
λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ
θους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλή-
στεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ
χορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμε-
Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων
προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρ-

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθ-
το ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
δρα· πολύς τε ὄχλος τῶν Ἱερέων ὑπήκου-
πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυ-
μεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγω-
λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ
ξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας
ζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ·

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ
Πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀ-

κόα-

μϑυ αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς
σῆν καὶ τὸν Θεόν.
2 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυ-
ς καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρ-
αν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.
3 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγον-
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλά-
μα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ
ου.
14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς
αζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ
άξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.
15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ κα-
όμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον
ῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ΄. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως
ἔχει;
2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡ-
ν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν
ατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαῤῥάν·
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου
ὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν
δείξω.
4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκη-
εν ἐν Χαῤῥάν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν
ατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύ-
ν εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.
5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ,
δὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς
τάσχεσιν αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ'
ὐτὸν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.
6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ
σπέρ-

σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, κ
λώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακ
7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι,
ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσο
λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτο
οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακ
ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.
9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες,
σὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θε
αὐτοῦ·
10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν
ψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφί
αντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κα
σεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον
κον αὐτοῦ.
11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
πτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐ
ρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.
12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Α
πτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτο
13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰω
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ
ραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.
14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο
πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγέ
αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.
15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
λεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.
16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτέ
σαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τι
ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.
17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελ

ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς
καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,
18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔ-
δει τὸν Ἰωσήφ·
19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡ-
μῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκ-
θετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.
20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀ-
στεῖος τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ
θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ
εἰς υἱόν.
22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰ-
γυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταε-
τὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπι-
σκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο, καὶ
ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατά-
ξας τὸν Αἰγύπτιον.
25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σω-
τηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.
26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχο-
μένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών·
Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλ-
λήλους;
27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐ-
τόν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικα-
στὴν ἐφ' ἡμᾶς;
28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀ-
νεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;
29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ

ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγ
υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρά
ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγ
Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅ
προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετ
νὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θε
βραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰ
Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα
τανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ
δημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστ
γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ
έβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελ
εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντ
Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν;
ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν
ρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας τέρ
καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλ
σῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς
Ἰσραήλ· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριο
Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ·
ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλη
ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτ
τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξ
λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὡ

ᾯ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,
40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς
οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς
ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέ-
γονεν αὐτῷ.
41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραί-
νοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.
42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται
ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, οἶκος Ἰσραήλ;
43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ
τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὓς
ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ
ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.
44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατρά-
σιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λα-
λῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν
ἑωράκει.
45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν,
ὧν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·
46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσα-
το εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.
48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς
κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι,

μοι, λέγει Κύριος; ἢ τίς τόπος τῆς καταπ
ώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα π
51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ
δία καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύμ
ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ
52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν
τέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκατ
λαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν
προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε·
53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διατ
ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο
δίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐ
55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος
ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ,
σοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·
56 Καὶ εἶπεν· Ἰδού, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγ
καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ
57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσ
ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' α
58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλι
λουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια
τῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλ
59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλ
νον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνε
μου.
60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγ
Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύ
Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

1 ΣΑῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρ
αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δ
γμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱερο

λύμοι

ις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας
δαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.
Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλα-
καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.
Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ
ἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ
ῦκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.
Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγε-
μενοι τὸν λόγον.
Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σα-
ρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.
6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ
Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ
πειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκά-
ρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολ-
δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύ-
σαν.
8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει
είνῃ.
9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, προϋπῆρχεν
τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σα-
ρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.
10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
άλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ
μεγάλη.
11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς
αγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.
12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγε-
ιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνό-
ατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε
καὶ γυναῖκες.
13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ
βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ·
θεω-

θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας
μένας, ἐξίστατο.
14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις
λοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον
ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωά
15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξα
αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.
16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπ
κὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)
17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐ
ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.
18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ
θέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ
μα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήμα
19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύ
ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη
μα ἅγιον.
20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀρ
σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρ
Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.
21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν
γῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα
πιον τοῦ Θεοῦ.
22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύ
καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι
νοια τῆς καρδίας σου.
23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμο
δικίας ὁρῶ σε ὄντα.
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθη
μεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲ
ἔλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.
25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυράμενοι, καὶ λ
σαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς

σα

μ. πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγε-
ντο.
26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιπ-
λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημ-
, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱε-
λὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.
27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδού, ἀνὴρ Αἰ-
εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσ-
Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς,
ηλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ·
28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ
ατος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἠ-
αν.
29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσ-
, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.
30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ
γινώσκοντος τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν·
ε γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;
31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή-
δηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀ-
άντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.
32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν,
αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς
νὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως
ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.
33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρ-
· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρε-
ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ,
πε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει
το; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;
35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ
ξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο
ὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλ
τι ὕδωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕ
κωλύει με βαπτισθῆναι;
37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις
τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Π
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κ
σαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ,τε Φίλιππ
ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Π
Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν
οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν
χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· κ
χόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας,
ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς
νου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσ
τῷ ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δ
σκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινα
τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δε
νους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐ
τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν
φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φων
γουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύρι
πεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. σκ
σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.
6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύρ
με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς α

ηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθή-
σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκει-
ννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεω-
ς.
Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμέ-
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χει-
γοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ
γεν, οὐδὲ ἔπιεν.
o Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνό-
Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν
ματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύ-

1 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύ-
ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν,
ήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρ-
ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.
2 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀ-
αν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅ-
ἀναβλέψῃ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα
πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποί-
τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·
14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων,
αι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι
εῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνο-
μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσ-
ήλ.
16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.
17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
κίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε·

Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰη-
ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβ
καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.
18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφ
μῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε πα
μα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.
19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐ
δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητ
ρας τινάς.
20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκή
Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, κ
γον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσ
τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε ε
το ἐλήλυθε ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
ἀρχιερεῖς;
22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο
συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας
μασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χρ
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ, συ
λεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.
24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ
παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτ
πως αὐτὸν ἀνέλωσι.
25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ν
καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν
ρίδι.
26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς
σαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖ
πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες
μαθητής.
27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν,
πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς
τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν

ῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαῤῥησιάσατο ἐν τῷ ὀνό-
τοῦ Ἰησοῦ.
Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκ-
ευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤῥησιαζόμε-
ν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνι-
οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐ-
ὶς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς
τόν.
1 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰ-
ούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυ-
καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπλη-
οντο.
2 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάν-
, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοι-
ας Λύδδαν.
3 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνό-
, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββά-
ὃς ἦν παραλελυμένος.
4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε
οῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ
έως ἀνέστη.
5 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες
δαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν
ιον.
36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι
βιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕ-
ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν
ει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενή-
σαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν
ηκαν ἐν ὑπερῴῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόπ
μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτ
έστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακα
μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτ
παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον·
έστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι,
δεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποι
αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος
τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας
σῶμα, εἶπε· Ταβιθὰ, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοι
ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, α
θισε.

41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν α
φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέ
αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππ
πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι
ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ί. 10.

1 Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι
νήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
λουμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν
παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημο
πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ
παντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ
ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελ
πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γε
νος, εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ

ευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς
όσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ
πεμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.
Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
ν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι
δεῖ ποιεῖν.
Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορ-
, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρα-
την εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,
Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέ-
εν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.
Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ
όλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα
σεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.
0 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσα-
· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν
αὐτὸν ἔκστασις·
1 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ κα-
αῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγά-
, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμε-
ἐπὶ τῆς γῆς·
12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς
, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετει-
τοῦ οὐρανοῦ.
13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς,
τρε, θῦσον καὶ φάγε.
14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι
έποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.
15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν·
ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.
16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνε-
φθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.
17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη

τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπ
μένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τ
Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·
18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σ
ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.
19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ
ματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, ἄνδρ
ζητοῦσί σε·
20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορε
αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγ
σταλκα αὐτούς.
21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδ
ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτ
πεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰ
ἣν πάρεστε;
22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντ
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μα
μενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων,
ματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρ
23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε
ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καί
ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐ
24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν
σάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν
συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ
ναγκαίους φίλους.
25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συ
τήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς π
προσεκύνησεν.
26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων·
στηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.
27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ
σκει συνεληλυθότας πολλούς.

Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε
θέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ
έρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε
α κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.
Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς.
άνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με.
Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέ-
έχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ
ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ
καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμ-

1 Καί φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσ-
, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον
εοῦ.
2 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι
ωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν
α Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς
αραγενόμενος λαλήσει σοι.
3 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρός σε· σύ τε κα-
ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡ-
ς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα
προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
4 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀ-
είας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπο-
πτης ὁ Θεός·
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ
αζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
αγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός
πάντων Κύριος.
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ'
ης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐ-

τὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃ
θεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς κα
ταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς
αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων
ποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν
σαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέ
ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι
προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν,
συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ
στῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λ
διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡρισμένος
τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος
πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα
τα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντα
ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ
συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ
ρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται·

46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις
μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Π

47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις
μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ
γιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν
ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν
μεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια΄. 11.

Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄν-
τες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέ-
τ λόγον τοῦ Θεοῦ.
Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, δι-
ντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,
Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν
ας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.
Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθετο αὐτοῖς
ξῆς, λέγων·
Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος·
ἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός
ς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιε-
ν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·
Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τε-
ποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ
ετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστὰς
τρε, θῦσον καὶ φάγε.
Εἶπον δέ· Μηδαμῶς Κύριε· ὅτι πᾶν κοι-
ν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα
9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ
νοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνε-
άσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδού, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν
τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
σαρείας πρός με.
12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα συνελθεῖν αὐ-
ς, μηδὲν διακρινόμενον. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ
καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶ-
ν τοῦ ἀνδρός.
13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν

τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐ
πόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετά
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,
14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς
σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐ
ἐν ἀρχῇ.
16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου,
γεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖ
πτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν α
Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριο
Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι
18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν,
ξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ἄραγε καὶ τοῖς
ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.
19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλί
τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φ
καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦν
λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.
20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κ
καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Α
χειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστὰς, εὐα
ζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.
21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πο
ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύρι
22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλ
τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέσ
Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.
23 Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάρι
Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προ
τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·
24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Π

γίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκα-
ς Κυρίῳ.
Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀνα-
σαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν
ντιόχειαν.
6 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆ-
ν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν,
ματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθη-
Χριστιανούς.
7 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον
Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν·
8 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος,
μανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν
θαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο
Κλαυδίου Καίσαρος.
29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ηὐπορεῖτό τις,
σαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς
τοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·
30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς
εσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης
ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν
πὸ τῆς ἐκκλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μα-
αίρᾳ.
3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις,
ροσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι
ν Ἀζύμων·)
4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς
ἐσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν
ὐτόν· βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν
ῷ λαῷ.
5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ·
προσ-

προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆ
σίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡ
τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μ
δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσ
λακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακ
7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη,
ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν
ρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀν
τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τ
ρῶν.
8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Π
σαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐ
δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱ
σου, καὶ ἀκολούθει μοι.
9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔ
ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδό
ὅραμα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν κ
τέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶ
φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠν
αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μί
εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.
11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ,
Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος
ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡ
δου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν
δαίων.
12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μ
τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου,
σαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ
λῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι,
ματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ
τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ
ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.
15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ
διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγ-
γελος αὐτοῦ ἐστιν.
16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ
εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.
17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾷν,
διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγα-
γεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰα-
κώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη εἰς ἕτερον τόπον.
18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλί-
γος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγέ-
νετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑ-
ρὼν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπα-
χθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
Καισάρειαν, διέτριβεν.
20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ
Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν,
καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βα-
σιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην. διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν
τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.
21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος
ἐσθῆτα βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.
22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ
ἀνθρώπου.
23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος
Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ
γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.
24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρ-

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρ
Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονία
παραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικλ
Μάρκον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

1 ἮΣαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν
ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλο
Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγ
Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρ
τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.
2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ
στευόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορ
δή μοι τόν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς
ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.
3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενο
ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.
4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ
ματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύ
ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.
5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶ
δαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.
6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφ
ρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον
νομα Βαριησοῦς,
7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ
λῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμ
Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσ
λόγον τοῦ Θεοῦ.
8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγο
τω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,)
διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.
9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλη
Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

Εἶπεν· Ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης
γίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύ-
παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς
ας;
Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ
υφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.
χρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ
ς· καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.
Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπί-
ν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυ-

Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν
λον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰω-
δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς
σόλυμα.
14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρ-
ντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόν-
ἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
, ἐκάθισαν.
15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν
ρητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς
ὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος
μῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.
16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας
χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φο-
μενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.
17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο
πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ πα-
κίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψη-
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς·
18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροπο-
ησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν,
τεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσ
πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ
φήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, κ
αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐ
Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐ
Δαβὶδ εἰς βασιλέα· ᾧ καὶ εἶπε μαρτυ
Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴ
δίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά
23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κ
αγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰη
24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσ
εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τ
Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον,
Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀ
ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπο
τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ,
οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τ
τηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, κ
ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰ
νὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον
γινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν·
28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρ
ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.
29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτο
γραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκ
μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς σ
ναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσα

εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν
πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι
ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐ-
τῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν·
Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγρα-
πται, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μη-
κέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως
εἴρηκε· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πι-

Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν
σου ἰδεῖν διαφθοράν.
Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ
τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς
τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.
Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθο-

Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί,
ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλ-

Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ
νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πι-
στεύων δικαιοῦται.
Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρη-
μένον ἐν τοῖς προφήταις·
41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε
καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς
ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις
ἐκδιηγῆται ὑμῖν.
42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰου-
δαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάβ-
βατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν

πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων
λύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινε
λαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμ
χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸ
ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους
σθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ
λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦν

46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος
Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον
λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀ
σθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τ
ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη·

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριο
θεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰ
ρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐ
ζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι
τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι᾽ ὅ
χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σε
νας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς
τους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐ
Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν
δῶν αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον·

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς
Πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσ
θεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν

δω

καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰου-
τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.
ι δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ
σαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελ-

ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησια-
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ
ιτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρα-
σθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
σχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν
σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστό-

ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰου-
σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ
ολῆσαι αὐτούς,
Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς
ονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περί-
.

Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.
Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς πο-
άθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
ν, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει.
Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτε-
αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,
ο Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ
πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλλετο, καὶ περιεπάτει.
1 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦ-
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέ-
ες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέ-
ν πρὸς ἡμᾶς.
2 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ
ῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος
όγου.
13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πό-

λεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς
νας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβ
Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτ
ἐπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα
τε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄ
ποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τ
ταίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃ
ησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσα
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς
πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν

17 Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀ
ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς
ροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
σύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατε
σαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ι
Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθά
τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομί
αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητ
ναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπ
ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκ
καὶ μαθητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν ει
Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθ
παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅ
πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυ

ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν,
...εντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύ-
...ει.
Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς
...υλίαν.
Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κα-
...αν εἰς Ἀττάλειαν·
Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν·
...σαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς
...ον ὃ ἐπλήρωσαν.
Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν
...σίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ'
...ν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.
3 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν
...αθηταῖς.

Κεφ. ιε'. 15.

Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ
...τέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σω-
...αι.
Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ
...ης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς ἔ-
...αν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τι-
ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρε-
...τέρους εἰς Ἱερουσαλήμ, περὶ τοῦ ζητήματος
...ου.
3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλη-
...ς, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν,
...διηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐ-
...ουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπε-
...χθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ
...πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐ-
...οίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱ
τῶν φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες
δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τη
νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
βύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀ
Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ,
ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐ
ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔ
λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησ
τοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κ
καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε
τῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐ

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπι
ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὐ
πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσ

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ
στοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπο
κεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ
Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποί
ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι
τῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκ
Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκού
τέ μου·

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον
Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπ
ὀνόματι αὐτοῦ·

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν π
φητῶν· καθὼς γέγραπται·

Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδο-
μήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ
τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀ-
νορθώσω αὐτήν·
Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν
ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύ-
ριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ.
Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·
Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ
τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ
πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.
Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν
τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς
κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.
Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσ-
βυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους
ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ
Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον
Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς·
23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ
ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς
κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἀδελφοῖς
τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.
24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξ-
ελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζον-
τες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ
τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·
25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν,
ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν
τοῖς

τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Π
26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς
αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶ
Χριστοῦ.
27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν
τοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κα
μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλ
ἐπάναγκες τούτων·
29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵμα
πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑ
εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε.
30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς
χειαν. καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέ
τὴν ἐπιστολήν.
31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ
κλήσει.
32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ πρ
ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
φοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.
33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησα
εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους
34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.
35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐ
τιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μ
ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος
Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώ
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς
κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.
37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαρ
βεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον·
38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα
αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθ

εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦ-

Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχω-
ρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν
παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύ-

Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε,
παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελ-

Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπι-
στηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛ'. 16.

Α' Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ
ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τι-
μόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς,
πατρὸς δὲ Ἕλληνος·
Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκο-
νίῳ ἀδελφῶν.
Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξ-
ελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς
Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδει-
σαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην
ὑπῆρχεν.
Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν
αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα
ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ
ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλα-
τικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ
τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ
Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέ
εἰς Τρῳάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Π
Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρακαλῶ
τὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοή
σον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζη
σαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συ
βάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος
αγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος,
δρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπιού
Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ
τη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολ
ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμ
τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν
τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζετο προσ
εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνε
σαις γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρ
λις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤ
ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσ
τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς,
εκάλεσε λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν
Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείν
Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς
ευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα
θωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολ
παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ κ

ἡμ

κραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦ-
θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλου-
ν ὁδὸν σωτηρίας.
Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Δια-
ὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύ-
πε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
, ἐξελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐ-
ὥρᾳ.
Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ
ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦ-
τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ
χοντας.
Καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατη-
ἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·
Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
δέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.
Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ᾽ αὐτῶν, καὶ
ατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
υον ῥαβδίζειν.
Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβα-
ς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύ-
ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.
Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβα-
αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πό-
αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.
5 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σί-
προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο
αὐτῶν οἱ δέσμιοι.
6 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σα-
λευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθη-
σάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων
δεσμὰ ἀνέθη.
7 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ,
καὶ

καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυ
σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸ
ρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.
28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλ
γων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν·
γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.
29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, κα
μος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ
Σίλᾳ.
30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κ
τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;
31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύρ
σοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυ
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ
τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβα
αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.
34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον
παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο π
πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.
35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ
τηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τ
θρώπους ἐκείνους.
36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς
τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκα
στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν οὖν ἐξελθ
πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.
37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δ
τες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρ
Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακ
καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ·
ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ

βδο

τὰ ῥήματα ταῦτα· κὴ ἐφοβήθησαν ἀκού-
ν ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.
Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, κὴ ἐξ-
ντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.
Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον
ὸ Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρε-
αν αὐτοὺς, κὴ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ΄. 17.

Ιοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀ-
πολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου
υναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε
αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο
ς ἀπὸ τῶν γραφῶν,
Διανοίγων κὴ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χρι-
δει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, κὴ ὅτι
ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω

Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσ-
εκληρώθησαν τῷ Παύλῳ κὴ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σε-
βομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε
πρώτων οὐκ ὀλίγαι.
Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ
προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονη-
ρούς, κὴ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν·
ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς
ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·
6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα
τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες·
ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι
ἐνθάδε πάρεισιν,
7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάν-
ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι,
βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτά-

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πο
χας ἀκούοντας ταῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰά
καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκ
ἔπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
ροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συ
γωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θε
λονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης
θυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰ
φάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν,
Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀν
οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλ
Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη
Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύο
τες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέ
οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν
έμενον δὲ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγ
τὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρ
Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔ
πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐ
τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν
τῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλι

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς
δαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ
σαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶ
λοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον

οι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ·
δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν
καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον
ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς
αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀ-
ἡμῶν. βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι
εἶναι.

(Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες
εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀ-
καινότερον.)

Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου
, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς
δαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ·

Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σε-
σματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγρα-
Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσε-
τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα
αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων,
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύε-
προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι
καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος
ὤπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς
ρίσας προτεταγμένους καιρούς, καὶ τὰς ὁρο-
τῆς κατοικίας αὐτῶν·

Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν
καὶ εὕροιεν· καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς
ἡμῶν ὑπάρχοντα.

Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐ-
ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι·
καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ,
λομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ,
γματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου,
εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερ
Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις
πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ
σε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐ
νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν
ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου
περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου
τῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ
στευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης
γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐ

Κεφ. ιη'. 18.

1 ΜΕτὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος
τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀ
Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα
τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα
(διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι
τας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσ
αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ
τοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ
χνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ
σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας

καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ
ος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν
ν Ἰησοῦν.
Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούν-
τιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐ-
ὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· κα-
ἐγώ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.
Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τι-
ματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία
νομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.
Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ
σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν
θίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.
Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ
ύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπή-

Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσε-
ι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς
πόλει ταύτῃ.
Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδά-
ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχα-
κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ
λῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,
Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀνα-
τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.
Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα,
ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν
ημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι,
όγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·
5 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων
μου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ
τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.
6 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλλην
σθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπρο
βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμε
18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμ
ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐ
εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα κ
λας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχ
εἶχε γὰρ εὐχήν.
19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους
ἔλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συ
γωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.
20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτὸν ἐπὶ πλείονα χ
μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·
21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δ
πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰ
ροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμ
Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.
22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀνα
καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰ
τιόχειαν.
23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε,
χόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ
γίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι,
ξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν
Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.
25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τ
ρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκ
ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόν
βάπτισμα Ἰωάννου.
26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι ἐ
συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ
σκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερο
τῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν,
ρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθη-
ἀποδέξασθαι αὐτόν. ὃς παραγενόμενος,
άλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάρι-

Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχε-
μοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χρι-
ησοῦν.

Κεφ. ιθ'. 19.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ,
Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη,
ῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,
Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλά-
πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ'
εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.
Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθη-
Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.
Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε
τισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχό-
ον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν
στὸν Ἰησοῦν.
Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
ίου Ἰησοῦ.
Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖ-
ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν
γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.
7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.
8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥη-
ίζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πεί-
ν τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν, κα-
λογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς
' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν
διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο·
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦ
λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλ
11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει
διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·
12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρ
ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια
ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε
ματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχ
Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχ
τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρί
σοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν
Παῦλος κηρύσσει.
14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου
ερέως ἑπτά, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.
15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν,
Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίστ
ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;
16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρω
ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, καὶ κατακυ
σας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς
τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκεί
17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδ
τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· κ
ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ·
18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο
μολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις
τῶν.
19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντ
συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπ
πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν,
εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξα-
χυεν.
Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦ-
ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν
αΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών·
μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην
.
2 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο
κονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐ-
πέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.
3 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχ-
κ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.
4 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκό-
ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο
τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.
5 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα
τας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης
γασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι·
6 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐ-
ς, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος
πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι
ἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.
7 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέ-
εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης
ς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλ-
τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐ-
, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.
28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ,
αζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.
29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρ-
σάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπά-
τες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συν-
ήμους τοῦ Παύλου.
30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς

τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθη
31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ
πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦν
τὸν εἰς τὸ θέατρον.
32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ
κλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ἤ
τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.
33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀ
δρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ
λέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπο
γεῖσθαι τῷ δήμῳ.
34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φων
νετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζ
Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.
35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄ
φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρω
οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν
γάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς;
36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέ
ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν
πετὲς πράττειν·
37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε
σύλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν.
38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
χῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγ
καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλο
39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν
νόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.
40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στα
περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχ
περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συσ
ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκ
σίαν.

Κεφ. κ'. 20.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκα-
λεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ
ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μα-
κεδονίαν.
Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακα-
λέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλά-
δα.
Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ
ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν
Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μα-
κεδονίας.
Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώ-
πατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρ-
χος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος·
Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.
5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρω-
άδι.
6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν
ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρί-
ψαμεν ἡμέρας ἑπτά·
7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν
μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο
αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ
τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.
8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ
οὗ ἦσαν συνηγμένοι.
9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυ-
χος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βα-
θεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατ-
ενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κά-
τω· καὶ ἤρθη νεκρός.
10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ

συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ
γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γ
μενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐ
τως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ πα
θησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ π
ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλον
ναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατε
μένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον
λαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ
ηντήσαμεν ἄντικρυ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρε
μεν εἰς Σάμον· καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλί
ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσα
Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆ
τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ
ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱε
λυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς
σον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκ
σίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν
τοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρα
ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν
τα χρόνον ἐγενόμην·

19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπε
φροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶ
συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων.

20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερ
των, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς
μοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλ-
λησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύ-
ματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συν-
αντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·
Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν
διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις
μένουσιν.
Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν
ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρό-
μον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον
παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ
πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κη-
ρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡ-
μέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.
27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑ-
μῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποι-
μνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπι-
σκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν πε-
ριεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.
29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ
τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμε-
νοι τοῦ ποιμνίου·
30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες
λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθη-
τὰς ὀπίσω αὐτῶν.
31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριε-
τίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δα-
κρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀ
τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
ναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κ
μίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδεν
θύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις
τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες α

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κ
τας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων
μονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅ
τὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ
βάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα α
σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντω
ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κα
λουν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ
ρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτο
ρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

1 ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀπο
σθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντ
θομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν
κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς
κην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ κα
πόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρ
κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλο
ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς, ἐπεμείνα
αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγ

ύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσα-

Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέ-
ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων
πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς
ς· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν,
υξάμεθα.
Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς
οῖον. ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.
Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου
ντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπασά-
τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ'
ς.
Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦ-
ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς
ον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν
ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.
Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσα-
οφητεύουσαι.
10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους,
ῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι
ος.
11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώ-
τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
ας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν
σαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖ-
ἐθνῶν.
12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν
ῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς
σαλήμ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε,
ίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ
ὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱε-
ρουσα-

ρουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
ρίου Ἰησοῦ.
14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν
πόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέσθω.
15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπο
σάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ
σαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενι
Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.
17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμ
σμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν
πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο
σβύτεροι.
19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο
ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνε
τῆς διακονίας αὐτοῦ.
20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύρ
πόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς ἀδελφὲ, πόσαι μυ
εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάν
λωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.
21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀπο
διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη
Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ
μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.
22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συ
θεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.
23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν
μῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυ
24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐ
καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται
φαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχ
περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς
μον φυλάσσων.

Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπ-
ίλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς,
υλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ
α, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας,
μένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει
ερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμε-
ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς
αὐτῶν ἡ προσφορά.

Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι,
τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ
νέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς
ἐπ' αὐτόν·

Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖ-
ός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νό-
ὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδά-
ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν,
ίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

(Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν
ον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς
ν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συν-
τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλ-
τὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ

Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φά-
ῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκέχυται
αλήμ.

Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑ-
τοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ
ς τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαν-
τοντες τὸν Παῦλον.

Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐ-
καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ

ἐπυν-

ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πε
34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄ
δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸ
ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμ
35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμ
συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
βίαν τοῦ ὄχλου·
36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
Αἶρε αὐτόν.
37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν π
λὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ
εἰπεῖν τι πρός σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλλην
σκεις;
38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ π
τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν
μον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικα
39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἄνθρ
εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐ
πόλεως πολίτης. δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψ
λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.
40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος
ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ
πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, λέγων·

Κεφ. κβʹ. 22.

1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσ
τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας·
2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι δι
προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡ
καί φησιν·)
3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγε
νος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμ
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμ
πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πα

ηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες
ς ἐστε σήμερον·
Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανά-
σμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄν-
καὶ γυναῖκας.
Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν
σβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξά-
πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευό-
άξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους εἰς
σαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.
Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ
σκῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐ-
περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ·
Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φω-
ούσης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ Κύριε; Εἶπέ
ός με· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν
ώκεις.
Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο,
μφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ
ντός μοι.
Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύ-
εἶπε πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμα-
κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέ-
ταί σοι ποιῆσαι.
Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φω-
ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων
ἦλθον εἰς Δαμασκόν·
Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νό-
μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων
ίων,
Ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ
φὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀν-
ψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπε· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρ
προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐ
ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ
ματος αὐτοῦ.

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντ
θρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτ
ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμ
ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἰ
λὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γ
με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπε
ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ π
δέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίσταν
ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
γωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφα
μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ σ
δοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τ
τια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν·

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου· ὅτι ἐ
ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου
ῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε
γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντ
ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέ

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσ
τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι
τόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπε
αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσι

τ ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄν-
ον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν
ζειν;
Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν
ειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις
ν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.
Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ·
μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.
8 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ
λαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ
αῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.
9 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλον-
ὐτὸν ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη
οὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δε-
ώς.
0 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀ-
λὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων,
εν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλ-
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ
αγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγʹ. 23.

Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶ-
πεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδή-
γαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης
ἡμέρας.
Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρ-
σιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.
Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν
μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ
ων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με
εσθαι;
4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ
οῦ λοιδορεῖς;
5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί,

ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχον
λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.
6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρ
σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔ
ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ
σαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος
στάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.
7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετ
τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ ἐσχ
πλῆθος.
8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀ
σιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· φαρισ
ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.
9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη. καὶ ἀνα
οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων
χοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν
ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν α
ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.
10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλα
ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ
τῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπ
αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν π
βολήν.
11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ
ριος εἶπε· Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμα
τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ
Ῥώμην μαρτυρῆσαι.
12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τιν
Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτ
γοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκ
σι τὸν Παῦλον.
13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ
τὴν τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.
14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιε

ς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθε-
σαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀπο-
ωμεν τὸν Παῦλον.
15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
τῷ συνεδρίῳ ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγά-
ῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκρι-
ερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι
ν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν
ραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρ-
βολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.
17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν
τοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε
τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐ-

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν
αρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος
καλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν
εῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.
19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλί-
ς, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο·
ιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;
20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ
τῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον κα-
άγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστε-
πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.
21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ
τὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα,
νες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε
ῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι,
σδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.
22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν,
αγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνε-
νισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τ
τοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτα
κοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας,
πεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακ
ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός.
24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσ
τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγε
25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τ
τοῦτον·
26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡ
Φήλικι χαίρειν.
27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τ
δαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν
στὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτὸν
θὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.
28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣ
κάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συν
αὐτῶν.
29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτ
νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμ
κλημα ἔχοντα.
30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς
δρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξ
ἔπεμψα πρός σε· παραγγείλας καὶ τοῖς κα
ροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσ
31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγ
νον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγ
τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.
32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππέ
ρεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πα
βολήν·
33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισά
καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, πα
σαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

4 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ
ς ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κι-
κίας·
5 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγο-
ροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ
πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΜΕτὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος
Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ
τοῦ Παύλου.
2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ
Τέρτυλλος, λέγων·
Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ
κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς
σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμε-
θα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.
4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακα-
λῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.
5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κι-
νοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν
οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων
αἱρέσεως,
6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ
ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσα-
μεν κρίνειν.
7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολ-
λῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·
8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ
σε· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων
τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.
9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες
ταῦτα οὕτως ἔχειν.
10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ

τῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτ
σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, ε
τερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·
11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλεί
μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσ
σων ἐν Ἱερουσαλήμ.
12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρ
διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·
13 Οὔτε παραστῆσαι δύνανταί περὶ
κατηγοροῦσί μου.
14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ
τὴν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πα
Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον
τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·
15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἣν καὶ αὐ
τοὶ προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσε
κρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσ
συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθ
διαπαντός·
17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην
μοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσ
ράς.
18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱε
μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσία
δαῖοι.
19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγ
εἴ τι ἔχοιεν πρός με.
20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἴ τι εὗρ
ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδ
21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἐκε
ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκ
ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο
ὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰ-
Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώ-
ομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.
23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τη-
τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κω-
τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι
.
24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ
ξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰου-
, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ
τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.
25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης
γκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσε-
μφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ
ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετα-
έσομαί σε·
26 Ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθή-
αι αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν·
καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡ-
αὐτῷ.
27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον
ῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας κα-
θέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν
ῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε΄. 25.

Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.
2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶ-
τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν
τὸν,
3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως με-
ταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν

ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδ
4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσ
Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐ
ἐκπορεύεσθαι.
5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγ
βάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατη
τωσαν αὐτοῦ.
6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας π
δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπ
καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Π
ἀχθῆναι.
7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν
Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι,
καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου
οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·
8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν
τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Κ
ρά τι ἥμαρτον.
9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάρ
ταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε·
εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων
σθαι ἐπ᾽ ἐμοῦ;
10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καί
σαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰου
οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκ
11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέ
χά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ
ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύνα
αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.
12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβου
λίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καί
σαρα πορεύσῃ.
13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀ
γρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήν

εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.
14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ
Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον,
λέγων· Ἀνήρ τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φή-
λικος δέσμιος,
15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐν-
εφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰου-
δαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.
16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος
Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώ-
λειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον
ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβο-
λὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.
18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν
αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ·
19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισι-
δαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περί τινος Ἰη-
σοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.
20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζή-
τησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσα-
λήμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.
21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι
αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα
τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καί-
σαρα.
22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλό-
μην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ· Αὔ-
ριον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.
23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ
τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων
εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀν-

ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ
σαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα β
καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θ
τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίω
χόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ὅπ
τες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲ
θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ του
καλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν
26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυ
ἔχω. διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μ
ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακ
γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δ
μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κϛʹ. 26.

1 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐ
πεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα
2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰου
βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακ
μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν
τὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων. διὸ
μαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητο
ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱε
λύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θ
μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
σιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα φαρισαῖ
6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρα
ἀγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρι
νόμενος·

Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ
καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι.
ς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα,
τῶν Ἰουδαίων.
Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νε-
ἐγείρει;
Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα
τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.
10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολ-
τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν
τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων
αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.
11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλά-
τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν·
σῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως
εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν
ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,
13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βα-
λεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου,
λάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευο-
ους.
14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν
ν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγου-
τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με
κεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.
15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν·
ώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.
16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας
εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε
ηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθή-
μαί σοι·
17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν,
ς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖ-

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπι
ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ
ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμα
κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐ
19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγ
ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον
εροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰου
τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπι
ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πρά
τας.
21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συ
μενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασ
22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θ
χρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρούμεν
κρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧ
προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ
σῆς·
23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐ
στάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τ
καὶ τοῖς ἔθνεσι.
24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φ
μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ Παῦλε· τὰ
σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι, φησι, κράτιστ
στε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα
φθέγγομαι.
26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς,
ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν
τόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν
νίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.
27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς π
ταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.
28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Π

Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.
Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ
καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ, ἀλ-
πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέ-
ούτους ὁποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δε-
τούτων.
Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασι-
ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθή-
αὐτοῖς.
Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλή-
λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δε-
πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.
Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι
ατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο
αρα.

Κεφ. κζ΄. 27.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας
ς δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ,
ης Σεβαστῆς.
Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλ-
ες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθη-
, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος
σαλονικέως.
Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. φι-
θρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμε-
, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα ἐπιμε-
ς τυχεῖν.
Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν
τρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.
5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ
μφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς
ρα τῆς Λυκίας.
6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλε-
ξαν-

ξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβ
ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦν
μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσ
τος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν
κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλ
εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας
γὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντ
ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστεί
παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅ
ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτί
πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν
τὸν πλοῦν.

11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ
ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ
λου λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντο
παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν
χθῆναι κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο κατ
σαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμέ
Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ
ρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντ
προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἆσσον
λέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄ
τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δ
μένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντε
ρόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλού

K

λην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέ-
σκάφης,
Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑπο-
ύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως
το.
Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς
λὴν ἐποιοῦντο·
Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ
ἐρρίψαμεν.
Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων
λείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπι-
ου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι
.
Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε στα-
ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ
δρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι
τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ
μίαν.
22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀπο-
γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ
ου.
23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος
θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,
24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ Παῦλε· Καίσαρί σε
παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς
τας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.
25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ
οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι
26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.
27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο
φερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον
νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐ-
ῖς χώραν.

28 Καὶ

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς
βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσα
εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.
29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖ
ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρ
σαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.
30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν
πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην
θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας με
ἀγκύρας ἐκτείνειν,
31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντά
τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν
πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.
32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ
τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.
33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι
κάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν
λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον
προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν
λαβόμενοι.
34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖ
φῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας
χει. οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ται.
35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον,
ρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλά
ξατο ἐσθίειν.
36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ
προσελάβοντο τροφῆς.
37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι
διακόσιαι ἑβδομηκονταέξ.
38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ
ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.
39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ

ὃν κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν,
εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.
40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν
θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πη-
δαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ,
κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.
41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον,
ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσα-
σα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ
τῆς βίας τῶν κυμάτων.
42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς
δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μήτις ἐκκολυμβήσας
διαφύγοι.
43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι
τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέ-
λευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀπορρίψαν-
τας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·
44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ
ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως ἐγένετο πάν-
τας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Με-
λίτη ἡ νῆσος καλεῖται.
2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν
φιλανθρωπίαν ἡμῖν. ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσ-
ελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα,
καὶ διὰ τὸ ψῦχος.
3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆ-
θος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς
θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θη-
ρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάν-
τως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα
ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς
ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πί
σθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πο
αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδ
τοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι
Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρ
ρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃ
ναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφ
ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου π
καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι
ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθών, καὶ προσευξάμ
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐ
ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ ἐ
πεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν
καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεί

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλ
παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδ
παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπε
ναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμ
Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου
δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημ
αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά. καὶ οὕτως εἰς
Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ
ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀ
φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦ

6

ριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.
Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρ-
παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ·
Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν
υλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.
Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσα-
τ Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους·
λθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες
φοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ
ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύ-
παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·
8 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπο-
σαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρ-
ἐν ἐμοί·
9 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην
καλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔ-
τι κατηγορῆσαι.
0 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα
ς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος
σραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.
1 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμ-
τα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· οὔτε
αγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐ-
λησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.
22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· πε-
μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν
πανταχοῦ ἀντιλέγεται.
23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐ-
εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρ-
ρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε
τοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως
τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.
24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ
ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλ
λύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν, ὅτι
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσα
προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τ
εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ β
τες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ
τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμ
τῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθ
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συν
ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
στάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσ
29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον
δαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησ
30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅ
ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας
πορευομένους πρὸς αὐτόν·
31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μ
σης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

ΤΕΛΟΣ.

Π. Π

ΥΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΌ-
ΛΟΥ Ἡ ΠΡΟΣ ῬΩΜΑΊΟΥΣ
ἘΠΙΣΤΟΛΉ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥ͂ΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος
εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ,
2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν
φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις,)
Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρ-
τος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·
Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ
ῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν,)
οῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
5 (Δι᾽ οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς
ακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ
ματος αὐτοῦ.
6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χρι-
.)
7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ,
ητοῖς ἁγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
τρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ
σοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις
ῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν
ῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
ς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι·
10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμε-
ος, εἴπως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελή-
ατι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

 11 Ἐπι-

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μ
χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηρ
ὑμᾶς·

12 Τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν
διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμ

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί
πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς
ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπόν τ
καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθ

14 Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε
ήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον κα
τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιο
Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρία
τὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον κα
ληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκ
πτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπ
δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ'
ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπ
τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐ
αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κ
τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε ἀ
αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀ
πολογήτους·

21 Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐ
σαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐ
διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύν
αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ
ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετει-
νῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.
24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν,
τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·
25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς
πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλ-
λαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυ-
σικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέ-
ξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχη-
μοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν
ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβά-
νοντες.
28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν
ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδό-
κιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·
29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ,
πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φό-
νου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·
30 Ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑ-
βριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν,
γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόν-
δους, ἀνελεήμονας.
32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες,
(ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου
εἰσίν) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδο-
κοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ. β΄. 2.

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε
κρίνων. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σ
κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρί
2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ
ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντα
3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων
τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτά,
ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ;
4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ
χῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς,
ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγ
5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμε
τον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν
ρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισία
Θεοῦ.
6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐ
7 Τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ
ξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν
ώνιον·
8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μ
ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμ
ὀργή.
9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψ
ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαί
πρῶτον καὶ Ἕλληνος.
10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ
ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτο
Ἕλληνι.
11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρ
Θεῷ.
12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ
λοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ
κριθήσονται,

(Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ
Θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθή-
σ.
Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει
νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς
όμος·
Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου
τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης
ν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν
μῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων,)
16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν
ώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ
στοῦ.
17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπανα-
ῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,
18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις
αφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·
19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν,
τῶν ἐν σκότει,
20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νη-
ν, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς
θείας ἐν τῷ νόμῳ.
21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ δι-
σκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;
22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδε-
λυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;
23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβά-
ως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;
24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφη-
εῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσ-
ς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου
ροβυστία γέγονεν.
26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ

νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς
ριτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστί
μον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περι
παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐ
ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖος, καὶ
μὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι·
αινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΤΙ' οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς
λεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶ
γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ·

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστ
τῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴ
δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται·
ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική
τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσ
συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ
φέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς
κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ
σματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ,
κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ
θώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν
κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα
κόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως·

άμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάν-
φ' ἁμαρτίαν εἶναι·
10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος
ἱς·
11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν
ν.
12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ
ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς
σσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ
η αὐτῶν.
14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει·
15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.
16 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
ῶν.
17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.
18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
ῶν αὐτῶν.
19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν
νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπό-
κος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.
20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται
σα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις
μαρτίας.
21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πε-
νέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν
οφητῶν.
22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χρι-
οῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας·
γάρ ἐστι διαστολή·
23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δό-
ης τοῦ Θεοῦ.
24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ
ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 Ὃν

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον δ
πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δ
σύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγ
ἁμαρτημάτων,

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξ
δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς
αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεω
σοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη· Δι
νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμ
στεως.

28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει δικαιοῦσθαι ἄ
πον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ
ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει π
μὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίσ

31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίσ
Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
εὑρηκέναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβρ
τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται
τὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα·

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ
δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτ
δικαιοσύνην·

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισ
τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην
ρὶς ἔργων·

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν
κλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος
ρτίαν.
Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτο-
, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι
ίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.
ο Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν
βυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυ-

1 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖ-
ς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ·
ὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων
ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν
αιοσύνην·
2 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περι-
ῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς
ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.
13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰ-
, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν
τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.
14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται
ίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·
15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ
νόμος, οὐδὲ παράβασις.
16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς
εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι,
τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀ-
ραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,
17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν
νῶν τέθεικά σε,) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε, Θεοῦ
ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
τα ὡς ὄντα·
18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν,

εἰς

εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶ
κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σ
19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατε
τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατοντα
του ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας
ρας.
20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ δ
θη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει
δόξαν τῷ Θεῷ·
21 Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται
νατός ἐστι καὶ ποιῆσαι.
22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσυ
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι
γίσθη αὐτῷ·
24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζ
τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κ
ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,
25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα
μῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην
μεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
σοῦ Χριστοῦ·
2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ π
εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώ
μεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν
θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν
τεργάζεται·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ
πίδα·
5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη
Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύμα
τος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ
ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.
Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται·
γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθα-

Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς
ς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς
ἡμῶν ἀπέθανε.
Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν
ματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς

Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ
θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλ-
γέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.
11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν
καταλλαγὴν ἐλάβομεν.
12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁ-
τία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας
θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
τος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.
13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁ-
τία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου.
14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ
ρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ
μοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύ-
τοῦ μέλλοντος.
15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ
ισμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολ-
ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ
ωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
στοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.
16 Καὶ οὐχ' ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ
ημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα·
τὸ

τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτω
καίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ
ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ
περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δι
νης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι
ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος
πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω
ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους
καίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑ
θρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλ
καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασ
ται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεον
παράπτωμα. οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία
επερίσσευσεν ἡ χάρις·

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία
θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ
καιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμ
ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν
μαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς
στὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημ

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσ
εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς
κρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμ
καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοι

νάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσό-
θα.
Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν
ωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ
α τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ
ρτίᾳ.
Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς
ρτίας.
Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν
καὶ συζήσομεν αὐτῷ·
Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
ι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυ-
ει.
10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν
παξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.
11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς
εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ
οῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνη-
ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς
θυμίαις αὐτοῦ.
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
ικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυ-
τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη
ῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε
τὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς
λους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε,
τοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δι-
καιοσύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρ-

τίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν π
θητε τύπον διδαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ
ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένει
σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ
ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομί
τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ
ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.
20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύ
ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.
21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷ
ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνα
22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς
τίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν κ
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰ
23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάν
τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, (γινώσκουσι γὰρ
λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀν
ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;
2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδ
δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήρ
ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός·
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς
ματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀπ
νῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μ
αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρ
4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώ
τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ
σθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι,
καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5

Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς
πν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θα-
ρ.
Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀπο-
ντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡ-
ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι
μματος.
Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ
το· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ
. τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ
ος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.
Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς
λῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν.
ὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.
Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ
τολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.
10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐν-
ὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.
11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα, διὰ τῆς
ολῆς ἐξηπάτησέ με, καὶ δι᾽ αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ
α καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ
οιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία
ὲ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα
ηται καθ᾽ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία
ὰ τῆς ἐντολῆς.
14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός
ιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ
ὴν ἁμαρτίαν.
15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ
θέλω, τοῦτο πράσσω, ἀλλ᾽ ὃ μισῶ, τοῦτο
ιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφη
νόμῳ ὅτι καλός.
17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι
ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τ
ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν. τὸ γὰρ θέλειν
κειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐ
εὑρίσκω.
19 Οὐ γὰρ, ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ'
θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω.
20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔ
κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμ
μαρτία.
21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι
ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκει
22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κ
ἔσω ἄνθρωπον·
23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσι
ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰ
λωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄ
τοῖς μέλεσί μου.
24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τ
ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲ
δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁ
τίας.

Κεφ. η΄. 8.

1 ΟΥδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀ
κατὰ πνεῦμα.
2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆ
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου
ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς
σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁ-
μοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας,
κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.
4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν
τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ
πνεῦμα.
5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρο-
νοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος.
6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, θάνατος· τὸ
δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.
7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς
Θεόν. τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται.
οὐδὲ γὰρ δύναται.
8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύ-
νανται.
9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι,
εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦ-
μα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.
10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν
δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιο-
σύνην.
11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ
νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νε-
κρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν,
διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.
12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ
σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.
13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀπο-
θνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώμα-
τος θανατοῦτε, ζήσεσθε.
14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί
εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.
15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν

εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐ
κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.
16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ π
ματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.
17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρο
μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ
πάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.
18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθή
τα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν
καλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.
19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως
ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.
20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη
ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα·
21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις
θερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορ
τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ
22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συ
ζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.
23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπα
τοῦ Πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν
τοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι,
ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.
24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. ἐλπὶς δὲ βλε
μένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί κα
πίζει;
25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι'
μονῆς ἀπεκδεχόμεθα.
26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλ
βάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί πρ
ευξόμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ
Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγ
ἀλαλήτοις.
27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ

τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει
γίων.
Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν,
συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
οὖσιν·
Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρ-
ς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
τότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.
Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε·
ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδι-
ε, τούτους καὶ ἐδόξασε.
Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ
πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν
τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;
Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ
ιῶν.
34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν,
λον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ
ῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.
35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ
στοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λι-
ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕνεκά σου θανα-
μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
α σφαγῆς.)
37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ
γαπήσαντος ἡμᾶς.
38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε
ὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε
στῶτα, οὔτε μέλλοντα,
39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτί-
ς ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγά-

της τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κ
ἡμῶν.

Κεφ. θ΄. 9.

1 ἈΛήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδ
(συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσε
ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,)
2 Ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη, καὶ ἀδι
πτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι
τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶ
κατὰ σάρκα·
4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱο
καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσί
λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τ
σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ
αἰῶνας. ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγ
Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσρα
7 Οὐδ᾽ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραὰμ, πα
τέκνα· ἀλλ᾽ ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρ
8 Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, τ
τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελ
λογίζεται εἰς σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος, οὗτος· Κα
καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρ
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ
κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πρα
των τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ᾽ ἐκλογὴ
Θεοῦ πρόθεσις μένῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ᾽
καλοῦντος,
12 Ἐρρήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ μείζων δουλ
τῷ ἐλάσσονι.

Καθὼς γέγραπται. Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα,
...τὸν ἐμίσησα.
Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ;
...οιτο.
Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ,
...ειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.
Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος,
...οῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ.
Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῷ· Ὅτι εἰς
...ῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ
...ύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά
...πάσῃ τῇ γῇ.
Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκλη-

Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ βου-
...ι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;
Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταπο-
...νόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ
...σαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως;
Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ,
...αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τι-
...σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν,
...γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ
...ροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀ-
...λειαν;
3 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης
...ὶ σκεύη ἐλέους ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν;
4 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰου-
...ίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.
5 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὠσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ
...όν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην,
...πημένην.
6 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥήθη αὐτοῖς·

Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱο
ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ
ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμ
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐ
καιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσ
ος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας·
Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμ
Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα
μοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώ
δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δι
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσ
εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.

32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ'
ἔργων νόμου. προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ
κόμματος.

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν
λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκαν
καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθ

Κεφ. ι'. 10.

1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρ
καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τ
ραὴλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ
σιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύ
καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι,
δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσ
παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μω

σῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν
ου· Ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζή-
ὐτοῖς.
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ
αρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
Χριστὸν καταγαγεῖν.
Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.
λὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ
σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα
ως ὃ κηρύσσομεν·
τι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύ-
ιον, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι
ὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.
καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην·
ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.
Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ'
καταισχυνθήσεται.
Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλ-
ος. ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν
ντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.
Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυ-
θήσεται.
ῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν;
ὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκού-
ωρὶς κηρύσσοντος;
Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι;
ς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγ-
μένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ
ά.
Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ.
ίας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ
;
Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥή-
ου Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Με
πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσ
Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώ
ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργι
20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει·
τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμ
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.
21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλ
ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρ
ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια΄. 11.

1 ΛΕγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λ
τοῦ; Μὴ γένοιτο. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσρ
εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βε
2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἔγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, λ
3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν
θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑ
φθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός;
ἔλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτι
ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λ
κατ᾽ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ
ρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων,
ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.
7 Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐ
χεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπ
θησαν
8 (Καθὼς γέγραπται)· Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ

κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν,
μὴ ἀκούειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα
παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδα-
ἀνταπόδομα αὐτοῖς.
κοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ
πειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγ-

Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ
ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σω-
τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς.
Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κό-
καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ
τὸ πλήρωμα αὐτῶν;
Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μέν
ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου

εἴπως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ
τινὰς ἐξ αὐτῶν.
Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ
τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;
Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα·
ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ
ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ
κοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας

Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων. εἰ δὲ κατα-
καυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ
σέ.
Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα
ἐγκεντρισθῶ.
Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ
ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν
οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσηται.
22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομία
ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ
χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι·
σὺ ἐκκοπήσῃ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τ
στίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται. δυνατὸς γάρ ἐστιν
πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.
24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξ
ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰ
λιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσι
κεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;
25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελ
μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς
μοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴ
νεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλ
26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται.
γέγραπται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, κα
στρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ δια
ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι'
κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺ
τέρας.
29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα
κλῆσις τοῦ Θεοῦ.
30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθ
τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθ
31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ
τέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.
32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντα
ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνω

τος ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ
ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβου-
λος ἐγένετο;
Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδο-
θήσεται αὐτῷ;
Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ
πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα
ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·
Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ·
ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑ-
μῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης
μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ'
ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν,
ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.
Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ
ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει
πρᾶξιν·
Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ,
ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.
Ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν,
κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ δι-
δάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·
Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ
μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν
σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.

9 Ἡ ἀγά-

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυ
τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.
10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλό
Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.
11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνε
ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες.
12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψ
μένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες
13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες
φιλοξενίαν διώκοντες.
14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς·
γεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.
15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίει
κλαιόντων.
16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μ
ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς
απαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτ
17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδ
Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρ
18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντω
θρώπων εἰρηνεύοντες.
19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί·
δότε τόπον τῇ ὀργῇ. γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ
κησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζ
τόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τοῦτο γὰρ π
ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφ
αὐτοῦ.
21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα
ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 ΠΑσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
τασσέσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ
Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγ
εἰσίν.

στε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ
ταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες,
κρίμα λήψονται.
ἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγα-
ων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φο-
ὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει. καὶ ἕξεις
ἐξ αὐτῆς.
εοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν.
ὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν
αιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδι-
ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.
ιὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ
γὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.
ιὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε. λειτουργοὶ
οῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.
Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φό-
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν
τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.
Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾷν
ους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλή-

Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ φονεύσεις·
μέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπι-
σεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ
ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν
σίον σου ὡς ἑαυτόν.
Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται.
ρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.
Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡ-
δη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. νῦν γὰρ ἐγγύτερον
ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.
Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν.
ώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμε-
τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπα
μεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις κ
γείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν
καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
μίας.

Κεφ. ιδ΄. 14.

1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλ
νεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμ

2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ
λάχανα ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθ
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω.
γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην
ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. σταθήσεται δέ.
τὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς
νει πᾶσαν ἡμέραν. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νο
ροφορείσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φ
καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φ
ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχα
τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς
τῷ ἀποθνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν
τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκ
ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ
ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀ
καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύ
10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ

νεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστη-
τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.
1 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος·
ι κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα
ογήσεται τῷ Θεῷ.
Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον
τῷ Θεῷ.
Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο
ε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ
ῷ, ἢ σκάνδαλον.
1 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι
κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι
εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.
1 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται,
κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί
ῖνον ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.
Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.
Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ
ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ
ύματι ἁγίῳ.
Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ,
ος τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ
οδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.
Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον
οῦ. πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ
ώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.
1 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν
, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ
δαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.
2 Σὺ πίστιν ἔχεις· κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον
εοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δο-
άζει.
3 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατα-

 κέκρι-

κέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως. πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ
ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε΄. 15.

1 Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ
ματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, κ
ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀ
εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσε
καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀν
των σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμ
διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς
νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν
ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς πα
σεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλ
τὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δ
τε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, κα
ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θ

8 Λέγω δὲ, Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γε
περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βε
σαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν
καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογή
σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη,
λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα
ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται

ί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ'
η ἐλπιοῦσιν.
δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς
χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ
ειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύ-
γίου.
Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς
ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθω-
πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνά-
ἀλλήλους νουθετεῖν.
Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελ-
μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ
ιν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
Εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ
θνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
ται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδε-
ασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ
εόν.
Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειρ-
Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν,
ἔργῳ,
Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν
ει Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερου-
καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρω-
ὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι,
ου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον
ιον οἰκοδομῶ·
Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγ-
περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι,
σουσι.
Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν
ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τ
μασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθ
ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·
24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανί
σομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευ
θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμ
ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλ
25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴ
κονῶν τοῖς ἁγίοις.
26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχα
νωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶ
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται αὐτ
εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνη
ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτ
αὐτοῖς.
28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφρ
μενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσο
ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.
29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμ
πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
ἐλεύσομαι.
30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπ
Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς
εὐχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·
31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων
Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερ
λὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·
32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς δι
λήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.
33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑ
ἀμήν.

ίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν
ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
ς·
α αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως
ν, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρή-
ματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν
καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.
πάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς
ούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τρά-
πέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ,
πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)
ὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀ-
θε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν
ῦ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.
σπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκο-
εἰς ἡμᾶς.
πάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγ-
ούς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινές εἰσιν
μοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γε-
ἐν Χριστῷ.
σπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν

σπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν
ῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.
Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον ἐν Χρι-
ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.
1 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου.
σασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν
ῳ.
1 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς
ώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν
ητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν
ρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντ
μᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐ
δελφούς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν,
καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ
αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστ

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σ
τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, πα
διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας
κλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν
Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κ
καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπ
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας
το. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ
κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει
τανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀ

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος, ὁ συ
μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος
συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ
ψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος
καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταί ὑμᾶς
στος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρ
ἀδελφός.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ
εὐαγγελιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσι-
γημένου,
Φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν
προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρι-
σθέντος.
Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοί-
βης διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟ-
ΛΟΥ ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σω-
σθένης ὁ ἀδελφὸς·
2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ,
ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις,
σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε
καὶ ἡμῶν·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, πατρὸς
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑ-
μῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν
τὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει·
6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβ
ἐν ὑμῖν·
7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ
σματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τ
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγ
τους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστ
9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κ
νίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶ
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, δι
ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τ
αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσμα
ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ
αὐτῇ γνώμῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδε
μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λ
Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐ
Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος
σταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύ
ἐβαπτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑ
ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνο
ἐβάπτισα.
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λ
πὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζε
ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα
κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπο

λυμένο

ἰοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν
μις Θεοῦ ἐστι.
19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν
ῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζη-
ὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς
σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;
21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω
ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς
ύοντας.
22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ
ληνες σοφίαν ζητοῦσιν·
23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμέ-
ον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ
ρίαν·
24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ
λησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.
25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν
θρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότε-
ον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.
26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί,
ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνα-
τοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ
εὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ
όσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ
υρά·
28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
ελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα
αργήσῃ·
29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώ-
ιον αὐτοῦ.
30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς
ἐγενήθη

ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη
ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·
31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμε
ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

1 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλ
καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κα
γέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.
2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ
Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.
3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρ
πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.
4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου
πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν
δείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως·
5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώ
ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.
6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σο
δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ
νος τούτου τῶν καταργουμένων·
7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστη
τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θ
πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν.
8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τ
ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τ
ξης ἐσταύρωσαν.
9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς
εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου
ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ
10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ
Πνεύματος αὐτοῦ. τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευ
καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.
11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπ
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Ο

τ

τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα
τοῦ.
12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλά-
, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰ-
τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν.
13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρω-
σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύμα-
ἁγίου· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρί-
ες.
14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ
ματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ
ται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.
15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα,
ς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει
όν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι
ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκι-
ς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.
2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὔπω
ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.
3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν
ος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε,
κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου·
ρος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί ἐστε;
5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλὼς, ἀλλ'
διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ
ριος ἔδωκεν;
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ἀλλ'
Θεὸς ηὔξανεν.
7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων,
λ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυ-

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕ
δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κό
9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώ
Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.
10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δο
μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέ
ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτ
ἐποικοδομεῖ.
11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται
ναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστό
12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέ
τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους,
χόρτον, καλάμην·
13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσε
γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύ
καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμ
14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμ
μισθὸν λήψεται·
15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζη
θήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡ
πυρός.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, κα
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;
17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φ
τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν,
νές ἐστε ὑμεῖς.
18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δ
σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸ
νέσθω, ἵνα γένηται σοφός.
19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία π
τῷ Θεῷ ἐστι. γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος
σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλο-
γισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις.
γὰρ ὑμῶν ἐστιν.
Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κη-
τε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε
α, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·
Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς
ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων

Ὃ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις,
ιστός τις εὑρεθῇ.
Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ᾽ ὑμῶν
ιθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ᾽ οὐδὲ
τὸν ἀνακρίνω.
Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ᾽ οὐκ ἐν
δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύ-
ἐστιν.
Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ
ιος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους,
νερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε
ινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, μετεσχημάτισα εἰς
υτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι᾽ ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μά-
ε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ
ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.
Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ
ες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ
ών;
Η Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε,
ὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβα-
ύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύ-
ωμεν.
Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους
ἐσχά-

ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι
ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρ-
10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖ-
νιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δ-
ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.
11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν κ-
μεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμε-
ἀστατοῦμεν.
12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖ-
χερσί. λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκ-
ἀνεχόμεθα·
13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν.
περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν,
περίψημα ἕως ἄρτι.
14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτ-
ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.
15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔ-
Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. ἐν γὰρ
Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα
16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί
νεσθε.
17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθε-
ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρ-
ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστ-
θὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκ-
18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶ-
σιώθησάν τινες.
19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶ-
ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγ-
πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.
20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἐν δυνάμει.
21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑ-
ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πρᾳότητος;

Κεφ. ε'. 5.

λως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζε-
τε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.
Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ μᾶλ-
ενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ
οῦτο ποιήσας;
Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ
ύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτω
ατεργασάμενον,
Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
υναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος,
ὺ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς
ον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ
ᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε
κρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;
Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην,
τε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι. καὶ
πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός.
Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ,
ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύ-
ειλικρινείας καὶ ἀληθείας.
Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμί-
σθαι πόρνοις.
10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου,
ς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις·
φείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.
11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυ-
α, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ἢ πόρνος,
λεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος,
θυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συν-
ειν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Ο
ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;
13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξα
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ϛ΄. 6.

1 ΤΟλμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων π
ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων,
ἐπὶ τῶν ἁγίων;
2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρ
Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξ
κριτηρίων ἐλαχίστων;
3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν;
βιωτικά;
4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε
ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθί
5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως
ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακ
ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται,
ἐπὶ ἀπίστων;
7 Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖ
ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διατί
μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ μᾶλλον
ρεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε
ταῦτα ἀδελφούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλεία
οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε, οὔτε
οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μα
οὔτε ἀρσενοκοῖται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτ
θυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες, βασιλεία
οὐ κληρονομήσουσι.
11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσ

ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
ου Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ

Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει·
μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ινος.

Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
ρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα
ργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ
, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι·

Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ὑμᾶς
εῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη
ἐστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιή-
ορνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ,
μά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς
α μίαν.

Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦ-
ἐστι.

Φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα
ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν·
πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν, ναὸς
ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ
, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι
, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ
γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυ-
ναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην ε
ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.
4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου
ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώμ
οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.
5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι
συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ ν
καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σ
χεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶ
τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπι
ταγήν.
7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡ
ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔ
Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.
8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, κ
αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.
9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτω
κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.
10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ
ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χ
θῆναι·
11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος
τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυνα
μὴ ἀφιέναι.
12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύρ
Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ α
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐ
13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, κ
αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφι
αὐτόν.
14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυ
ναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀν
ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦ
ἅγιά ἐστιν. 15

Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. οὐ
-λωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιού-
-ις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.
Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις;
οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;
Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον
-κληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω. καὶ
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.
18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπι-
-σθω. ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; Μὴ περι-
-σθω.
Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία
-ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.
Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ
-τω.
21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω· ἀλλ᾽
καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
-σαι.
22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύ-
-ος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κλη-
-ς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.
23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι
-ώπων.
24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ
-έτω παρὰ τῷ Θεῷ.
25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου
-χω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ
-ου πιστὸς εἶναι.
26 Νομίζω οὖν, τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ
-ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ
-ς εἶναι.
27 Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζήτει λύσιν. λέ-
-σαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν

γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλῖψιν
σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδο
29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ
συνεσταλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα καὶ ἐ
γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·
30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντε
χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζ
ὡς μὴ κατέχοντες·
31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ,
καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ
τούτου.
32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ
μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κ
33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κ
πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.
34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος.
γαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία
ματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμ
τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.
35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμ
λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω,
πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρ
ἀπερισπάστως.
36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρ
αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀ
γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει·
μείτωσαν.
37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ
ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδί
λήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ
τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ
38 Ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ
μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.
39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνο

ὁ

αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυ-
ρίῳ.

Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ,
κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα
Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η'. 8.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι
πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ,
ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν
ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι.

Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, οὗτος ἔγνωσται
ὑπ' αὐτοῦ.

Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴ-
δαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς
Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν
οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ,
καὶ κύριοι πολλοί·)

Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάν-
τα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις. τινὲς δὲ τῇ
συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον
ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μο-
λύνεται.

Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε
γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φά-
γωμεν, ὑστερούμεθα.

Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη
πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν
εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ

ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ
λόθυτα ἐσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς
σῇ γνώσει, δι᾽ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδ
καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθε
εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδ
μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα
ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Κεφ. θ΄. 9.

1 ΟΥκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθ
Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμ
ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλ
ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς
ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρ
αὕτη ἐστί.

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖ

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυν
περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ
φοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν
σίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ
φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ
Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτ
ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ
καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται
φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέ
Θεῷ;

Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ
ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀρο-
τριᾷν, καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν,
ἐπ' ἐλπίδι.
Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείρα-
μεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;
Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ
μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξου-
σίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ-
κοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι,
ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσε-
δρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;
Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγ-
γέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.
Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ
ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί. κα-
λὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου
ἵνα τις κενώσῃ.
16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύ-
χημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. οὐαὶ δέ μοί
ἐστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.
17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ
δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.
18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελι-
ζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.
19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν
ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.
20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος,
ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ
νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·
21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνο-

μος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ) ἵνα κε
ἀνόμους.
22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς
τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τα
τα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.
23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα
κοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.
24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχ
πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ
βεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.
25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐ
τεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανο
βωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον.
26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδή
οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.
27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δ
γωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκ
γένωμαι.

Κεφ. ί. 10.

1 ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφ
ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·
2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο
τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·
3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευμα
ἔφαγον·
4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματι
ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθ
πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.
5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκη
ὁ Θεός. κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς
μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀ
νοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες
ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
ιν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.
8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν
σαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς
δες.
9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς
τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων
οντο.
10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν
υσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκεί-
ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ
τῶν αἰώνων κατήντησεν.
12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ
η.
13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀν-
πινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς
ασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν
πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι
ς ὑπενεγκεῖν.
14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς
ωλολατρείας.
15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ
ι.
16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν,
κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν
ον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ
ιστοῦ ἐστιν;
17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν·
πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ
ίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
ί;

19 Τί

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλον τί ἐστιν;
εἰδωλόθυτον τί ἐστιν;
20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίο
καὶ οὐ Θεῷ. οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δ
νίων γίνεσθαι.
21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίν
ποτήριον δαιμονίων. οὐ δύνασθε τραπέζης
μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.
22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσ
ρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;
23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα σ
φέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδ
24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ
ἑτέρου ἕκαστος.
25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσ
μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.
26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐ
27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων,
λετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμ
σθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδη
28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλό
τόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντ
τὴν συνείδησιν. τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλ
μα αὐτῆς.
29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀ
τὴν τοῦ ἑτέρου. ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρί
ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;
30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφ
μαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;
31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι π
τε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ
λησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω

τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολ-
α σωθῶσι.

Κεφ. ια΄. 11.

Ιμιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ὅτι πάν-
μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς
όσεις κατέχετε.
Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς
λὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ
κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός.
Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων
φαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν

Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύ-
ακατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει
κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ αὐτὸ τῇ
μένῃ.
Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειρά-
δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι,
καλυπτέσθω.
Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι
κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων·
δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.
Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ
δρός.
Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα,
γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.
Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν
κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.
Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ
ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ.
Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω
ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ
οῦ.

13 Ἐν

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρέπον
γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχε-
14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς
ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι.
15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστι
ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.
16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς
αὐτὴν συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλη-
τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ,
εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.
18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμ-
τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρ-
καὶ μέρος τι πιστεύω.
19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα
κιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.
20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐ-
ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.
21 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προ-
βάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ,
μεθύει.
22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν
πίνειν; Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρο-
καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἰ-
ἐπαινέσω ὑμᾶς, Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.
23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου
παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ
τι ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον·
24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε·
βετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ
ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
νάμνησιν.
25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δει-
σαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθ-

ν τῷ ἐμῷ αἵματι. τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν
ε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ
ήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου κα-
λλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.
Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ
ριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώ-
καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.
Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ
ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πι-

Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα
ῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ
ου.
Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρ-
, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.
1 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινό-
α.
2 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμε-
να μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.
3 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ
εῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.
4 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ
ρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω,
τάξομαι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΠΕρὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω
ὑμᾶς ἀγνοεῖν.
Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ
ωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.
Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς, ἐν Πνεύματι
λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς
αται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύ-
ι ἁγίῳ.

4 Διαι-

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ
Πνεῦμα·
5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ
Κύριος·
6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ
τός ἐστι Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν
7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
ματος πρὸς τὸ συμφέρον.
8 Ὧι μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοτ
σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ
Πνεῦμα·
9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματ
λῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ
ματι·
10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄ
προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτω
ρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλ
11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ
Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλ
12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι, καὶ μέ
πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος
πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.
13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ Πνεύματι ἡμεῖς π
εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι
Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ
τες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος
πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χε
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστι
σώματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφ
μὸς, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή;
ν ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις;
Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον
ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.
Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ
;
Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα.
Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί·
ν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί·
ν ὑμῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ
ος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.
23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώμα-
, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν.
τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσο-
ν ἔχει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει. ἀλλ᾽
ὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι πε-
οτέραν δοὺς τιμήν·
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ
ὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει
τα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγ-
ει πάντα τὰ μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ
ους.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον
ασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρί-
ατα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη
ωσσῶν.
29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι; μὴ πάντες, προφῆ-
ται; μὴ πάντες, διδάσκαλοι; μὴ πάντες,
νάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν
των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ
διερμηνεύουσι;

31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρε
καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυ

Κεφ. ιγ'. 13.

1 ΕΑν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λα
τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ
ρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐ
πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀ
δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρ
μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυ
μαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται
γάπη οὐ ζηλοῖ. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσ

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ
ξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει
ἀληθείᾳ·

7 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα
ζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ
φητεῖαι καταργηθήσονται, εἴτε γλῶσσαι πα
ται, εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους
φητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ
καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλά
ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην
δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Νυνὶ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;

Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶ
κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.
11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τ
ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λα
ἐμοὶ βάρβαρος.
12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐς
μάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησία
τε ἵνα περισσεύητε.
13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσ
ἵνα διερμηνεύῃ.
14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ
μά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπό
15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πν
προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ
ματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.
16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι
πληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀ
τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶ
17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς; ἀλ
ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.
18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντω
μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν.
19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λό
τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχ
μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.
20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖ
ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ
γίνεσθε.
21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν
γλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις, λαλήσω
τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου
Κύριος.
22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰ
τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις ἡ δ

ὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.
23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ
καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι
ται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;
24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ
ιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων,
νεται ὑπὸ πάντων·
25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φα-
νεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσ-
σει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως
ὑμῖν ἐστι.
26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε,
ος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσ-
ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα
οἰκοδομὴν γινέσθω.
27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ
ον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμη-
νευέτω.
28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν
σία· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.
29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ
λοι διακρινέτωσαν.
30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ
τος σιγάτω.
31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύ-
ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρα-
λῶνται.
32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑπο-
σσεται.
33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ'
νης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σι-
σαν. οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν,
ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ
ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν. αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυ
ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.
36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξ
ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;
37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευ
κὸς, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ
εἰσὶν ἐντολαί.
38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.
39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλοῦτε τὸ προφητεύ
τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.
40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γιν

Κεφ. ιε'. 15.

1 ΓΝωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγ
ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελ
ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·
2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισ
ὑμῖν εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστευ
3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ
ἔλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμ
ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·
4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ
ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·
5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκ
6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις
φοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως
τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.
7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀπο
στόλοις πᾶσιν.
8 Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκ
ματι, ὤφθη κἀμοί.
9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστ
ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,
ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμὶ ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις
εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότε-
τῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ
τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.
11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν,
ς ἐπιστεύσατε.
12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν
ται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις
οὐκ ἔστιν;
13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς
ται.
14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ
μα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.
15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ
ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε
στόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ
ονται.
16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς
ται.
17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις
· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώ-
ο.
19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν
ῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων
έν.
20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν,
παρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.
21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ
νθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.
22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνή-
σιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθή-
ται.
23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρ-

χὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ π
αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴ
σιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργή
σαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.
25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ
πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θά
27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς
αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακ
λον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πά
28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα
καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτα
αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν
29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι
τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται;
βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;
30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν
31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑ
ραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
ρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησ
Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγεί
Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκ
33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χ
ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτά
ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι. πρὸς ἐντροπ
μῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκ
ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;
36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰ
ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμ
σπεί

ης, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ
τῶν λοιπῶν.
8 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς
λησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον
α.
9 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλ-
μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν,
δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.
0 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπί-
· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα,
α δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.
1 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης,
λλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει
ξῃ.
2 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται
φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
3 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ·
ρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει.
44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶ-
μα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι
μα πνευματικόν.
45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος
ρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος
ὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ
χικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ
ύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.
48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ
ος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ
ϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.
50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ
μα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναν-

ται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κλη-
ρονομεῖ.
51 Ἰδὲ, μυςήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες
ἐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,
52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμῦ, ἐν τῇ ἐσχά-
τῃ σάλπιγγι, (σαλπίσει γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθή-
σονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τῦτο ἐνδύσασθαι ἀ-
φθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανα-
σίαν.
54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τῦτο ἐνδύσηται ἀ-
φθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τῦτο ἐνδύσηται ἀθανα-
σίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος,
Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.
55 Πῦ σε, θάνατε, τὸ κέντρον; Πῦ σε, ᾅδη,
τὸ νῖκος;
56 Τὸ δὲ κέντρον τῦ θανάτε, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ
δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.
57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ
νῖκος διὰ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ.
58 Ὥςε, ἀδελφοί μυ ἀγαπητοὶ, ἑδραῖοι γί-
νεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ
τῦ Κυρίε πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ὐκ
ἔςι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. 16.

1 ΠΕρὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τὸς ἁγίες ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας,
ὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαςος ὑμῶν παρ'
ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται,
ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.
3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, ὓς ἐὰν δοκιμάσητε
δι' ἐπιςολῶν, τύτες πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χά-
ριν ὑμῶν εἰς Ἱερυσαλήμ.

Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν
ἐμοὶ πορεύσονται.
Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν
διέλθω. (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)
Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παρα-
χειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πο-
ρεύωμαι.
Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν·
ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν
ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.
Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντη-
κοστῆς.
Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής,
καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.
10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα
ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου
ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε
δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχο-
μαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.
12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρε-
κάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀ-
δελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ·
ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.
13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρί-
ζεσθε, κραταιοῦσθε.
14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε
τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας,
καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις,
καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ
Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι
ἀνεπλήρωσαν·
18 Ἀν-

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα
ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀ
Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλα
Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐ
σίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πά
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χρ
ἤτω ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χρ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φι
πων διὰ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκ
Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛ
ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρι
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθε
ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖ
ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατ
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυ

ἡμ

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ
πάσης παρακλήσεως.
Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει
, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν
θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρα-
καλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ
τοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ
παράκλησις ἡμῶν.
Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-
κλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν·
παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλή-
σεως καὶ σωτηρίας. καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ
ὑμῶν·
7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθη-
μάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.
8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί,
ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὅτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ
δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.
9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ
θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ᾽
ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νε-
κρούς·
10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς,
καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται·
11 Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ
δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς
χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.
12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρ-
τύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ
εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ᾽ ἐν
χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσο-
τέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. 13 Οὐ

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἃ
ναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ
ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρ
καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην
ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν
ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδ
καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμ
ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρ
ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατ
κα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ
τὸ οὒ οὔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡ
πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν
δι' ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τ
θέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγ

20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν
ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χρ
καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς
ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡ

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι
τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν,
ἦλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστ
ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. τῇ γὰρ
ἑστήκατε.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλ-
θεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.
2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραί-
νων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;
3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλ-
θὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποι-
θὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων
ὑμῶν ἐστιν.
4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρ-
δίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα
λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν,
ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς.
6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ
τῶν πλειόνων·
7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι,
καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ
καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν
ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δο-
κιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.
10 Ὧι δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ. καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ
τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν
προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ
τοῦ Σατανᾶ·
11 Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυ-
ρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ
εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐ
εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε
βεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμ
γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ

15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ
σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον
ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα τί
νός;

17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοί, καπη
τες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινεία
ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστ
λοῦμεν.

Κεφ. γʹ. 3.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν
μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπ
λῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμ
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀ
γινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·

3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ
κονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέ
ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ
ναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.

4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν δι
Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογ
σθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμ
τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους κ
διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Πνεύμα
τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα
ποιεῖ.

Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμα-
ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς
όσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσ-
αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην·
Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος
ἐν δόξῃ;
Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα,
ῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιο-
ς ἐν δόξῃ.
10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον,
ούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
ς.
11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης· πολ-
ᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.
12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ
ησίᾳ χρώμεθα·
13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα
τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.
14 Ἀλλ᾽ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀνα-
τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακα-
όμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.
15 Ἀλλ᾽ ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται
σῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.
16 Ἡνίκα δ᾽ ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον,
αιρεῖται τὸ κάλυμμα.
17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ
ῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.
18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ
οσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι,
ν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης
δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

Κεφ. δʹ. 4.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν τα
καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·
2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰ
μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολ
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀλ
συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδη
θρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐα
ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμ
4 Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλ
νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι
τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χρι
ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.
5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ
Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμ
Ἰησοῦν.
6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶ
ψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν
πῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσ
νοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμε
Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·
8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενο
μενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·
9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπό
καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·
10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου
ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.
11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατο
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται,
ωὴ ἐν ὑμῖν.
Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως,
γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα·
μεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.
Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.
Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις
νάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν
σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
5 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡ-
ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀ-
νοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.
7 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως
, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολήν, αἰώνιον
ος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·
8 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα,
ὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. τὰ γὰρ βλεπόμενα,
όσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε΄. 5.

Οἴδαμεν γάρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰ-
κία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ
ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν
οὐρανοῖς.
Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον
ν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.
Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησό-
α.
Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν
ύμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ'
νδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς
ς.
Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο,
ς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι
μοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ
7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ
δους.)
8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον
μῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι
Κύριον.
9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημ
εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.
10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι
ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κο
σηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔ
ξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.
11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθ
πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπ
καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.
12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν
ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος
ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυ
μένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.
13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφ
μεν, ὑμῖν.
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμ
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ π
ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑα
ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
θέντι.
16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμ
σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χ
ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν.
17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσ
ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πά
18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλα

ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος
τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·
Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον κα-
λάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
πτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν
ν τῆς καταλλαγῆς.
Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν· ὡς τοῦ Θεοῦ
καλοῦντος δι' ἡμῶν, δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ·
καλλάγητε τῷ Θεῷ.
1 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν
ρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιο-
Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΣΥνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς
κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.
Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ
μέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ νῦν και-
ὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.
Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκο-
ν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·
Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ
κονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν
ἀγκαις, ἐν στενοχωρίαις·
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστα-
ις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·
6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν
στότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυπο-
τῳ·
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ
ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀρι-
ρῶν·
8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ
φημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς

ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευό
καὶ μὴ θανατούμενοι·
10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡ
χοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχον
πάντα κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κ
θιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.
12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρ
ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις
γω· Πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.
14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις
γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; Τίς δὲ κ
νία φωτὶ πρὸς σκότος;
15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βε
Ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ
λων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος· κ
εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, κ
περιπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς, καὶ
ἔσονταί μοι λαός.
17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀ
ρίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅ
σθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·
18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑ
ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύ
παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ΄. 7.

1 ΤΑύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας,
πητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ πα
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελο
ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν,
δένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ
ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθα-
νεῖν καὶ συζῆν.
4 Πολλή μοι παῤῥησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή
μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ
παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πά-
σῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν,
οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν
παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φό-
βοι.
6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρε-
κάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.
7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγ-
γέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλ-
λον χαρῆναι.
8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ,
οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην. βλέπω γὰρ
ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν
ὑμᾶς.
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι
ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν. ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ
Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.
10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτη-
ρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου
λύπη θάνατον κατεργάζεται.
11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι
ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν;
ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φό-
βον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδί-
κησιν; Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι
ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνε
ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλ
εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶ
ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ π
κλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχά
ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πν
αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημ
κατῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ
λήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν
Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρ
ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων
ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξ
αὐτόν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαῤῥῶ ἐν ὑμ

Κεφ. η'. 8.

1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χ
τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλη
τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισ
τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐ
ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότη
αὐτῶν·

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ
ναμιν αὐθαίρετοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι
μῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακον
τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔ
καν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματ
Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα

οενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ
άριν ταύτην.
7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ
, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ
ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι
εύητε.
8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέ-
πουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον
μάζων.
9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος
να ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.
10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ
συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ
θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.
11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως
άπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπι-
σαι ἐκ τοῦ ἔχειν.
12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν
τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.
13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις·
ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν πε-
ευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·
14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς
μῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·
15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεό-
ε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.
16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·
17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπου-
ιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε
ὸς ὑμᾶς.
18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν
ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκ-
σιῶν·

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονη
τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν
ριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ᾽ ἡμῶν π
αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν
20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς
σηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονου
ἡμῶν·
21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπ
ρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.
22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν
ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς π
σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότε
ποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.
23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸ
ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀ
ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.
24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν,
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδεί
καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΠΕρὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τ
περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.
2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣ
ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα
σκεύασται ἀπὸ πέρυσι. καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλ
θισε τοὺς πλείονας.
3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα μὴ τὸ
μα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μ
τῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι
4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακ
καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, κατ
θῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ
στάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.
5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέ

ρὲς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκα-
σωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑ-
ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ
σπερ πλεονεξίαν.
Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδο-
ς καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις,
ὐλογίαις καὶ θερίσει.
Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ·
κ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην
πᾷ ὁ Θεός.
Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισ-
σαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
ἀρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον
θόν·
(Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
να.
0 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι,
ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ πληθύναι
πόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς
αιοσύνης ὑμῶν.)
11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλό-
α, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν
Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ
ον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν
ων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχα-
ιῶν τῷ Θεῷ,
13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης
άζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολο-
ς ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁπλό-
ι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,)
14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούν-
ν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ
ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδι
αὐτοῦ δωρεᾷ.

Κεφ. ί. 10.

1 ΑΥτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμ
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χρισ
ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπ
θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς.
2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι τ
ποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τ
γιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.
3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σ
στρατευόμεθα·
4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σ
κικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαι
ὀχυρωμάτων·)
5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψ
ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακ
Χριστοῦ·
6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶ
παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.
7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τι
ποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω π
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω
μεῖς Χριστοῦ.
8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσω
περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν
αἰσχυνθήσομαι·
9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς δ
ἐπιστολῶν.
10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φησὶ, βαρεῖ
ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς,
ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐ-
σμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ
παρόντες τῷ ἔργῳ.
12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι
ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐ-
τοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνον-
τες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμε-
θα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν
ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑ-
περεκτείνομεν ἑαυτούς. ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθά-
σαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλ-
λοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης
τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν
κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι·
οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχή-
σασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.
18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι
δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

Κεφ. ια'. 11.

Ὄφελον ἠνείχεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀφροσύ-
νης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. ἡρμοσάμην
γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆ-
σαι τῷ Χριστῷ·
3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξη-
πάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ
νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν
Χριστόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κη-

ρύσσ

ρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα ἕτερον
βάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερ
ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶ
λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ'
γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶ
ὑμᾶς.

7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπ
ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ
γέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν
νιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν
ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός.

9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρω
ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν
ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ
χησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλι
τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ
οἶδεν.

12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψ
ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ
χῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι,
ται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀπο
Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σα
μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτ
τασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης
τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα

γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μι-
κἀγὼ καυχήσωμαι.
Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ᾽ ὡς
σύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχή-

Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα,
καυχήσομαι.
Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι

Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ
ἐσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται,
ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.
Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενή-
· ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ
τολμῶ κἀγώ.
Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι;
σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ.
Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λα-
πὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πλη-
ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως,
ἀτοις πολλάκις.
Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα
μίαν ἔλαβον.
Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην,
ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πε-
κα.
5 Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποτα-
, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κιν-
οις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν
ίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδ-
έλφοις·
7 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολ-
ις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν
ι καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασι
καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκ
29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σ
λίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενεί
καυχήσομαι.
31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶ
Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ
οὐ ψεύδομαι.
32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τ
σιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν,
με θέλων·
33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐ
σθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς
αὐτοῦ.

Κεφ. ιβʹ. 12.

1 ΚΑυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύ
γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυ
2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτ
κατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴ
τὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)
γέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (
σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα·
οἶδεν.)
4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ
ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆ
5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπ
ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀ
αις μου.
6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔ
ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. φείδομαι δὲ,
εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀ
ἐξ ἐμοῦ.

Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα
περαίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ,
ος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπερ-
ωμαι.
Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα
ποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.
Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου·
δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα
ᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου,
πισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν
καις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ
στοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.
11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με
γκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνί-
θαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστό-
, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.
12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη
μῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι
υνάμεσι.
13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς
λησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα
ῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.
14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑ-
ς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ
ῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς
ῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.
15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανη-
σομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσο-
ρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.
16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ'
άρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.
17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι'
τοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστ
ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τί
οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν;
αὐτοῖς ἴχνεσι;
19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμ
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν·
πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆ
20 Φοβοῦμαι γὰρ, μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους
εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετ
πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλαλ
ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·
21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ
μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
μαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
θαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.

Κεφ. ιγʹ. 13.

1 ΤΡίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ
ματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν στα
ται πᾶν ῥῆμα.
2 Προείρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ
τερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτ
καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πα
οὐ φείσομαι·
3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λα
τος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυ
τεῖ ἐν ὑμῖν.
4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας,
ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθε
ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνα
Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.
5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
τοὺς δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μήτι ἀδόκι
ἐστε.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν
ιμοι.
Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς
ν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν,
ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδό-
ι ὦμεν.
Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ'
ρ τῆς ἀληθείας.
Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς
νατοὶ ἦτε. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑ-
κατάρτισιν.
0 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα πα-
μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν
δωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς
αίρεσιν.
1 Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε,
ακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ
εὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι.
άζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ α-
πη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
ς μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίπ-
ν τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣ[ΤΟ]ΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑ[Σ] ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (οὐκ ἀπ' ἀ
πων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείρα[ντος]
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν)
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ, ταῖ[ς]
κλησίαις τῆς Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατ[ρὸς]
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰ[ῶνος]
πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμ[ῶν]
5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνω[ν ἀ]
μήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατί[θεσθε]
ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ [εἰς]
ἕτερον εὐαγγέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν
ράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψ[αι τὸ]
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐ[ρανοῦ]
εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθ[α ὑ]
μῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω[, εἴ]
τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, [ἀνά]
θεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν

θρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις
ον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.
Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον
γγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄν-
ον.
Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον
τε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως
Χριστοῦ.
Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε
ουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον
κκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.
Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ
ς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσο-
ς ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου πα-
οσεων.
Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με
ιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάρι-
αὐτοῦ,
15 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα
γελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ
σανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι·
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς
ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν,
πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱερο-
υμα ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς
ὸν ἡμέρας δεκαπέντε.
19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ
ωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
ιοὐ ψεύδομαι.
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας
τῆς Κιλικίας.
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ

ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν
στῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· Ὅτι ὁ διώ
ὑμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἥν
ἐπόρθει.
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

Κεφ. β΄. 2.

1 Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀ
βην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, σ
παραλαβὼν καὶ Τίτον.
2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν. καὶ ἀνεθέ
αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθ
κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν
χω, ἢ ἔδραμον.
3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἕλλην
ναγκάσθη περιτμηθῆναι.
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους
τινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευ
ρίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμ
καταδουλώσωνται·
5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποτα
ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ
ὑμᾶς.
6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὁποῖοί
ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς
θρώπου οὐ λαμβάνει. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες,
προσανέθεντο.
7 Ἀλλὰ τουναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευ
τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος
περιτομῆς·
8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν
περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.)
9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν
Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες

): δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινω-
ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν
μήν.
Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν·
ούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν,
πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνω-
ος ἦν.
2 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν
συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώ-
ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
3 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ
αῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν
ποκρίσει.
4 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς
ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμ-
θεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων,
ῶς ζῇς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκά-
Ἰουδαΐζειν;
5 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν
αρτωλοί·
6 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ
νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ
ς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δι-
θῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νό-
διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
ξ.
7 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ,
θημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆρα Χριστὸς ἁ-
τίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.
8 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκο-
ῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.
19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα
ῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι
ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκ
πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντό
καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.
21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. εἰ
διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν
ἔθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

1 Ὦ Ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσ
τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ
φθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν
ἐσταυρωμένος.
2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐ
γων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίσ
3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύμ
νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;
4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴ γε καὶ εἰκῇ.
5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ
γῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀ
πίστεως;
6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ,
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί ε
υἱοὶ Ἀβραάμ.
8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως
καιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ
βραάμ· Ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα
ἔθνη.
9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν
πιστῷ Ἀβραάμ.
10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ
τάραν εἰσί. γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατ
πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοι
τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ
δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.
Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ
ας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας
ου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. γέ-
αι γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμε-
ἐπὶ ξύλου.
Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ
αι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν
ύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.
Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως ἀν-
ου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ
ατάσσεται.
16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥήθησαν αἱ ἐπαγγε-
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· Καὶ τοῖς
ασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός·
τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός.
17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμέ-
ην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρα-
α καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ,
ὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.
18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ
γγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κε-
ισται ὁ Θεός.
19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χά-
προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐ-
ελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ με-
ο.
20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷ
ς.
21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ;
γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος
οποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πά
ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως
Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νό
ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλ
πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ
εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παι
γωγόν ἐσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεω
Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χρ
ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ
δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆ
πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβρα
σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρο
μοι.

Κεφ. δ΄. 4.

1 Λέγω δὲ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος
πιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύρ
πάντων ὤν·

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονό
ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι·

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξ
πέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυν
κὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τ
υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς

α τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρά-
βᾶ, Ὁ πατήρ.
Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός,
κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.
Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύ-
σατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς·
Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες
Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ
πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν
ετε;
Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ
ρούς, καὶ ἐνιαυτούς.
Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῇ κεκοπίακα
ὑμᾶς.
Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελ-
δέομαι ὑμῶν. οὐδέν με ἠδικήσατε.
Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐ-
γγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·
Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου
ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγε-
λον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρ-
τυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.
16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι
ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.
18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε,
μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.
19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ
μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.
20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ
ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν
ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες ε
νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς
ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σ
γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπ
γελίας.

24 Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ
αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ,
δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ
βίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλε
μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶ
τις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα
τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα
πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχού
ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπα
λίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννη
ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε
παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρο
μήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθε

31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης
να, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

1 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέ
σε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλ
ἐνέχεσθε.

2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν
ριτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μ

Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ
μνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον
αι.
Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ
θε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.
Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δι-
καιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα·
Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει,
κροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργου-

Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ
είᾳ μὴ πείθεσθαι;
Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.
Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.
Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι
λλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βα-
τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.
Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσ-
ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάν-
ον τοῦ σταυροῦ·
Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες

Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀ-
οί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν
αρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλή-

Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται,
· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέ-
μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.
Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ
υμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.
Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος,
τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός. ταῦτα δὲ
ἀντί-

ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, τ
ποιῆτε.
18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ
νόμον.
19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκ
τινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία,
γεια,
20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχ
ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι
ρέσεις,
21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅ
τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖ
ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλεία
οὐ κληρονομήσουσιν.
22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐστιν ἀ
χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγ
σύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια.
23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.
24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρ
σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.
25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ
χῶμεν.
26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους
καλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ς'. 6.

1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπ
τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευμα
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότη
σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.
2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ
ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑα
φρεναπατᾷ.
4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος

ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς
ν.

κασος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαςάσει.

οινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ
ῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ
είρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς
θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦ-
τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· και-
ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα
αθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς
τῆς πίστεως.

Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγρα-
ἐμῇ χειρί.

Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί,
ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον
τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον
σουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,
ν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν
υρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ
κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ.

Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι
οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,
ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θε

Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω·
γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώ-
ματι μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμὴν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟ
ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χ
διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις
οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ π
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρί
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ
γίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστ
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ
ταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμ
τενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ
Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
ματος αὐτοῦ,
6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ
ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ·
7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
ματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμ
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ·
8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ
καὶ φρονήσει·
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήμ
αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν

1

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν και-
ρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χρι-
στῷ, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προ-
ορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος
κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ,
τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·
13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ
πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγ-
γελίας τῷ ἁγίῳ·
14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν,
εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς
δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς
πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν,
μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν Πνεῦμα σοφίας καὶ
ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς δια-
νοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς
τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·
19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυ-

νάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματ
μαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλ
τῷ μέλλοντι.
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ
τῇ ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρω
πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Κεφ. β'. 2.

1 ΚΑὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώ
καὶ ταῖς ἁμαρτίαις·
2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν
τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσ
ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
υἱοῖς τῆς ἀπειθείας,
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντ
θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί·
4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ
πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς,
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμ
συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· (χάριτί ἐστε σ
σμένοι·)
6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν
ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπε
μένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάρ
αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τ
στεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·
9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται.
10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντε
Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς πρ

τοίμ

προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατή-
σωμεν.
11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη
ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγο-
μένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου·
12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χρι-
στοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα
μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ·
13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἵ ποτε
ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ
Χριστοῦ.
14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας
τὰ ἀμφότερα ἓν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας·
15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον
τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς
δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον,
ποιῶν εἰρήνην,
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ
σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν
ἔχθραν ἐν αὐτῷ.
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν
τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·
18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν
οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πα-
τέρα.
19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν
ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογου-
μένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς
τοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Κεφ. γʹ. 3.

1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος
Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάρι
τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·
3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μ
μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσ
σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·
5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς
τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁ
ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι·
6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσ
μα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐ
Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρε
χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ
ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁ
ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγ
σασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία
μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώ
ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰ
Χριστοῦ.
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ
ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησ
ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ·
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποί
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν προ
αγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλί-
ψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς
τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς
ὀνομάζεται,
Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης
αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ
εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιω-
μένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς
ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος,
Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώ-
σεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.
Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι
ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ
τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,
Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων.
ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυ-
ρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς
ἐκλήθητε,
Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραό-
τητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων
ἐν ἀγάπῃ·
Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύ-
ματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.
Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ
ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα
6 Εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πά
καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.
7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ
μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.
8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώ
σεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς
θρώποις.
9 Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατ
πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;
10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑ
άνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ
πάντα.
11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους,
δὲ, προφήτας, τοὺς δὲ, εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ, π
μένας καὶ διδασκάλους,
12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔ
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χρισ
13 Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς
ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱ
Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικία
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·
14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμ
καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκ
λίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουρ
πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·
15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν
αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·
16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμε
καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπ
χορηγίας, κατ᾽ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάσ
μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς
κοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρί

ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ
περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,
18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλο-
τριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν
τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρ-
δίας αὐτῶν·
19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν
τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης
ἐν πλεονεξίᾳ.
20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·
21 Εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδι-
δάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·
22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν
ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·
23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,
24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν
κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι
τῆς ἀληθείας.
25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀ-
λήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν
ἀλλήλων μέλη.
26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος
μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·
27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.
28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ
κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα
ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.
29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκο-
δομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.
30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ
Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώ-
σεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ
κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σ
πάσῃ κακίᾳ.
32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπ
χνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θ
Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. έ. 5.

1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀ
πητά·
2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς
Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑα
ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ
ὀσμὴν εὐωδίας.
3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλ
νεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς π
ἁγίοις·
4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτ
πελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐ
ριστία.
5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς π
νος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδ
λολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλ
τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις·
ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
ἀπειθείας.
7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.
8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κ
ρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγ
θωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ)
10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ
11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀ
κάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν, αἰσχρόν
ἐστι καὶ λέγειν.
Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς,
φανεροῦται. πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι.
Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.
Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε μὴ
ὡς ἄσοφοι, ἀλλ᾽ ὡς σοφοί·
Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι
πονηραί εἰσι.
Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνι-
έντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσω-
τία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι·
Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις,
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·
Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν
ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ
πατρί·
21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσ-
σεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·
23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ
ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σω-
τὴρ τοῦ σώματος.
24 Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ
Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
σιν ἐν παντί.
25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυ-
τῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·
26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λου-
τρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδο-
τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα,
τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.
28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν
ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ
γαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.
29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐ-
σησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼ
ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·
30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐ
σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.
31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸ
τέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθή-
ται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύ
σάρκα μίαν.
32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λ
εἰς Χριστόν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος
ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν
Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.
2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥ
ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·)
3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνι
ἐπὶ τῆς γῆς.
4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκ
ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νου
σίᾳ Κυρίου.
5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κα
σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς κα
δίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·
6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπ

ρεσκοι

ῶν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ
μα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,
Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ
ποις·
ιδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν,
κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴ-
ύθερος.
Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐ-
νιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν
ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολη-
ία ἔστι παρ' αὐτῷ.
Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν
ῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθο-
τοῦ διαβόλου·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
κα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξου-
, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰ-
τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν
επουρανίοις.
3 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ
οῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.
4 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν
ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δι-
καιοσύνης,
5 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμα-
ᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
6 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πί-
ως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ
τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·
17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως π
ευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, κ
αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρ
καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,
19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λό
ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσ
μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν
παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμ
πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ
πητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ
22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρ
ὑμῶν.
23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πί
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντ
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρ
Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
χικοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛ

ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰ
Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χρ
Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐ
σκόποις καὶ διακόνοις·

2 Χ

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ
μνείᾳ ὑμῶν,
(Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος)
Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον,
ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·
Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος
ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ
πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
μᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ,
καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς
χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας·
Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς ὡς ἐπιποθῶ
πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ·
Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν
ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ
πάσῃ αἰσθήσει·
Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα,
ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν
Χριστοῦ·
11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι
τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου
ἐλήλυθεν·
13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γε-
νέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι.
14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ,
πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολ-
μᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν·
καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.
16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν κατ
λουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν
δεσμοῖς μου·
17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπ
γίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.
18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε
φάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται
τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.
19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰ
τηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορη
πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλ
μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν
παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυν
Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς
διὰ θανάτου.
21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀπο
νεῖν, κέρδος.
22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπ
γου, καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.
23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπι
μίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ
πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον·
24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαι
ρον δι' ὑμᾶς.
25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ
συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προ
πὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,
26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χ
στῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πα
πρὸς ὑμᾶς.
27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ

λιτ

σθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ ύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ ελίου·

Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀν- μένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπω- ς, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ειν·

Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β'. 2.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι πα- ραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύ- ματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

Πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ ῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, φρονοῦντες.

Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ πεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχον- αυτῶν.

Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τέρων ἕκαστος.

Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ ῦ·

Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λα- ὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,

Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεί- εν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανά- ανάτου δὲ σταυροῦ.

Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχα- ρίσα-

ἐίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄ-
10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ
ψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.
11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσητ-
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πα-
12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε
κούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον,
νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, με-
καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν
θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ
λογισμῶν·
15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι,
Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶ-
διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆ-
κόσμῳ,
16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημ-
μοι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδρ-
οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα,
17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ
τουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
σιν ὑμῖν·
18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγ-
ρετέ μοι.
19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμό-
ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ,
τὰ περὶ ὑμῶν·
20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνη-
τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει·
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν,
τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅ-
πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγ-
λιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπί-
δω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς.
24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως
ἐλεύσομαι.
25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελ-
φὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ
ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι
πρὸς ὑμᾶς·
26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ
ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.
27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ·
ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.
28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα
ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότε-
ρος ὦ.
29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πά-
σης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·
30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανά-
του ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα
ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουρ-
γίας.

Κεφ. γ΄. 3.

1 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ.
τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνη-
ρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.
2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς
ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν·
3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι
Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·
4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί.
εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ
μᾶλλον

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσρ
φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κ
μον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν,
δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄ
πτος·

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγ
διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζη
εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰη
Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ
μαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικ
σύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χρ
τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς
στάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθη
των αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτ

11 Εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστ
τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείω
διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφ
ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι
τειληφέναι·

14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμεν
τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκ
διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ
ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀπο
λύψει·

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοι
κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκο-
πεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον
ἡμᾶς.
18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλε-
γον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·
19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοι-
λία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια
φρονοῦντες.
20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρ-
χει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν·
21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώ-
σεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ
σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι
αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δʹ. 4.

Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθη-
τοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν
Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
2 Εὐωδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρα-
καλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·
3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε σύζυγε γνήσιε, συλλαμ-
βάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλη-
σάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνερ-
γῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.
4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ,
χαίρετε.
5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.
6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσ-
ευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα
ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα

νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοή-
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ,
σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφ-
ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαι-
ταῦτα λογίζεσθε·

9 Ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσα-
εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θε-
εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι
ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ'
ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ
ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ πε-
ρισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ
τάζεσθαι καὶ πεινᾷν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑσ-
σθαι.

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι
Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνή-
τές μου τῇ θλίψει.

15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅ
ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακε-
νίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς
γον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς
τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζ
τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλ
ρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρ
τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν
κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ

Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς
ς τῶν αἰώνων. ἀμήν.
Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.
Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μά-
δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
των ὑμῶν. Ἀμήν.

ρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι᾽
ροδίτου.

ΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφὸς,
Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς
Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
ς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου
ν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευ-
μενοι·
4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν

τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀ-
θείας τοῦ εὐαγγελίου,
6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ
παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, κα
καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγ
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ,
7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ
πητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑ
διάκονος τοῦ Χριστοῦ·
8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπ
πνεύματι.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκού
μεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμ
καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσ
θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει π
ματικῇ·
10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρί
πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
ποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγν
τοῦ Θεοῦ,
11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κα
κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν
μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσ
ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐ
φωτί·
13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σ
τους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀ
πης αὐτοῦ,
14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ
ματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·
15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, π
τότοκος πάσης κτίσεως·
16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν
οὐρα

οῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρα-
εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ,
ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν
ται·
7 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα
τῷ συνέστηκε·
8 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς
σίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νε-
, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα
οικῆσαι·
0 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα
αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ
ροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε
ν τοῖς οὐρανοῖς.
1 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους
ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονη-
ς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,
22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ
άτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ
κλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·
23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι
δραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
αγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πά-
τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ
λος διάκονος.
24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ
ν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλί-
ων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώμα-
ς αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·
25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰ-
νομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς,
ηρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ

τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανε
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ
τος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦ
πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα
θρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν
τα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ
ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν
νάμει.

Κεφ. β'. 2.

1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα
περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ
οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, σ
βιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτ
πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
στηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σο
καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογ
ται ἐν πιθανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πν
ματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμ
τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστ
ὑμῶν.

6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν
ριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐ
καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθη
περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγω

τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν.
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα
τῆς θεότητος σωματικῶς·
10 Καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ
κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·
11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειρο-
ποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρ-
τιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·
12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν
ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.
13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώ-
μασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνε-
ζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα
τὰ παραπτώματα,
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐ-
τὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ
σταυρῷ,
15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξου-
σίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας
αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν
πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας, ἢ σαββάτων·
17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ
Χριστοῦ.
18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν
ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ
μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιούμενος ὑπὸ
τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ
σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγού-

μενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξ
τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπ
στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
γματίζεσθε;

21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃς·

22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχ
κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν
θρώπων·

23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν
λοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ
ματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν
σαρκός.

Κεφ. γʹ. 3.

1 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ
ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ
καθήμενος.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυ
σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμ
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε
δόξῃ.

5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς
πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κ
κὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολ
τρεία·

6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε,
ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα,
γὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογί
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ·
10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινού-
μενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
αὐτόν·
11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περιτο-
μὴ καὶ ἀκροβυστία· Βάρβαρος, Σκύθης· δοῦλος,
ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός·
12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι
καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότη-
τα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυ-
μίαν·
13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι
ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.
14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ
σύνδεσμος τῆς τελειότητος·
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι,
καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν
πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθε-
τοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.
17 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν
ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαρι-
στοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.
19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ
μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.
20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ
πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα
ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τ
κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλεί
ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδί
φοβούμενοι τὸν Θεόν.
23 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐρ-
ζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·
24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε
ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυ
Χριστῷ δουλεύετε.
25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· κα
ἔστι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τ
δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμ
ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.
2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦν
ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·
3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵν
Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι
μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·
4 Ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι
5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω,
καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.
6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλα
ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάσ
ἀποκρίνεσθαι.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχ
κὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, κ
σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·
8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵ
γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς κα
δίας ὑμῶν·

9 Σὺ

9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀ-
δελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι
τὰ ὧδε.
10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναι-
χμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα,
περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς,
δέξασθε αὐτόν·
11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ
περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.
12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν
δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πε-
πληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν
Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγα-
πητός, καὶ Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς,
Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή,
ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀνα-
γνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀνα-
γνῶτε.
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακο-
νίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνη-
μονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.
Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ
Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

ΠΑΥ-

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛ
ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. I.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθ
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θ
πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χ
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ π
των ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προ
ευχῶν ἡμῶν·
3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔ
τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομο
νῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρ
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.
4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ
τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·
5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη ε
μᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, κα
Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ·
θὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.
6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε κ
Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ,
χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου·
7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς
στεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρ
μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ κ
παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ἐξε
λυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι·

Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν
...δον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε
τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ
...τι καὶ ἀληθινῷ,
Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν,
...ειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ
...ῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β'. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν
τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν·
Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, κα-
...οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥησιασάμεθα
... Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγ-
...ον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.
Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ
...ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·
Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
...υθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς
...ώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκι-
...ζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.
Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενή-
...μεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονε-
...ς· Θεὸς μάρτυς.
Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε
...ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βάρει
...ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι·
7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς
...ροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.
8 Οὕτως, ἱμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν με-
...οῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
... τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γε-
...νῆσθε.
9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν
... τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι,
πρὸς

πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξ
εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίω
δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστε
ἐγενήθημεν.
11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑ
ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμ
παραμυθούμενοι,
12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατ
ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς
ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ
ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀ
παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώ
ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὃ
ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδε
τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα ἐπάθετε καὶ ὑ
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ
τῶν Ἰουδαίων·
15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησ
τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων
Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
τίων·
16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι
σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμ
τίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργ
τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες
ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρ
περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑ
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς

Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς
τανᾶς.
19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος
χήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου
ν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;
20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄. 3.

1 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν κατα-
λειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,
2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡ-
καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν
εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς
παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·
3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι
ταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κεί-
α.
4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν
ν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο,
οἴδατε.
5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα
τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μή πως ἐπείρασεν
ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κό-
ἡμῶν.
6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ'
ὧν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν
θὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, κα-
θάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·
7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ'
ῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν,
τῆς ὑμῶν πίστεως·
8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν
ρίῳ.
9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ

ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χα
χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
10 Νύκτος καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ
μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ κα
τίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;
11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.
12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περι
σεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας,
θάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·
13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμ
πτους ἐν ἁγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πα
ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χ
στοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμ
καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, κα
παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπα
τεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλ
2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκα
ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμ
ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·
4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦ
κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ·
5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ
ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν.
6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν
πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος
Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προ
παμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα.
7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκ
θαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

8 T

8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ,
ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ
ἅγιον εἰς ἡμᾶς.
9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε
γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε
εἰς τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους.
10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀ-
δελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν
δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον·
11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσ-
σειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν,
καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·
12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς
ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.
13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ
τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ
λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.
14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ
ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου,
ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν
παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμη-
θέντας.
16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν
φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβή-
σεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ, ἀνα-
στήσονται πρῶτον·
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι,
ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς
ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε
σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις
τούτοις.

Κεφ. έ. 5.

1 ΠΕρὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ
χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·
2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα
ρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται.
3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλ
τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος,
περ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ
φύγωσιν.
4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵ
ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.
5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέ
οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους.
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοι
ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδ
καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυ
μενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικε
λαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.
9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, α
εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμ
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ε
γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐ
ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκο
μεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, εἰδέναι
κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν
Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς·
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ
ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυ
τοῖς.

14 Παρ

14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθε-
τεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύ-
χους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας.
15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀπο-
δῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς
ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
16 Πάντοτε χαίρετε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.
18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα
θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.
20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.
21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέ-
χετε.
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς
ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ
ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.
24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.
25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.
26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φι-
λήματι ἁγίῳ.
27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι
τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ
Ἀθηνῶν.

ΠΑΥ'ΛΟΥ ΤΟΥ͂ ἈΠΟΣΤΌΛ
ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθ
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θ
πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντ
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγ
ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐ
ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν
πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ τ
θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·
5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ,
τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θ
ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·
6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦ
τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν·
7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μ
ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ
ρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,
8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντος ἐκδίκησιν τ
μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐα
γελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνι
ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τ
ἰσχύος αὐτοῦ·

0 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις
ῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν,
ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ᾽ ὑμᾶς) ἐν
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

1 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ
ν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ
ν πίστεως ἐν δυνάμει·

2 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡ-
ν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ
χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
στοῦ.

Κεφ. β'. 2.

Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρου-
σίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν
συναγωγῆς ἐπ᾽ αὐτόν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
νοός, μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος,
τε διὰ λόγου, μήτε δι᾽ ἐπιστολῆς ὡς δι᾽ ἡμῶν,
ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρό-
· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ
οκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ
ντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς
ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα
υτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς,
ῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκα-
φθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ·

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας,
νον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος
ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ Πνεύματι τοῦ στόμα
αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρου
αὐτοῦ.

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ
τανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρ
ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν
ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθ
οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς·

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θ
ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς
ψεύδει·

12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσ
τες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ
δικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θ
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι
Κυρίου, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆ
σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, καὶ πίστ
ληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγε
ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖ
τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λό
εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρισ
καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς,
δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν
χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας,
στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ
ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ
δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·
2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονη-
ρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.
3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς
καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ
παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.
5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας
εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ
Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς
ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ
μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν.
7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς·
ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·
8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος·
ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργα-
ζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.
9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυ-
τοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.
10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγ-
γέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι,
μηδὲ ἐσθιέτω.
11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν
ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζο-
μένους.
12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρα-
καλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα
μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον
ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ ἐκκακήσητε
λοποιοῦντες.
14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν
τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συνα-
μίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νου-
θετεῖτε ὡς ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῴη ὑ
τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύρ
μετὰ πάντων ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ
σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω·
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη
Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛ

ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρι
κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει, χάρ
ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χρι
Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι
Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα π
αγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν·
4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογί

ἀπ

ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον
ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.
5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ
καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ
πίστεως ἀνυποκρίτου·
6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς
ματαιολογίαν·
7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦν-
τες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαι-
οῦνται.
8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις
αὐτῷ νομίμως χρῆται·
9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται,
ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτω-
λοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλῴαις καὶ μη-
τραλῴαις, ἀνδροφόνοις,
10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς,
ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ
διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου
Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.
12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγή-
σατο, θέμενος εἰς διακονίαν·
13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώ-
κτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίη-
σα ἐν ἀπιστίᾳ·
14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄ-
ξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁ-
μαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ·
16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ
πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μα-
κροθυ-

μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόν-
πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀ-
οράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθε-
σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ
προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν κα-
στρατείαν,

19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν,
τινὲς ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·

20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος·
παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι
βλασφημεῖν.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΠΑρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσ-
δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαρισ-
ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπερ-
ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμ-
πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι·

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον
σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι,
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρ-
πων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς·

6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων,
μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις·

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος
(ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδ-
σκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας
παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀ-
γῆς καὶ διαλογισμοῦ. 9 Ὡσαυ-

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ
κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυ-
τάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρί-
ταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·
10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις
θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.
11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ
ὑποταγῇ.
12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ
αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.
13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.
14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπα-
τηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε.
15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν
μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σω-
φροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.
2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον,
φιλόξενον, διδακτικόν·
3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερ-
δῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·
4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα
ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.
5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε,
πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)
6 Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα
ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.
7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν
ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ
παγίδα τοῦ διαβόλου.
8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνούς, μὴ διλόγους,

μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχ
δεῖς·

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν κα
συνειδήσει.

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶ
εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ δι
λους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς
δρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰ
οἴκων·

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βα
ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν πα
σίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν
σε τάχιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς
οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς
βείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
καιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκ
χθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφ
δόξῃ.

Κεφ. δʹ. 4.

1 ΤΟ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑσ
καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, π
έχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλ
δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτη
σμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμ
ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαρ
τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν
βλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·
5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύ-
.
6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, κα-
σῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος
λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας,
ρηκολούθηκας.
7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους πα-
ῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.
8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον
ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέ-
ός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς
ούσης.
9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.
10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμε-
ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ
των ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.
11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.
12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω,
τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀνα-
ῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁ-
ᾳ.
13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ
ακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.
14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη
διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ
σβυτερίου.
15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σου
οκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.
16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ·
μενε αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώ-
καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κεφ.

Κεφ. ε΄. 5.

1 ΠΡεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ π
ρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελ
2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας ὡ
ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.
4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μ
θανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, κ
ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις. τοῦτο γά
καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπ
ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς π
ευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.
6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε.
7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίλη
ὦσιν.
8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκεί
προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεί
9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν
κοντα, γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή.
10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτε
τρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνι
εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγ
ἐπηκολούθησε.
11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ. ὅταν
καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλου
12 Ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην π
ἠθέτησαν.
13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιε
μεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ
φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντ
14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογο
οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι
ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

5 Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ
σατανᾶ.
16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω
αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς
ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι δι-
πλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες
ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώ-
σεις. Καί· Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέ-
χου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.
20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων
ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.
21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων,
ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μη-
δὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.
22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ
κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. σεαυτὸν ἁγνὸν
τήρει.
23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ
διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθε-
νείας.
24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί
εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολου-
θοῦσιν·
25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι·
καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύναται.

Κεφ. ϛʹ. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους
δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασ-
φημῆται.

2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ κα
φρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶ
δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοί,
εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασ
καὶ παρακάλει.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρ
ται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ
Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ
σῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνε
φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραὶ

5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθ
πων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νο
ζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο
τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ'
ταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον,
λον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα,
τοις ἀρκεσθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν
πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολ
ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀ
θρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φ
λαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησ
ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναι
πολλαῖς.

11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦ
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγ
πην, ὑπομονήν, πρᾳότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπι
λαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμ

λόγη

μολογήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν
μαρτύρων.
13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωο-
ποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυ-
ρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμο-
λογίαν·
14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπί-
ληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ
μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων,
καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων,
16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν
δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. ἀμήν.
17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγ-
γελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ
πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι,
τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπό-
λαυσιν·
18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς,
εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς·
19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου
ζωῆς.
20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλα-
ξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ
ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·
21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛ
ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α΄. I.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρι
διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελ
ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλε
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυ
ἡμῶν.
3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ πρ
γόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπ
ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς
ἡμέρας.
4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τ
δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·
5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρ
του πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμ
σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι
ὅτι καὶ ἐν σοί.
6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπ
ρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπι
θέσεως τῶν χειρῶν μου·
7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλία
ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.
8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυ
ρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συ
κακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσ
ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρό
θεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστ
Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος
μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ
διδάσκαλος ἐθνῶν.
12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ'
οὐκ ἐπαισχύνομαι. οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ
πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων, ὧν
παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον
διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάν-
τες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμο-
γένης.
16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴ-
κῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου
οὐκ ἐπαισχύνθη·
17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον
ἐζήτησέ με, καὶ εὗρε.
18 Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ
Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι
τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρ-
τύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτι-
νες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.
3 Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς
βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσα-
ντι ἀρέσῃ.
5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νο-
μίμως ἀθλήσῃ.
6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν
καρπῶν μεταλαμβάνειν.
7 Νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνε-
σιν ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου·
9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κα-
κοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.
10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκ-
τούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ
συζήσομεν·
12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν·
εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·
13 Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρ-
νήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.
14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμε-
νος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν
χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι
τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο·
ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·
17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν
ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός·
18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν,

λέγον-

σαντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέ-
πουσι τήν τινων πίστιν.
19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστη-
κεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω Κύριος
τοὺς ὄντας αὐτοῦ. καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας
πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.
20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα·
καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.
21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων,
ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον
τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας.
23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις
παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας·
24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ'
ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξί-
κακον·
25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατι-
θεμένους· μή ποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·
26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγί-
δος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Κεφ. γ'. 3.

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·
2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάρ-
γυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦ-
σιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
λήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύ-
μιν αὐτῆς ἠρνημένοι. καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς
οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικά
σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμί
ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστη
Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθε
ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι
τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνο
αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐ
νετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκ
λίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μ
κροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, ο
μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστρ
οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐ
ρύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν
Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκό-
ψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, ε
δὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα
οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν
διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμο

προ

ς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρ-
σιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·
7 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς
ν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος
νειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαί-
ς· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν
σῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.
3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδα-
καλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
ς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους,
θόμενοι τὴν ἀκοήν·
4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέ-
ψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.
5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον
ίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφό-
ρησον.
6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς
ναλύσεως ἐφέστηκε.
7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον
τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.
8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης
έφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ,
λλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·
10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας
νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·
Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·
11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον

ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔ-
χρηστος εἰς διακονίαν.
12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.
13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρῳ
παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλ
μάλιστα τὰς μεμβράνας.
14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κα
ἐνεδείξατο. ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔ
αὐτοῦ·
15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστ
τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς
συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπ
(μὴ αὐτοῖς λογισθείη·)
17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμω
με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,
ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόμα
λέοντος.
18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς
γου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπ
ράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμή
19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ
Ὀνησιφόρου οἶκον.
20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμ
δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.
21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπ
ζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλα
δία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύμα
τός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλη-
σίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέσ
Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ πρὸς Τίτον ἐπιστολή.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος
δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ,
καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ᾽ εὐσέ-
βειαν·
2 Ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο
ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ,
ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ᾽ ἐπιταγὴν
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·
4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χά-
ρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα
τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ
πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·
6 Εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ,
τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας,
ἢ ἀνυπότακτα.
7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς
Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ
πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·
8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δί-
καιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·
9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ
λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ δι-
δασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας
ἐλέγχειν.
10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιο-
λόγοι

λόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ
τομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους
ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ
δους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προ
της· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γα
ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι
αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίν
ἐν τῇ πίστει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις,
ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀ
θειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαρ
τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθα
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησ

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔρ
ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. 2.

1 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδα
σκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφ
νας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπο
μονῇ.

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι
ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδ
λωμένας, καλοδιδασκάλους,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους ε
φιλοτέκνους,

5 Σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς, ὑπο
τασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγ
τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τ

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρο-

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον
ῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν,
ότητα,
8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναν-
ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν
λον.
9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν
ιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·
10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐν-
νυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
ωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.
11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος
σιν ἀνθρώποις·
12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν
βειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως
ικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·
13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ
φάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος
ῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ-
σηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθα-
ῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν
ων.
15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε
πάσης ἐπιταγῆς. μηδείς σου περιφρονείτω.

Κεφ. γ'. 3.

Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις
ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔρ-
ν ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι·
2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιει-
ῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾳότητα πρὸς πάν-
ς ἀνθρώπους.

3 Ἤμεν

3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπει
πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδο
ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγ
μισοῦντες ἀλλήλους·

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
φάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐπ
σαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσω
ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαι
σεως Πνεύματος ἁγίου·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰ
Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κ
ρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι
διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργ
προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτ
ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας,
ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀ
φελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευ
ἔραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμα
τάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυ
κόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολ
ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαί
πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλ
ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵ
μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντ

ἀσπ

ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις
μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον
ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νι-
κοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἡ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολή.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ
ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,
2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ
συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλη-
σίᾳ·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου
ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν
ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
ἁγίους·
6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς
γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν.
7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν
ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων
ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.
8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παῤῥησίαν ἔχων
ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον·
9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ,

τοιοῦ-

τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ
δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου,
ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·

11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δέ σοι
ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχ
προσλαβοῦ·

13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κα
χειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμο
τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλη
ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σ
ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥρ
ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλ
ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ μ
λόν σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινωνὸν, προσλα
αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐ
ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ,
ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν
προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρ
ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σ
εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπί
γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομ
ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐπαφρᾶς, (ὁ συ
αιχμ

αιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ) Μάρκος,
24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Η' ΠΡΟ'Σ Ε'ΒΡΑΙ'ΟΥΣ ἐπιστολή.

Κεφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩ͂Σ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,
2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·
3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·
4 Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότ
εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησά
σαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ π
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτου
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥά
τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίση
ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸ
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσ
οὐρανοί·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς,
ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σ
ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ π
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρού
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύμα
εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλον
κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς πρ
έχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥ
μεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐ
νετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακ
ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμ

λήσα

ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λα-
λεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς
ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·
4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ
τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος
ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.
5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην
τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.
6 Διεμαρτύρατο δέ πού τις, λέγων· Τί ἐστιν
ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου,
ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους·
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστη-
σας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν
ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν
αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.
9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον
βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου,
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ
ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.
10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ
τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων
τελειῶσαι·
11 Ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ
ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελ-
φοὺς αὐτοὺς καλεῖν,
12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀ-
δελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ'
αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ
μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σα
καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσ
τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κ
τος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον·
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανά
διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνε
ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.
17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελ
ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς
χιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς,
ναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ΄. 3.

1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρ
μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ
χιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν·
2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς
Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσ
ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ ο
ὁ κατασκευάσας αὐτόν·
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τιν
ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.
5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ α
τοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθη
μένων·
6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ
κός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παῤῥησίαν καὶ
καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κ
σχωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σ
μερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρα-
σμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκί-
μασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ
εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἔν τινι
ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι
ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος·
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ
σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας·
14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ
τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν
κατάσχωμεν·
15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ'
οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.
17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη;
οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν
τῇ ἐρήμῳ;
18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελ-
θεῖν δι' ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν οὖν μή ποτε καταλειπο-
μένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν

καλάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερ
ναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθὰ
κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀ
ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀ
σασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν καλάπαυσ
πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐ
ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν καλάπαυ
μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κό
γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω·
κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμη
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσοντα
τὴν καλάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖ
αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσ
θον δι' ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον,
Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· (καθὼς
ρηται) Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ
περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας·

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λ
τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν καλάπαυσιν αὐ
καὶ αὐτὸς καλέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσ
ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείν
τὴν καλάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑπ
δείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς,

τομ

τερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ
διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύ-
ματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυ-
μήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.
13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ·
πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.
14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα
τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
ὁμολογίας·
15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον
συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρα-
σμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁ-
μαρτίας.
16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ
θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν
εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-
μενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ
πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.
2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι
καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθέ-
νειαν·
3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ
λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν.
4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν,
ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ
Ἀαρών.
5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γε-
νηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν·
Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς ε
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεή
τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν α
ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρ
προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβε
8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ᾽ ὧν ἔπαθε
ὑπακοήν·
9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακού
αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·
10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερ
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερ
νευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκο
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι δι
χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμ
τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θ
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, κα
στερεᾶς τροφῆς.
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρ
λόγου δικαιοσύνης· (νήπιος γάρ ἐστι.)
14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, τῶν
τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντ
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγ
ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ π
λιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ
κρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χε
ρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματ
αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ
Θεός.

4 Ἀδυν

4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευ-
σαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους
γενηθέντας Πνεύματος ἁγίου,
5 Καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνά-
μεις τε μέλλοντος αἰῶνος,
6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς
μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ
καὶ παραδειγματίζοντας.
7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρ-
χόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐ-
λογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·
8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκι-
μος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.
9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ
κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λα-
λοῦμεν·
10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ
ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ
διακονοῦντες.
11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν
ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς
ἐλπίδος ἄχρι τέλους·
12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν
διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς
ἐπαγγελίας.
13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός,
ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε
καθ' ἑαυτοῦ,
14 Λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ
πληθύνων πληθυνῶ σε.
15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς
ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμ
σι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰ
βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ
ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τ
μετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέ
ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν πα
κλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι
προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφ
τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερ
καταπετάσματος.

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλ
Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, ἀρχιε
γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ' 7.

1 ΟΥ̓τος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς
λὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντή
Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βα
λέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν
βραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασι
δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ
βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μ
ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφ
μοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰ
διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτ
Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατ
άρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῒ τὴν ἱερατε
λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν

λα

ν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν,
περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.
6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δε-
κάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγε-
ς εὐλόγηκε.
7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ
ρείττονος εὐλογεῖται.
8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄν-
θρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος
ζῇ.
9 Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραὰμ καὶ
υὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται·
10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε
υνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.
11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱε-
ρωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ᾽ αὐτῇ νενομοθέτητο)
ς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτε-
ν ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
γεσθαι;
12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ
άγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.
13 Ἐφ᾽ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας
ετέσχηκεν, ἀφ᾽ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσια-
ηρίῳ.
14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν
Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερω-
ύνης Μωσῆς ἐλάλησε.
15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ
ατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται
ρεὺς ἕτερος,
16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέ-
ονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.
17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
ατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέ-

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐ
τολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·
19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισα
γωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τ
Θεῷ.
20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας,
21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσ
ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λ
γοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ με
ταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τάξιν Μελχισεδέκ)
22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γ
γονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.
23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖ
διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα
ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύνατ
τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτ
ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.
26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς
ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπ
τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶ
γενόμενος·
27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπε
οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρ
τιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτ
γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιε-
ρεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσία
τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

1 ΚΕφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦ
τον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δε
ξι

τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς,
2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀλη-
θινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος·
3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα
καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν
καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.
4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ᾽ ἂν ἦν ἱερεὺς,
ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νό-
μον τὰ δῶρα·
5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι
τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς,
μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησὶ,
ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι
ἐν τῷ ὄρει.
6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας,
ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ
κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.
7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ
ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος·
8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν.
9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου τῆς χει-
ρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ
ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.
10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύ-
ριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον

αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγ
Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀ
μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·
12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν,
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ
μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τ
πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγ
ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. 9.

1 ΕΙχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώμα
λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη· ἡ πρώτη, ἐν
ἥτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄ
των, ἥτις λέγεται ἅγια.
3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκη
ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων·
4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτ
τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρ
σίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, κα
ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τ
διαθήκης.
5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατα
σκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέ
γειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μ
τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερε
τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·
7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μό
νος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρ
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.
8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μή
πω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώ
της σκηνῆς ἐχούσης στάσιν·

H Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα,
ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ
νάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λα-
εύοντα,
10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφό-
οις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέ-
καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα·
11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
λόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειο-
ας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης
ίσεως,
12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων,
ὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ
α, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.
13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ
οδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους,
ιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,
14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ
εύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμω-
ν τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν
ὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;
15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης
ν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν
ὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγ-
λίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονο-
ας.
16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέ-
σθαι τοῦ διαθεμένου.
17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μή
οτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.
18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκε-
άνισται·
19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νό-
ον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ
αἷμα

αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος κα
κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ π
τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,
20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκη
ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.
21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκ
λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.
22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρ
κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας
ται ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα
τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ
ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλ
Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς
τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τ
ὑπὲρ ἡμῶν·
25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυ
ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κ
ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·
26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν
καταβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντε
τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυ
αὐτοῦ πεφανέρωται.
27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώ
ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶ
τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χω
ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομ
εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

1 ΣΚιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλό
ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πρα-
γμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις

προ

προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται
τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.
2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ
τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς
λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους·
3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ'
ἐνιαυτόν.
4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων
ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας·
5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει·
Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ
κατηρτίσω μοι.
6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδό-
κησας.
7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου
γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλη-
μά σου.
8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφο-
ρὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέ-
λησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον
προσφέρονται)
9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ
Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ
δεύτερον στήσῃ.
10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐφάπαξ.
11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν
λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων
θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν
ἁμαρτίας.
12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγ-
κας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσ
ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰ
διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.
15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τ
γιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·
16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι π
αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύρι
Διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·
17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομ
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφ
περὶ ἁμαρτίας.
19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παῤῥησίαν εἰς
εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,
20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον
ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σα
κὸς αὐτοῦ·
21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·
22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδ
ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς κα
δίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·
23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρ
κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλι
(πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος.)
24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμ
ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·
25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγ
γὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακα
λοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζ
σαν τὴν ἡμέραν.
26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ
λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁ
μαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς
ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.
28 Ἀθετήσας τὶς νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰ-
κτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·
29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται
τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ
αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιά-
σθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;
30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκη-
σις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πά-
λιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ
ζῶντος.
32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέ-
ρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπε-
μείνατε παθημάτων·
33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι
θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀνα-
στρεφομένων γενηθέντες·
34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσα-
τε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυ-
τοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.
35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν,
ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.
36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγ-
γελίαν·
37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος
ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.
38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν
ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.
39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώ-
λειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. 11.

1 ἜΣτι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασ
πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβ
τεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας
ματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπ
μενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κά
προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη
δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτ
Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατ
καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θε
πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρητ
εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσα
πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅ
ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γ
νεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπ
βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτ
εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε
κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετ
κληρονόμος.

8 Πίστει, καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσε
ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰ
κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος π
ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελία
ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰ
καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆ
αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους
ἔχουσαν

σαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ
ός.
11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς κατα-
λὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλι-
ς ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλά-
ον.
12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα
νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλή-
ει καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θα-
σσης ἡ ἀναρίθμητος.
13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ
βόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς
ντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμο-
γήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ
γῆς.
14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν
ι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.
15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς
ῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι·
16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπου-
νίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς
ικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πό-
ν.
17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ
ειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς
αγγελίας ἀναδεξάμενος·
18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κλη-
σεταί σοι σπέρμα·
19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν
νατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκο-
ίσατο.
20 Πίστει, περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ
Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.
21 Πίστει, Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν

υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.
22 Πίστει, Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐ
ἐνετείλατο.
23 Πίστει, Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τ
μηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστε
τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα
βασιλέως.
24 Πίστει, Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσα
λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ·
25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι
λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπό
λαυσιν·
26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγ
πτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπ
έβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθ
τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρ
ἐκαρτέρησε.
28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχ
σιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρω
τότοκα, θίγῃ αὐτῶν.
29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσ
ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτ
κατεπόθησαν.
30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλ
θέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τ
ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μ
εἰρήνης.
32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με δ
γούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε
Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, κ
τῶν προφητῶν·

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι-
λείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγ-
γελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων·
34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα
μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας,
ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
ἔκλιναν ἀλλοτρίων·
35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νε-
κροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ
προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττο-
νος ἀναστάσεως τύχωσιν·
36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν
ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·
37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθη-
σαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν
μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι,
θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·
38 (Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις
πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς
τῆς γῆς.
39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς
πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·
40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλε-
ψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περι-
κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον
ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρ-
τίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον
ἡμῖν ἀγῶνα·
2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τε-
λειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ
χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονή-
σας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμε
κότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογ
ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστη
πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑ
ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει π
δείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγ
μενος.

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μα
γοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑ
προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ π
δεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι
γόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας
χομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολ
μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμ
των, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ
δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρ
εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρ
δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρ
εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδ
δωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ πα
λελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς πο
ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ
μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν
γιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται.

21 Καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι,

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγʹ. 13.

1 Ἡ φιλαδελφία μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·

6 Ὥστε θαῤῥοῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε. καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρ-

δίαν,

ν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
περιπατήσαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ
ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ
ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων
τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵ-
ματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες·
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ
τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.
15 Δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως
διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων
ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλαν-
θάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ
Θεός.
17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπεί-
κετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦ-
το ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ
ὑμῖν τοῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ
ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς
θέλοντες ἀναστρέφεσθαι·
19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆ-
σαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νε-
κρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵ-
ματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ,
εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν
τὸ

τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ:
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἀνέχ
τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχ
ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπο
λελυμένον, μεθ᾽ οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψομ
ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμ
καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀ
τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας δ
Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ἐπιστολὴ καθολική.

Κεφ. α'. 1.

1 ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησ
Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐ
τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅ-
ταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πί-
στεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε
τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω
παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνει-
δίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτεί-

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος·
ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης
ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λή-
ψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου.
8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ
ὕψει αὐτοῦ·
10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ,
ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.
11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι,
καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε,
καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω
καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθή-
σεται.
12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρα-
σμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω· Ὅτι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι
κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.
14 Ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπι-
θυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.
15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁ-
μαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει
θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέ-
λειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν
φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀπο-
σκίασμα.
18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀλη-
θείας,

θείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ
κτισμάτων.

19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς
ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ
λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ
κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισ-
σείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυ-
τον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀ-
κροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς·

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιη-
τὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον
τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ
εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς
ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς
ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου,
οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ
χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἀπατῶν
καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ
τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστὶν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρ-
φανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον
ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχε-
τε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆς δόξης·

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν

ρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλ-
θῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα
τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε
καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ,
ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·
4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε
κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, οὐχ ὁ
θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλου-
σίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς
ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλού-
σιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν
ὑμᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα
τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;
8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν, κατὰ
τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σε-
αυτόν, καλῶς ποιεῖτε·
9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργά-
ζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται·
10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ
δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος·
11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί·
Μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ,
γέγονας παραβάτης νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε ὡς διὰ
νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·
13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι
ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν
λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ
πίστις σῶσαι αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπά
χωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,
16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπά
ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δ
δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τ
ὄφελος;
17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, ν
ἐστι καθ' ἑαυτήν.
18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ
ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων
κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν
19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· κα
ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσου
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενὲ, ὅ
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐ
καιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
σιαστήριον;
22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔρ
αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐ
στευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.
24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται
θρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;
25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔρ
ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτ
ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;
26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος
νεκρόν ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
κρά ἐστι.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελ
μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμε

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. εἴ τις ἐν λόγῳ
οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγω-
γῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
3 Ἰδοὺ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα
βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον
τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.
4 Ἰδού, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ
σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ
ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος
βούληται·
5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστί, καὶ
μεγαλαυχεῖ. ἰδού, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην
ἀνάπτει.
6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας·
οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡ-
μῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν
τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.
7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἑρ-
πετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται
τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·
8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων
δαμάσαι, ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανα-
τηφόρου.
9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ
ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ᾽
ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας.
10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
κατάρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γί-
νεσθαι.
11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ
γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;
12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας
ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία
πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξά
ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πρα
τητι σοφίας.
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν
καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε
τῆς ἀληθείας.
15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερ
μένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης·
16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκ
ταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.
17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐσ
ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλ
καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτο
18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρή
σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΠΟΘΕΝ πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ
ποῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρα
τευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζ
λοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ π
λεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δέ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶ
3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς α
τεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.
4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ
λία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουλ
θῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίστα
5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρ
φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμ
6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν, διὸ λέγει·
Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδ
σι χάριν.
7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ δια
βόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθα-
ρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας
δίψυχοι.
9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύ-
σατε. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω,
καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει
ὑμᾶς.
11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ
καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.
12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι
καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;
13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον
πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν
ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδή-
σομεν·
14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία
γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον
φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη.
15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θε-
λήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν·
πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.
17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι,
ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε΄. 5.

Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζον-
τες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχο-
μέναις.
2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν·
3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ

ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγε
τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε
ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων
χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ᾽ ὑμῶν, κρά
καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σ
βαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε
ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγ

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον·
ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς πα
ρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
μιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ᾽ αὐτῷ, ἕ
ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τ
καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ στενάζετε κατ᾽ ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵ
μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρ
ἕστηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθεί
ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας
ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντε
τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κ
ρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριο
καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύε
μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τι
ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· ἵ
μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω
εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω

πρ

πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν
ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου.
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ
ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποι-
ηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώ-
ματα. καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε.
Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ
προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρε-
ξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν
ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,
20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν
ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀ-
σίας, καὶ Βιθυνίας·
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ
Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος
Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεν-
νήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεω
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον
ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς.

5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πί-
στεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν
καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐσ
λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τι-
μιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ
δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν κ
δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μ
ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκ-
λαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σω-
τηρίαν ψυχῶν·

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύ-
νησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτο
προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλ
τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενο
τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα
δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖ
δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν
εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀπο-
σταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελο
παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς δια-
νοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν
φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι
ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·
15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ
αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε.
16 Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ
ἅγιός εἰμι.
17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσω-
πολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν
τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε·
18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυ-
σίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς
πατροπαραδότου·
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ
ἀσπίλου Χριστοῦ·
20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κό-
σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων δι᾽
ὑμᾶς,
21 Τοὺς δι᾽ αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγεί-
ραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.
22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπα-
κοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελ-
φίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους
ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·
23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς,
ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος
εἰς τὸν αἰῶνα.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα
δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ
χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο
δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

1 ἈΠοθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάν
δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσ
καταλαλιάς,
2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολ
γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε·
3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·
4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπ
ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θε
ἐκλεκτὸν, ἔντιμον·
5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθ
οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκ
πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θε
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐ
Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· κ
ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσ
δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗ
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμ
ματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·
8 Οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰ
ὃ καὶ ἐτέθησαν.
9 Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱερά-
τευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπω
τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς κα-
λέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς.
10 Οἵ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ
ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους κα
παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν,
αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·
12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς
κακο-

κοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαν-
τες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.
13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει
διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·
14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις
εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθο-
ποιῶν·
15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθο-
ποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων
ἀγνωσίαν·
16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα
ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι
Θεοῦ.
17 Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγα-
πᾶτε. τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.
18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ
τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιει-
κέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ
ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.
20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κο-
λαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες
καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.
21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔ-
παθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπο-
γραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ·
22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δό-
λος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων
οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως·
24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν
ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρ-
τίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ
τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ'
ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γʹ. 3.

1 ΟΜοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖ
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦ
τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνε
λόγου κερδηθήσωνται·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀνα-
στροφὴν ὑμῶν.

3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν
καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίω
κόσμος·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ
ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος,
ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.

5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλ-
πίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασ-
σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριο
αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦ-
σαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν,
ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντε
τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς
τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπα-
θεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοι-
δορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες·
εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κλη-
ρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾷν, καὶ ἰδεῖν
ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ

ἀπὸ

κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι
ον.
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγα-
· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.
12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
α αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου
ὶ ποιοῦντας κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ
μηταὶ γένησθε;
14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην,
ακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ
ραχθῆτε.
15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρ-
αις ὑμῶν. ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ
αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος,
τὰ πραΰτητος καὶ φόβου·
16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ
ταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυν-
ῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ
ναστροφήν.
17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ
έλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας.
18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπα-
ε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσα-
άγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιη-
εὶς δὲ τῷ Πνεύματι·
19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευ-
θεὶς ἐκήρυξεν,
20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο
ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατα-
σκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ)
ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.
21 Ὧ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βαπτι-
σμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδή-
σεως

σεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστ
σεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς
οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν
δυνάμεων.

Κεφ. δ'. 4.

1 ΧΡιστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ,
ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι
παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας,
2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλ
θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσ
χρόνον.
3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος
βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορ
μένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαι
κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·
4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν ε
τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·
5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχον
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς·
6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κρι
θῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θε
πνεύματι.
7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατ
οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.
8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτεν
ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶ
9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.
10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυ
τοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποι
κίλης χάριτος Θεοῦ.
11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις δια
κονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐ
πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστι
ἡ δόξα

δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυ-
ρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου
ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ
παθήμασι, χαίρετε· ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς
δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακά-
ριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ'
ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται,
κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ
κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δο-
ξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ
τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέ-
λος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσε-
βὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυ-
χὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

Κεφ. ε'. 5.

1 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμ-
πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ
παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι
δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπι-
σκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ
αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ
τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κ
μιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυ-
τέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τ
ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θε
ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδω
χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρ
τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐ
αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑ
μῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατε
ζητῶν τίνα καταπίῃ.

9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τ
αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελ
φότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσα
ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στη
ρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνα
τῶν αἰώνων. ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡ
λογίζομαι) δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν κα
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ
εἰς ἣν ἑστήκατε.

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκ
λεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγά-
πης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
ἀμήν.

ΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

Κεφ. α΄. 1.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπό-
στολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν
λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπι-
γνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ
τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς
ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ
ἀρετῆς·
4 Δι᾽ ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλ-
ματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοι-
νωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπι-
θυμίᾳ φθορᾶς.
5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισε-
νέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,
6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγ-
κρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν
εὐσέβειαν,
7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ
τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζον-
τα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.
9 Ὧ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυω-
πάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι
αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοὶ, σπουδάσατε β
βαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.
11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
μῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρ
ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκ
περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τ
παρούσῃ ἀληθείᾳ.
13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τού
τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·
14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκη
νώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησ
Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.
15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετ
τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.
16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολ
θήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμ
Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτ
γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.
17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν κ
δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τ
μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ α
γαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.
18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐ
οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τ
ἁγίῳ.
19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικ
λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχν
φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυ
γάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδία
ὑμῶν.
20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προ
φητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ
προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι
ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι,
οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν
ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπά-
γοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.
2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς
ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημη-
θήσεται.
3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμ-
πορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ
ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.
4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέ-
δωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·
5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον
Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν
κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·
6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας
καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων
ἀσεβεῖν τεθεικώς·
7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν
ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐῤῥύσατο.
8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκα-
τοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δι-
καίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν)
9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύ-
εσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους
τηρεῖν·
10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ
μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρο-

νοῦντας· τολμηταὶ, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμ
βλασφημοῦντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζ
ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλα
φημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγ
νημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνο
βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθ
ρήσονται·

13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγ
μενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶμ
ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευ
χούμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδο
καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψ
χὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλ
νεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλα
νήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαα
τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑπ
ζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμεν
ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑ
λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους
αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμεν
δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγ
αις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀν
στρεφομένους.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐ
δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττη
τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κ

σμ

ου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέ-
γονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.
21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν
ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς
παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.
22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροι-
μίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα·
καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ'. 3.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν
γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν
ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·
2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ
τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐν-
τολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος·
3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται
ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας
αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·
4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρου-
σίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν,
πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.
5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐ-
ρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕ-
δατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ·
6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυ-
σθεὶς ἀπώλετο.
7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τε-
θησαυρισμένοι εἰσί, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν
κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων·
8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί,
ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ
χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.
9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς

τινὲς βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ
ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀ
πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.
10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν
κτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, σ
χεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ
αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.
11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποτα
δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ
σεβείαις·
12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσ
τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι
θήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;
13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ
ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικ
σύνη κατοικεῖ.
14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶν
σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρε
ναι ἐν εἰρήνῃ·
15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σω
ρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδ
φὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγ
ψεν ὑμῖν,
16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶ
αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα
οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ
λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλεια
17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες,
λάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συ
παχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.
18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυ
ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα
νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος, Ἀμήν.

ΙΩΑ'

ΙΩΑ'ΝΝΟΥ ΤΟΥ̃ Α'ΠΟΣΤΟ-
λου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

Ὃ Ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑω-
ράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ
ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
λάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.
2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν, καὶ
μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανε-
ρώθη ἡμῖν.)
3 Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ᾽ ἡμῶν· καὶ
ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ
ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν
ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς
ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.
6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα,
καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν·
7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτὸς
ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾽ ἀλλήλων,
καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυ-
τοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πι-
στός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας,
καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψε-
στὴν ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ἡμῖν.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΤΕκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μ
ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλη
ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον
2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτι
ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πε
ὅλου τοῦ κόσμου.
3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐ
τὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολ
αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλ
θεια οὐκ ἔστιν·
5 Ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς
τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γ
νώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν.
6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼ
ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖ
7 Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖ
ἀλλ᾽ ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ᾽ ἀρχῆς.
ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ
ἀρχῆς.
8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστι
ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παρά-
γεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτ
μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτ
μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκο-
τίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε π
ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺ
αὐτοῦ.

12 Γρά

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν
αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενική-
κατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγ-
νώκατε τὸν πατέρα.
14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί
ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενική-
κατε τὸν πονηρόν.
15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀ-
γάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ·
16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλα-
ζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ
κόσμου ἐστί.
17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία
αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν
αἰῶνα,
18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκού-
σατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι
πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη
ὥρα ἐστίν.
19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν·
εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ
ἡμῶν.
20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ
οἴδατε πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλή-
θειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦ-
δος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι

Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστο
ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν, οὐδὲ τὸν πατ
ερα ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμ
μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσα
τε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτ
ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντω
ὑμᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐ
τοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις δι
δάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκ
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦ
δος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα
ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰ
σχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτ
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέν
νηται.

Κεφ. γ'. 3.

1 ἼΔετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν
ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο
ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω
ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φα-
νερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν καθώς ἐστι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ'
αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς
ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν
αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν
τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος
δίκαιός ἐστιν.
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν·
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο
ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου.
9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν
οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ
δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.
10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ
τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιο-
σύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ·
11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔ-
σφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν
αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑ-
μᾶς ὁ κόσμος.
14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς·
ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.
15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωπο-
κτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος
οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.
16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖ-

νος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμε
φείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθένα

17 Ὃς δ᾽ ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θε
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ
σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ
μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μ
γλώσσῃ, ἀλλ᾽ ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς α
θείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν
καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδ
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γι
σκει πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ κα
γινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸ

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν π
αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρε
ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πισ
σωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμ

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐ
μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν

Κεφ. δ᾽. 4.

1 Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύε
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ
Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλ
θασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θ
πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρ
ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησ

Χρισ

ριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ
τό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται,
καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε
αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ
κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.
6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν
Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει
ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.
7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γε-
γέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.
8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστίν.
9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡ-
μῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ
Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγα-
πήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡ-
μᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡ-
μᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν.
12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγά-
πη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.
13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν,
καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ
δέδωκεν ἡμῖν.
14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν
ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ
κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν·

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον·

σμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κό-
σμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων
ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος,
Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν
τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ
μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.
7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ
οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.
8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ
Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς
εἰς τὸ ἕν εἰσιν.
9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν,
ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ.
10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρ-
τυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύ-
στην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν
μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ.
11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν
αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.
12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.
13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν
ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς
αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ, ἀκούει ἡμῶν. 15 Καὶ

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰ-
τώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ
ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτά-
νοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ
δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς
θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ
ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.
17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁ-
μαρτία οὐ πρὸς θάνατον.
18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ
τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.
19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κό-
σμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέ-
δωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθι-
νόν. καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ
ζωὴ αἰώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώ-
λων. ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟ-
λου ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

1 Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ
τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ
πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ
μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.
4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου
περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλά-
βομεν παρὰ τοῦ πατρός.
5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν
γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς,
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν
κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς
ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε.
7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον,
οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν
σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰρ-
γασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.
9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ δι-
δαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ δι-
δαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.
10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν
διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν,
καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.
11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.
12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην
διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ
χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς
ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ
λου ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη.

1 Ὁ Πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπη
ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.
2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εὔχομ
σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί
ἡ ψυχή.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν,
μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀλ
θείᾳ περιπατεῖς.
4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα
κούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάζῃ εἰς
ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,
6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐ
κλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξί
τοῦ Θεοῦ.
7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μ
δὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν
τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρω
τεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.
10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ
ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· κ
μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχετ
τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ
ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὁ
κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντω

ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦ-
μεν, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλα-
νος καὶ καλάμου σοι γράψαι·
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα
πρὸς στόμα λαλήσομεν.
15 Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι.
ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ἐπιστολὴ καθολική.

ἸΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελ-
φὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγια-
σμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλη-
τοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυν-
θείη.
3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γρά-
φειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον
γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.
4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πά-
λαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς,
τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλ-
γειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.
2 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑ-
μᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας
ἀπώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν
ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον,

εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑ
ζόφον τετήρηκεν.
7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ περὶ αὐτ
πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι
καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειντ
δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.
8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμεν
σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δ
ξας δὲ βλασφημοῦσιν.
9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ δι
βόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέ
σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλα
φημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.
10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφ
μοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπ
στανται, ἐν τούτοις φθείρονται.
11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύ
θησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχ
θησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.
12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλ
δες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμα
νοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερ
μεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀπ
θανόντα, ἐκριζωθέντα·
13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντ
τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς
ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.
14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπ
Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυ
ριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,
15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξα
πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων
ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν
σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀ
σεβεῖς.

16 Οὗ

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν·

17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟ ΤΟΥ͂ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.

1 ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χρισ
ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τ
δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχ
ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δ
λῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·
2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μα
τυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντ
τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐ
γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσί
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν κ
ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐ
ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς,
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέ
τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμ
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·
6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τ
Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτ
πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν·
κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. να
ἀμήν.
8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέ
ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παν
τοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκο

νων

ὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπο-
μονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ κα-
λουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην
ὡς σάλπιγγος·
Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος· καί· Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βι-
βλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς
Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς
Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν,
καὶ εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ
λυχνίας χρυσᾶς·
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ
ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον
πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν.
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ
ὡσεὶ ἔριον λευκὸν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ,
ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς
φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας
ἑπτά· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος
ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος
φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ
χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ. ἐγώ εἰμι
ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·
18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν

εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔ
τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἅ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει
νεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶ
ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χ
σᾶς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησι
εἰσι· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλ
σίαι εἰσί.

Κεφ. β'. 2.

1 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψ
Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας
τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπ
λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τ
ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακ
καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ
εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ δ
τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴ
πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετα
νόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔ
χομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐ
τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶ
Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ
ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θε

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίω
γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃ
ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτω-
χείαν, (πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν
λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ
συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ.
10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει
βάλλειν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα
πειρασθῆτε· καὶ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα·
γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς.
11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θα-
νάτου τοῦ δευτέρου.
12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δί-
στομον τὴν ὀξεῖαν·
13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου
ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ
οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀν-
τίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ᾽
ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς·
14 Ἀλλ᾽ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαὰμ, ὃς ἐδίδασκεν
τὸν Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδα-
χὴν τῶν Νικολαϊτῶν· ὃ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ,
καὶ πολεμήσω μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στό-
ματός μου.
17 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ
τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον
λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλη-
σίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πό
αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ·

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, κ
διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου
τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων·

20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖ
Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν,
δάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἐμοὺς δούλους, πορνεῦσαι
εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ
τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ
μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλη
ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτ
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι
ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκ
στῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατε
ροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵ
τινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγου
σιν· οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τ
ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡ
τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κἀγ
εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγ
ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ
ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ
μέλλει ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πε-
πληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ
τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω
ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω
ἐπὶ σέ.
4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ
ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι
μετ᾽ ἐμοῦ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευ-
κοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλη-
σίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός,
ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς
κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·
8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου
θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι
αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς
μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδού, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ
τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ
ψεύδονται· ἰδού, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι καὶ προσ-
κυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι
ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἴης ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον.

20 Ἰδού, ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν,

εἰσ-

σελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ᾽ αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς μετ᾽ ἐμοῦ.
21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ᾽ ἐμοῦ
τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα
μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ΄. 4.

ΜΕτὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἠνεῳ-
γμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη
ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ᾽ ἐμοῦ, λέ-
γουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι
μετὰ ταῦτα.
2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ,
θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου
καθήμενος.
3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ
ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου
ὁμοία ὁράσει σμαραγδίνῳ.
4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ
τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ
τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλη-
μένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.
5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ
βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς
καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ
πνεύματα τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη,
ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύ-
κλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν
ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ
τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον

ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τ
ταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.
8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτὸ, εἶχ
ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντ
ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας
νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριο
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχό
μενος.
9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴ
καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τ
ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύ
τεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ
νων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τ
θρόνου, λέγοντες·
11 Ἄξιος εἶ Κύριε λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν
τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα
καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

1 ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ
τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν κ
ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φων
μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, κ
λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τ
γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον,
οὐδὲ βλέπειν αὐτό.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος
εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέ-
πειν αὐτό.
5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ
κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς

δα, ἡ ῥίζα Δαβίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦ-
σαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν
τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ,
καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά· οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύ-
ματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.
8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα
καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον
τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας
χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσ-
ευχαὶ τῶν ἁγίων.
9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιος
εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας
αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς
ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·
10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολ-
λῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυ-
ριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·
12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρ-
νίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον
καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν
τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης
ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας·
Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐ-
λογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν·
οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ πρ
εκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς΄. 6.

1 ΚΑὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ
σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσ
ρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρ
καὶ βλέπε.
2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· κα
καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων τόξον· καὶ ἐδό
αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νική
3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκ
σα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε
4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυῤῥός· καὶ
καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρ
νην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· κ
ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.
5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα,
κουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπ
Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθ
μενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρ
ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρε
χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ
οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην
ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχ
καὶ βλέπε.
8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, καὶ
καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος
καὶ ὁ ᾅδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐ
τοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς,
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπ
τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον
ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφα-
γμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυ-
ρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες·
Ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ
κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοι-
κούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαί, καὶ
ἐῤῥέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μι-
κρόν, ἕως οὗ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι
ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕ-
κτην, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος
ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη
ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν,
ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου
ἀνέμου σειομένη.

14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱ-
λισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων
αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες,
καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοί,
καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις·
Πέσετε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώ-
που τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τοῦ ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς
αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζʹ 7.

1 ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέ
ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γ
κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα
πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσ
μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀ
τολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος·
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις
ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ
3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θ
λασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσω
τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων
ρμδʹ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυ
υἱῶν Ἰσραήλ.
5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα
σμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὶμ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα
σμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμέ
6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμ
νοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρ
γισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβʹ χιλιάδες
σφραγισμένοι·
7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα
σμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα
σμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρ
γισμένοι·
8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρ
γισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρ
γισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ιβʹ χιλιάδες
σφραγισμένοι.
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς,
ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς
θνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶ

ἐνώπ

ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημέ-
νοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες·
Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ
θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ.
11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστήκεσαν κύκλῳ
τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων,
καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν,
καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,
12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα
καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων,
λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς
τὰς λευκάς, τίνες εἰσί, καὶ πόθεν ἦλθον;
14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ
εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως
τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύ-
καναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.
15 Διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ
λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει
ἐπ' αὐτούς.
16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι,
οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν
καῦμα·
17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποι-
μανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πη-
γὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην,
ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ
ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς
προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς
προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέ-
μισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλ-
πιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ
ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ
ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων
κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.
8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς
ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασ-
σαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.
9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν
ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον
τῶν πλοίων διεφθάρη.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπε-
σεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμ-
πάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ
ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.
11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψιν-
θος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψιν-
θον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδά-
των, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ
λήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελή-
, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ
ίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον
τῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.
13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετω-
ύου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ·
ὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοι-
ῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν
ιλλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶ-
δον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν
ῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.
2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη
απνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου με-
άλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ
απνοῦ τοῦ φρέατος.
3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν
ῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξου-
ίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.
4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρ-
ον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν. οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ
ὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν
φραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν
ὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ
βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου,
ταν παίσῃ ἄνθρωπον.
6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ
νθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν·
αὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ
άνατος ἀπ' αὐτῶν.
7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπ-

ποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.
8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ
οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.
9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς·
καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων
ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.
10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέν-
τρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀ-
δικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.
11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον
τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ
ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.
12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι
δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα
φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλ-
πιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδε-
μένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.
15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοι-
μασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυ-
τὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.
16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ
δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
αὐτῶν.
17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ
τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυ-
ρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ
τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων
αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ

ρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ
καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων
αὐτῶν.
19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
εἰσιν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι
κεφαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.
20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάν-
θησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ
τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι
τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυ-
ρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ
οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν.
21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε
ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐ-
τῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

1 ΚΑὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαί-
νοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην·
καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός.
2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον
ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.
3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυ-
κᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρον-
ταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φω-
νὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσάν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλη-
σαν αἱ ἑπτὰ βρονταί. καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ

τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν κα
τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·
7 Ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀ
γέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυ
στήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοι
τοῖς προφήταις.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλ
λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε, λάβ
τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλ
τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ·
Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε
κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλ
ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.
10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρ
τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τ
στόματί μου ὡς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγ
αὐτὸ, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.
11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσα
ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασ
λεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. 11.

1 ΚΑὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδ
καὶ ὁ ἄγγελος εἱστήκει, λέγων· Ἔγειρα
καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστή
ριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξ
καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσ
καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσ
σαράκοντα δύο.
3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προ
φητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντ
περιβεβλημένοι σάκκους.
4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι. 5 K

5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ᾽ αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς·

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέ-

γας καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτά-
θησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιά-
δες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδ
καν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ
τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, κ
ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσ
Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου
μῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τ
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτ
ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύν
σαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχ
μενος· ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλη
καὶ ἐβασίλευσας·

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀ
γή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, κ
δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήτα
καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σ
τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ διαφθεῖρ
τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐραν
καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ να
αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρο
ταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ΄. 12.

1 ΚΑὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυ
νὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήν
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆ
αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·

2 Κα

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ
βασανιζομένη τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
ἰδοὺ δράκων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ
καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ
διαδήματα ἑπτά.
4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δρά-
κων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τε-
κεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.
5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν
πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ
τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει
τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέ-
φωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μι-
χαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δρά-
κοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ·
8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι
ἐν τῷ οὐρανῷ.
9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρ-
χαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς,
ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν·
καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν
τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύνα-
μις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα
τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν·

καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θ
νάτου.
12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ
αὐτοῖς σκηνοῦντες· Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν
καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος π
ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον κ
ρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς
γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ἄῤῥενα.
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυ
τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημ
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν
καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφε
15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς
τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμόν· ἵνα τα
τὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοι
ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν
ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ,
ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν
σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς
Θεοῦ, καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστ
18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θ
λάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 ΚΑὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβ
νον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκ
καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδά
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
στόμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύ
μιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλ

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφα-
γμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ
ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ
θηρίου.
4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν
ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον,
λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται
πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;
5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ
βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον
ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν
πρὸς τὸν Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν
ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία
ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατ-
οικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν
τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου.
9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.
10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμα-
λωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ,
δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν
ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.
11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς
γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει
ὡς δράκων.
12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν
ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ
πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ.

13 Καὶ

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ
ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώ
τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τ
διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώ
τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς
ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν
μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰ
τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου,
ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα
θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς
γάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ
ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χά
γμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ
μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ π
λῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα
θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισά
τω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώ
ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς´.

Κεφ. ιδ´. 14.

1 ΚΑὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρ
Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακ
τατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ π
τρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φων
ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλ
καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐ
κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον
θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβ

ρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ
ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ
ρασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.
4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύν-
σαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολου-
ντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγορά-
σαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ
ἀρνίῳ.
5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος·
ωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν με-
ρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγε-
σαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος
ἡ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·
7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν
εὸν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς
ίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι
ρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων·
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων·
πεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι
τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε
άντα ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς,
γων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον προσ-
κυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα
πὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ
Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ
ῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ
είῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ
ρνίου.
11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀνα-
βαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνά-
παυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θη-
ρίον

ρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χα-
ραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ
ροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγού-
μοι, γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυ
ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦ
ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ
ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ
νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ν
κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ ἐπὶ
νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον·
ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ
ρισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νε
λην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερί
ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ
ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
σιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφ
νησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον
ὀξὺ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ,
τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς,
ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐ
εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς,
ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μ
γάλην.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως,

ἐξῆλ

λθε αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν
πων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα
καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πλη-
ς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ
μὸς τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμι-
γμένην πυρί· καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ
ς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ
ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν
άλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ,
αὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ
αυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντο-
άτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασι-
εὺς τῶν ἁγίων.
4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ
ὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ
θνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι
ὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς
ῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.
6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς
πτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον κα-
θαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ
τήθη ζώνας χρυσᾶς.
7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς
ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ
θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς
ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν
αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λ
γούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐ
χέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φι
λην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακ
καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χ
ραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκ
νοῦντας.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλ
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκρ
καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσ
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλ
αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτω
καὶ ἐγένετο αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντο
Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος
ὅτι ταῦτα ἔκρινας·
6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, κα
αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγον
τος· Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ
καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλη
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσα
τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα
μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ
ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ με
τενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιά
λην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο
βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰ
γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου·

11 Κα

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ
τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ με-
τενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ
ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν
βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευ-
δοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια
βατράχοις.
14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα
σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλε-
μον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παν-
τοκράτορος.
15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ
γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ
γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην
αὐτοῦ.
16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν κα-
λούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ
τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέ-
γονε.
18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί·
καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ
οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σει-
σμὸς οὕτω μέγας.
19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία
μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν
ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑ-
ρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία
καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους·
ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς π
γῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐ
σφόδρα.

Κεφ. ιζʹ. 17.

1 ΚΑὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν
τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐ
λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς π
νης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδά
τῶν πολλῶν.

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κα
τοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματ
καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κ
κινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κε
λὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ, ἡ περιβεβλημένη πορφύρα
κοκκίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμ
καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν
χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθα
τητος πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγρα
μένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτ
τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ
ματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρ
Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμ
μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμα
σας; ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ

θηρ

θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) βλέποντες τὸ θηρίον ὅ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ἔστιν.

9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτοὺς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι, τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐ
ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν
μην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θ
ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.
18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ
γάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέω
γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

1 ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαί
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλ
καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.
2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, λέ
Ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο
τοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς π
ματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς
ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου·
3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας
τῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖ
γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμπορ
γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐ
τησαν.
4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐραν
γουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα
συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα
λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·
5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδ
ματα αὐτῆς.
6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν
καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτ
τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτ
πλοῦν.
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε,
οῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος·

τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς·

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες·

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ με-

γάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦ
κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λί
τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώ
ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλο
ὁ ὅμιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν
γάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυ
σεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλ
μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτ
καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγον
Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησα
πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ
τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνου ἐπ᾽ αὐτῇ οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγ
ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς
κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον
μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγ
Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγ
λη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν
αὐλητῶν, καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔ
καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ
σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· κ
φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔ
ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅ
ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα
ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑ
ρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολ-
λοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος·
ληλούϊα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμή,
ὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ·
ι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν
ῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα
δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν· Ἀλληλούϊα· Καὶ ὁ
πνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ
σσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν
Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες·
μήν. Ἀλληλούϊα.
5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα·
ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ
ἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς
ωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν
χυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε
ύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.
7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν
όξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ
υνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν·
8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον
καθαρὸν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δι-
καιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.
9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς
τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ
λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ
προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων

τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. τῷ Θεῷ προσκύνη-
σον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τ
προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰ
ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλ
μενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρ
καὶ πολεμεῖ.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός, κ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχ
ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·
13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμέ-
νον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λ
γος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκο-
λούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσ-
σινον λευκὸν καὶ καθαρόν·
15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομ-
φαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσσῃ τὰ ἔθνη· κ
αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτ
πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θε
τοῦ παντοκράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρ
αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέ
καὶ Κύριος κυρίων.
17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλί
καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοι
τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε κα
συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,
18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκα
χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππω
καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντω
ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.
19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσα
πόλε-

πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ
στρατεύματος αὐτοῦ.
20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευ-
δοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ,
ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ
θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ·
ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·
21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομ-
φαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευο-
μένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα
ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ. 20.

1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἅλυ-
σιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρ-
χαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν
αὐτὸν χίλια ἔτη.
3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν
αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλα-
νήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ
μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.
4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς,
καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πε-
πελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ
θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ
χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖ-
ρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ
Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.
5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τε-
λεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.
6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ

ἀνάστασις ἡ πρώτη· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος
ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ᾽ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ᾽ αὐτοῦ
χίλια ἔτη.
7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται
ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·
8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν
ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ,
συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.
9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύ-
κλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν
ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη
εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον
καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέ-
ρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν κα-
θήμενον ἐπ᾽ αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ
καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.
12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους,
ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεῴχθησαν·
καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρί-
θησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βι-
βλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νε-
κροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐ-
τοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν.
14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν
λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος·
15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς
γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ.

Κεφ. κα΄. 21.

1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινήν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ᾽ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ᾽ αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδού, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος
μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγά
λην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐ
τῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδ
κρυσταλλίζοντι·

12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἔχου
σαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέ
λους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐ
τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βο
ρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπ
δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελί
δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀπ
στόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, εἶχε κάλαμ
χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐ
τῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ
μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστι ὅσον καὶ τὸ πλάτος· κ
ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δ
δεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ
ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τε
σσαρακοντατεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπ
ὅ ἐστιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆ
ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμο
ὑάλῳ καθαρῷ·

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλε
παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιο
ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος

ὁ τε

ὁ τρίτος, χαλκηδὼν· ὁ τέταρτος, σμά-
ραγδος·
20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρ-
διος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βή-
ρυλλος· ὁ ἔννατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσό-
πρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος,
ἀμέθυσος.
21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαρ-
γαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς
μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον
καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.
22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστι, καὶ τὸ
ἀρνίον.
23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς
σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ
Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρ-
νίον.
24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐ-
τῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν
δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν·
25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν
ἡμέρας· νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·
26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν
εἰς αὐτήν·
27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινοῦν,
καὶ ποιοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γε-
γραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβʹ. 22.

1 ΚΑὶ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος
ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευό-
μενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀρνίου.
2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποτα-
μοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν
καρποὺς

καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδ
δοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θ
ραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ
θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ
δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρείαν οὐκ ἔχου
λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζ
αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνω

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀ
ληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶ
ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐ
τοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶ
τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούω
καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσα
ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μο
ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου γά
εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρού
των τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. τῷ Θεῷ προσ
κύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγου
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγ
γύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν
ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι
καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μ
μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτ
ἔσται.

13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,
ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.
15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρ-
νοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν
καὶ ποιῶν ψεῦδος.
16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρ-
τυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγώ εἰμι
ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς
καὶ ὀρθρινός.
17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλ-
θέ. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ ὁ διψῶν ἐλ-
θέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δω-
ρεάν.
18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς
λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις
ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου
τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέ-
ρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι
ταχύ· ἀμήν. Ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.